கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்

ஆசிரியர் :

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்

இதே பதிப்பு
நந்தனர் சரித்திரக் கீர்த்தனையில்
இருக்கிறது.

உ

கணபதி துணை

கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்

(கீர்த்தனங்களுடன்)

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்
எழுதியது

சென்னை : கேசரி அச்சுக்கூடம்

Copyright Registered] 1936 [விலை அணா எட்டு

பொருளடக்கம்

படங்கள்

முகவுரை

ஸ்ரீ சிதம்பர ஸபாநாதர் திருவருளால், தமிழ் நாட்டில் இருந்து புகழ்பெற்று விளங்கிய ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ண பாரதியாரவர்களுடைய சரித்திரமாகிய இதனை இப்பொழுது வெளியிடலானேன். இதற்குமுன் சங்கீத வித்துவானாகிய கனம் கிருஷ்ணையருடைய சரித்திரம் வெளியிடப்பெற்றது.

இவருடைய சரித்திரத்தை வேறு சிலர் எழுதி யிருக்கின்றனர்.

பாரதியாரிடம் நான் இளமையிலே சங்கீதப் பயிற்சி பெற்றவன். ஆதலின் என்னுடைய மனத்தில் அவருடைய கோலமும், பேச்சும், இயல்புகளும் பதிந்திருக்கின்றன. அவரிடத்தில் எனக்கு இருந்த பெருமதிப்பு நாளாக நாளாக வளர்ந்து வந்தது. அவர் இயற்றிய நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனையானது தமிழுலகத்துக்கு ஒரு புதிய கிளர்ச்சியை உண்டு பண்ணிய அக்காலத்தில் அதற்கிருந்த மதிப்பை நான் அறிவேன்; எங்கே பார்த்தாலும் நாடகங்களும், சினிமாக் காட்சிகளும் மிகுந்துள்ள இக்காலத்திலும் நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனம் பக்திச்சுவையால் தனக்கு இணையாக ஒன்றின்றி விளங்குவதையும் அறிகின்றேன். இத்தகைய சிறந்த கீர்த்தனக் களஞ்சியத்தை நமக்கு அளித்த பெரியாரைப்பற்றித் தெரிந்ததை வெளியிடுவதில் எனக்கு ஒருவகை மகிழ்ச்சி உண்டு; அதனையறிவதில் தமிழ்நாட்டாருக்கும் உவப்பு உண்டென்றே கருதுகின்றேன்.

இந்தச் சரித்திரம் முதல் முதலில், 'கலைமகள்' என்னும் பத்திரிகையில் வெளியிடப்பெற்றது. இப்பொழுது, பாரதி

யார் இயற்றிய கீர்த்தனங்களுள் நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனங்களல்லாதனவும் எனக்குக் கிடைத்தனவுமாகிய சிலவற்றையும் சேர்த்துத் தனிப்புத்தகமாக வெளியிடலானேன்.

பாரதியாருடன் நான் பழகியகாலத்தில் நான் அறிந்தனவும், என் தந்தையார், மகாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் முதலியோர் வாயிலாக நான் தெரிந்துகொண்டனவுமாகிய செய்திகளையும், பாரதியாருடைய மாணாக்கர்களுள் ஒருவரும் தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவர் மரபினரும் சிதம்பரம் கிழக்கு ஸந்நிதியில் இருந்துவருபவருமாகிய பிருஹ்மஸ்ரீ ராஜரத்தின தீக்ஷிதரவர்கள்பால் அறிந்தசெய்திகளையும் தொடர்புபடுத்தி இவ்வரலாறு எழுதப்பட்டது. மேலே கூறிய தீக்ஷிதரவர்கள் பல அரிய நிகழ்ச்சிகளைத் தெரிவித்ததோடு, பாரதியாருடைய கீர்த்தனங்களையும் பாடிக்காட்டினார்கள். அவர்கள்திறத்து நான் என்றுங் குன்றாத நன்றியறிவு பாராட்டுங் கடப்பாடுடையேன். பாரதியாருடைய நந்தனார் சரித்திரக்கீர்த்தனங்கள் மற்றக்கீர்த்தனங்களாகியவற்றின் வர்ணமெட்டை அறிய விரும்புகிறவர்கள் அவர்களிடம் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

இதனை முதன்முதலில் வெளிவரச்செய்த ‘கலைமகள்’ ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் ரா. நாராயணசாமி ஐயரவர்களுக்கும் வேறுவகையில் உதவிபுரிந்த அன்பர்களுக்கும் இதன்மூகமாக என் நன்றியறிவைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

“ தியாகராஜ விலாசம் ”
திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை
25—6—36.

இங்ஙனம்
வே. சாமிநாதையர்

கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார்

முன்னுரை

தமிழ்நாடு வளர்த்துவரும் அருங்கலைகளில் சங்கீதம் ஒன்று. தமிழர்களுக்கு உரிய பண்கள், திறங்கள், உருக்கள் என்பவற்றின் இலக்கணங்களும் இலக்கியங்களும் பாடும் முறைகளும் வழக்கற்றுப் போனபின்பு கர்நாடக சங்கீதம் இந்நாட்டில் பரவியது. அரசர்களும் பிரபுக்களும் அந்த இசையில் அதிக விருப்பங்கொண்டு அந்த வகையிலே சிறந்த வித்துவான்களை அன்புடன் பாராட்டி ஆதரித்து வந்தார்கள். அதனல் கர்நாடக சங்கீதப்பயிற்சி இந்நாட்டில் மிகவும் பெருகி வேரூன்றியது. தமிழ் நாட்டு வித்துவான்களுள்ளே பலர் இணையற்றவர்களாக விளங்கிக் கர்நாடக சங்கீதத்துக்குரிய தலைமை ஸ்தானமாக இந்நாட்டை ஆக்கினர்.

சங்கீதப் பயிற்சிக்கு ஏற்றபடி சாகித்தியங்கள் முதலில் தமிழ்நாட்டில் உண்டாகவில்லை. தெலுங்கில் பச்சைமிரியன் ஆதிப்பையர், தியாகையர், சாமா சாஸ்திரிகள் முதலியவர்களும், வடமொழியில் முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதரும் பலவகையான கீர்த்தனங்களை இயற்றினர்கள். ஆனால் ஐயா, ஆதிப்பையர், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீநிவாஸன், அரியிலூர்ச் சண்பகமன்னர்

முதலிய பலர் வேறு பாஷைகளில் கீர்த்தனங்களை இயற்றி யிருப்பதோடு தமிழிலும் செய்திருக்கின்றார்கள். தமிழில்மட்டும் கீர்த்தனைகள் இயற்றியவர்களும் உண்டு.

ஹரிகதைகளையும் சிவகதைகளையும் செய்பவர்களுக்கு உபயோகமான கீர்த்தனங்கள் முன்பு தமிழில் இல்லை. இராமாயணம், பாரதம், திருவிளையாடல், காந்தம் முதலிய இதிகாச புராணங்களைக் கீர்த்தனை வடிவமாகச் சிலர் இயற்றினார்கள். ஆயினும் தனியாக ஒருகதையை விரித்துச் சொல்லுவதற்கேற்ற கீர்த்தனங்கள் இல்லை.

ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரென்னும் சங்கீத சாகித்தியமணி அக்குறையை நீக்கித் தமிழில் சரித்திரங்களை இயற்றித் தமிழ்நாட்டாருடைய உள்ளத்தைக் கவர்ந்துகொண்டார். இவருடைய கீர்த்தனங்களிலுள்ள வர்ணமெட்டுக்கள் மிக்க விசித்திரமானவை. இவருடைய பல்லவியெடுப்பே ஒருதனிச் சிறப்புடையது; பல்லவிக்கேற்ற சரணங்களைப் பொருத்துவது இவருக்கென வாய்த்த ஓர் ஆற்றல். சரணங்களெல்லாம் அவயவங்களானால் பல்லவி அவற்றின் சிகரமாக இருக்கும். சங்கீதத்துக்கு இயைந்த கமகங்களும் தாளக்கட்டும் இவர் கீர்த்தனங்களில் நன்றாகப் பொருந்தி யிருக்கும். எளிய நடையில் அமைந்துள்ள அக்கீர்த்தனங்களில் இயலுக்குரிய இலக்கண அமைதியைக்காட்டிலும் இசையமைதியே தலைமை வகிக்கும். அவற்றில் பக்தியும் ஞானமும் ததும்பிக்கொண்டிருக்கும்.

இளமைப்பருவம்

கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு, நாகபட்டினத்துக்கு அருகிலுள்ள நரிமணம் என்னும் ஊரிலே பிறந்தவர். இவருடைய தந்தையார் பெயர் ராமசுவாமி பாரதியென்பது. அவர் அந்தணவருணத்தில் வடமர் என்னும் வகுப்பினர். இவருடைய முன்னோர்கள் சங்கீதப்பயிற்சி யுடையவர்கள்.

பாரதியார் இளமையில் நன்னிலத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள முடிகொண்டான் என்னும் கிராமத்திற் சில வருஷங்கள் இருந்தார். பிறகு மாயூரத்திற்குக் கிழக்கேயுள்ள ஆனதாண்டவபுரத்தில் (ஆனந்தத் தாண்டவபுரத்தில்) இருந்துவரலானார். அவ்விரண்டு கிராமங்களிலும் மாத்திமப் பிராமணர்களாகிய செல்வர்கள் இவரை ஆதரித்துவந்தார்கள். அவர்களுள் அண்ணுவையரென்பவர் இவரிடம் அளவிறந்த அன்புகொண்டு பழகிவந்தார். இளமையில் இவர் வடமொழியை முறையாகப் பயின்று காவிய நாடகங்களைக் கற்றனர்; அன்றியும் அத்வைத நூல்களிற் சிலவற்றையும் படித்தார். பிரமசரிய நெறி தவறாமல் ஒழுகி உச்சிக்காலத்தில் பிக்ஷாடனம் செய்து உண்டுவந்தார்.

ஆசிரியர்

அக்காலத்தில் மாயூரத்தில் கோவிந்தசிவமென்னும் பெரியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர்

அனுபவ ஞானி; அத்வைத சாஸ்திரங்களிலும் யோகநூல்களிலும் பயிற்சியுள்ளவர். பாரதியார் அவரைத் தரிசித்து அவரையே ஞானகுருவாகக் கொண்டு வேதாந்த நூல்களையும் யோகசாஸ்திரங் களையும் பயின்றார்.

முற்பிறப்பிற் செய்த புண்ணிய வசத்தாலும் பரம்பரைப் பெருமையாலும் பாரதியாருக்கு இள மையிலேயே சங்கீதத்தில் விருப்பமும் எளிதிற்பயின் றறியும் ஆற்றலும் உண்டாயின. கிராமந்தோறும் பலவகையான சங்கீதவித்துவான்கள் இருந்தகால மாதலின் கேள்வியறிவு இவருக்கு அதிகமாயிற்று. எங்கே பாட்டு நடைபெற்றாலும் சென்றுகேட்பதும், பின்பு கேட்டவற்றில் நயமான முறைகளைப் பயில் வதும் இவருடைய வழக்கம். அதனால் இவருடைய பயிற்சி விருத்தியடைந்தது.

முடிகொண்டானில் இவர் இருந்தமையால் முடி கொண்டான் பாரதியாரென்றும், ஆனதாண்டவ புரத்தில் இருந்தமையால் ஆனதாண்டவபுரம் பாரதியாரென்றும் இவரை வழங்குவர்.

நல்லோர் இணக்கத்தாலும் சிவபக்திப் பெருக் காலும் இவருக்கு இல்லறவாழ்வில் வெறுப்பு உண் டாயிற்று. அதனால், பிரமசாரியாகவே இருந்து காலங் கழிக்கவேண்டுமென்று இவர் தீர்மானம் செய்து கொண்டார்.

ஆனதாண்டவபுரத்தில் இருந்த காலங்களில் இவர் அடிக்கடி மாயூரஞ்சென்று அங்கேயுள்ள சங்கீதவித்துவான்களோடு பழகியும் அவர்களுடைய

ஆதரவைப்பெற்றும் சிலகாலம் அங்கே இருந்து வந்தார். தெய்வ ஸ்தோத்திரங்களாகிய கீர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண்டு உஞ்சவிருத்தி பண்ணுகிறவர்களும் கதை பண்ணுகிறவர்களுமாகிய சில வித்துவான்கள் அங்கே இருந்தார்கள். அவர்களுடைய பழக்கமும் இவருடைய பயிற்சிக்கு உறுதியை அளித்தது.

தமிழிலும் பாரதியாருக்கு ஒருவகையான பழக்கம் இருந்தது. கைவல்ய நவநீதம், பிரபோத சந்திரோதயம், தத்துவராயர் பாடுதுறை, தாயுமானவர் பாடல் முதலியவற்றைப் படித்தமையாலும் பல தமிழ்க் கீர்த்தனைகளைப் பாடிப்பாடிப் பழகியதனாலும் தமிழறிவு இவருக்கு விருத்தியுற்றது. கீர்த்தனைகளை ஆராய்ந்து அவற்றின் அமைப்பு முறையை அறிந்துகொண்டு தாமே புதிய கீர்த்தனங்களை இயற்றத் தொடங்கினர். இயற்ற இயற்ற அம்முயற்சியில் இவருக்கு அதிக ஊக்கம் உண்டாயிற்று. அக்காலத்தில் தம் ஞானகுருவாகிய கோவிந்த சிவத்தின்மீது இவர் பாடிய கீர்த்தனங்களுள் ஒன்று வருமாறு :—

இராகம்—சுருட்டி.

(பல்லவி)

எங்கள்குரு நாதருடைய
இணையடிதொழு வாய்மனமே (எங்கள்)

(அநுபல்லவி)

திங்களுதயம் போலே கோவிந்த
சிவமென்றே இந்தப் பூமியில் வந்த (எங்கள்)

(சரணங்கள்)

1. ஹரிஹரபே தங்கடந்து
அகண்டசச்சி தானந்தமாய்ப்
பரவிநின்றே அபின்னமாய்ப்
பாரடா என்றே
சுருதியுக்தி அனுபவத்தால்
சொல்லிச் சொல்லிப் பலவிதமாய்
விரிந்துநின்ற விஷயவ்ருத்தி
வேரறுத் தாண்டுகொண்ட (எங்கள்)

2. எண்ணித் தொலையாப் பிறவியெடுக்கும்
ஏழைக்கிரங்கி யருளிக்
கண்ணைத் திறந்து பார்த்துக்
கசடுகள் நீக்கி
மண்ணாதி பூதமெல்லாம்
மாய்ந்துவிடும் நாமரூபம்
எண்ணாதே நீஇதையென்
றின்பமுறு வீடுகாட்டும். * (எங்கள்)

ஆனதாண்டவபுரத்தில் இவர் இருந்தகாலங்களிலே கர்நாடக சங்கீதப் பயிற்சி இவருக்கு அதிகரித்துவந்தது. பல பழைய வித்துவான்கள் இயற்றிய கீர்த்தனங்களை அறிந்துகொண்டு இடைவிடாமற் பாடி வந்தார். † மாயூரக்தம்மாள்,

* இதன் மூன்றாவது சரணம் கிடைக்கவில்லை.

† இவர் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இருந்தவர். கர்நாடக சுத்தமான அமைப்புடன் அத்வைத சாஸ்திரக்கருத்துக்களை யுடையனவாகிய பல கீர்த்தனங்களை இவர் இயற்றியிருக்கிறார். இவருடைய கீர்த்தனங்களை அத்வைதசாஸ்திர அறிஞர்கள்

* பாபநாச முதலியார், † பெரிய திருக்குன்றம் சுப்பராமையர் முதலியவர்களுடைய கீர்த்தனங்கள் பல இவருக்குப் பாடம் உண்டு.

ராமதாஸிடம் பயின்றது

இங்ஙனம் இருந்துவருகையில் இவருக்கு இந்துஸ்தான சங்கீதத்திலும் பயிற்சி பெறவேண்டுமென்னும் எண்ணம் உண்டாயிற்று. அக்காலத்தில் திருவிடைமருதூரில் அமரசிம்ம மகாராஜாவால் ஆதரிக்கப்பெற்று ராமதாஸ் என்னும் ஒரு பெரிய சங்கீதவித்துவான் இருந்து வந்தார். அவர் இந்துஸ்தான மார்க்கத்திலே சிறந்த திறமையுடையவர். அவரைப்பற்றிக் கேள்வியுற்ற பாரதியார் அவரிடம் கற்றுக்கொள்ள விரும்பித் திருவிடைமருதூர் சென்று அவரை அடைந்து பணிந்து தொண்டு செய்து கற்றுக்கொள்ளலானார். சிவபக்தியும் நிவ்ருத்திமார்க்கத்தில் விருப்பமும் கர்நாடக சங்கீதப் பயிற்சியும் இவர்பாற் பொருந்தியிருப்பதை அறிந்த அப்பெரியார் மனமுவந்து இவருக்கு இந்துஸ்தான

கேட்டு மனம் உருகிப் பாராட்டுவர். இவர் ஸ்ரீ அபயாம்பிகையின் திருவருள்பெற்றவர்; இவருடைய பரம்பரையினர் மாயூரம் கோயில் மேலைமடவளாகத்தில் இப்பொழுதும் இருந்து வருகிறார்கள்.

* இவர் தமிழிற் பல தனிக்கீர்த்தனங்களையும் **தம்பேசர் குறவஞ்சீ** முதலியவற்றையும் இயற்றியவர்.

† இவர் கனம் கிருஷ்ணையருடைய தமையனார். இவர் பல கீர்த்தனங்கள் இயற்றியிருக்கின்றார்.

மார்க்கத்தைக் கற்பித்துவந்தார். இவர் அவ்வகையி லுள்ள அருமையான முறைகளையும் சாகித்திய விசித் திரங்களையும் மகாராஷ்டிரம் முதலிய பாஷையி லுள்ள இசைப்பாட்டுக்களின் போக்கையும் உணர் ந்துகொண்டார். எதையும் ஆழ்ந்துபயிலும் இயல் பினராதலின் அவற்றிலுள்ள வேறுபாடுகளும் சிறப்பான பகுதிகளும் இவருக்கு மிக நன்ருக விளங்கின.

திருவிடைமருதூர் வாசம்

தினந்தோறும் ஸ்ரீ மகாலிங்கமூர்த்தியை இவர் தரிசித்து * அசுவமேதப் பிரதக்ஷிணம் செய்து வருவார். அவ்வப்போது அம்மூர்த்தி விஷயமாக இவர் பாடிய கீர்த்தனங்கள் சில உண்டு.

அக்காலத்தில் அமரசிம்ம மகாராஜாவிடம் † கனம் கிருஷ்ணையர் ஆஸ்தான சங்கீதவித்துவாஞக இருந்துவந்தார். அவர் பெரிய ரசிகராயும் கன மார்க்கத்தில் இணையற்றவராயும் இருப்பதையறிந்த பாரதியார் அவரோடு பழகலாயினர். பாரதி யார்பால் அன்புவைத்து அவரும் பல கீர்த்தனங் களைக் கற்பித்தார்; தாம் இயற்றிய தமிழ்க் கீர்த் தனங்களையும் சொல்லிக்கொடுத்தார். அதுமுதல்

---

* திருவிடைமருதூரில் வெளிப்பிராகாரம் வலம்வருதலை அசுவமேதப் பிரதக்ஷிணமென்பர். முறையாகச் சிலகாலம் இப் பிரதக்ஷிணம் செய்து கொடிய நோய்கள், பைத்தியம், பேய்க் கோள் முதலியவற்றிலிருந்து நீங்கினவர்கள் பலருண்டு. இத் தகைய நிகழ்ச்சி இன்னும் நடைபெறுதலை அங்கே காணலாம்.

† இவர் சரித்திரம் தனியே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

இவருக்குக் கனம் கிருஷ்ணையருடைய கீர்த்தனங்களில் ஈடுபாடு உண்டாயிற்று. ராமதாஸனும் கனம் கிருஷ்ணையரும் இவருடைய சங்கீதப்பயிற்சியின் சிறப்பையறிந்து மேலும்மேலும் அன்புவைத்துப் பாராட்டினார்கள்.

பாரதியார் பிக்ஷையெடுத்து உண்பதும் சிவதரிசனம் செய்வதும் கீர்த்தனங்களை இயற்றிப் பாடுவதுமாகிய காரியங்களைத் தவறாமற் செய்துவந்தார். இவருடைய சங்கீத அறிவு இவருடைய ஒழுக்கச் சிறப்பினால் மிக்க விளக்கமுற்றது. சங்கீத வித்துவான்களெல்லாரும் இவர்பால் அன்புபூண்டு பழகினர். கும்பகோணம், தேப்பெருமாள் நல்லூர் (தேவைப் பெருமாள் நல்லூர்) முதலிய இடங்களிலிருந்த வித்துவான்கள் இவருடைய கீர்த்தனங்களின் அமைப்பை அறிந்து சந்தோஷித்தனர். இவர் கற்பித்து அமைத்துவந்த கீர்த்தனங்களின் மெட்டுக்கள் சங்கீதத்துக்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருப்பதை அறிந்து பலர் அக்கீர்த்தனங்களைப் பாடம் பண்ணிக் கொண்டு பாடலாயினர்.

சிதம்பர பக்தி

கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் இளமை தொடங்கியே சிதம்பரஸ்தலத்தில் அபிமானம் உடையவர். ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்திக்கு ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் ஆறு அபிஷேகங்களுக்கும் தவறாமற் சென்று தரிசித்து வருவார். அத்வைத சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சிபெற்றவராதலின் சித்ஸபையினுடைய

பரமார்த்த உண்மையையும் நடராஜ தத்துவத்தை யும் ஆராய்ந்து ஈடுபட்டார். நடராஜமூர்த்தியைத் தியானம் செய்து உருகுவார்; நாள்தோறும் ஓரிடத் தில் இருந்து நியமந் தவறாமல் பிராணாயாமம் முதலி யனபுரிந்து தியானம் செய்து வருவார்; தம் மனம் ஒருநிலைப்படவேண்டு மென்னும் கருத்துடையவ ரானார். அந்தத்துறையில் அப்பியாசம் வன்மை பெறப்பெற இவர் அறிவும் வன்மைபெற்றது. இவரி டம் பிறருக்குள்ள மதிப்பும் வளர்ந்துவந்தது.

அனந்தபாரதியார் பழக்கம்

திருவிடைமருதூரில் அனந்தபாரதியார் என்ற ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சங்கீதவித்துவான் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பாகவதம் தசமஸ்கந்தக்கீர்த்தனை, திருவிடை மருதூர் நொண்டி நாடகம் முதலியவற்றை இயற்றிய வர். அவருடைய பழக்கமும் கோபால கிருஷ்ண பாரதியாருக்கு உண்டாயிற்று. தாம் அப்பொழுது அப்பொழுது இயற்றிவரும் கீர்த்தனங்களை இவர் அவருக்குப் பாடிக்காட்டுவார். அவர் இவருடைய மெட்டுக்களின் சிறப்பையும் பல்லவி அநுபல்லவி சரணங்களின் கட்டையும் அறிந்து பாராட்டுவார்.

ஒருநாள் பாரதியார் புதியதாக நாகநாமக்கிரி யை ராகத்தில் ஒரு கீர்த்தனம் இயற்றிப் பாடிக் கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின் திரு வருளை நினைந்து உருகிப் பாடியதாதலின் அது நல்ல பொருளமைதியும் அழகும் உடையதாக விளங்கியது. அது வருமாறு:—

(பல்லவி)

இனி இனிமேலெனக் கென்ன விசாரம்— இருக்குதையா
இனி இனிமேலெனக் கென்ன விசாரம்.

(அநுபல்லவி)

[1]பனிமலை தருசிவ காமியின் நேசா
பக்தர்களுக்குநன் களிக்கும்விச் வாசா
தினமு நடம்புரி ஞானப்ர காசா
[2] தில்லையில் வாழும் கனகச பேசா (இனி)

(சரணங்கள்)

1. ஆசாபாசக் கயிறுகளெல்லாம் அறுத்தேன்
—அகண்டமீறும்
ஆறு குணங்களை [3]நீறு நீறாகவே இறுத்தேன்
—அன்னமயாதி
கோசங்களைந்தையும் வேறுவேறாகவே [4]குறித்தேன்
—மூலாதாராதி
கோட்டைக்கதிபதிக்காரரைக் [5]கண்டுடல் ஒறுத்தேன்
—அனுதிகர்ம
வாசனையாகிய விதைகளை வறுத்தேன்
மண்டல வாழ்க்கையைக் கண்டு வெறுத்தேன்
நேசமுடனேயடி யார்களை அடுத்தேன்
நிர்விகல்ப சமாதியில் [6]தொடுத்தேன் (இனி)

பாடபேதம்: 1 பனிமலை தருமுமை சிவகாமி நேசா. 2 தென்புலியூர். 3 நீறுபோலாகவே. 4 பிரித்தேன். 5 கண்டு கண் களித்தேன். 6 படுத்தேன்.

2\. எப்படியும்மெனை ரட்சிக்கும்பொறுப்புனக் கிருக்கும்
—சந்தேகமில்லை
[1]எள்ளளவுங் க்ருபை யிருக்கினும் மனதை நெருக்கும்
—ப்ரபஞ்சமெல்லாம்
சொப்பிடு வித்தைக ளாடுதல் போல்ப்ரமை யிருக்கும்
—[2]கற்பிதமான
சோடச [3]வித்தைக ளோடவே லாகிரி பெருக்கும்
—விஷயம்போக்கி

[4] எப்பொழுதும் உன் திருவடி பணிவேன்
[5] ஏகாகாரமான உறுதியை அணிவேன்
பற்பல யோசனை யெல்லாந் தணிவேன்
பரமபதங் கண்டே னென்று துணிவேன் (இனி)

3\. எற்றமுடனே கோபாலகிருஷ்ணன் நிதம் [6] பாடம்
—துதிகள் செய்தே
எறுவேன் ராஜயோ காதிகளான பீடம்
—ஸம்ஸாரக்கடல்
மாத்திரைப்பொழுதிலே தாண்டவேதேடுவேன் ஓடம்
—சிவோகமென்ற
வாக்கிய பாவனை யாகிய ஹ்ருதயக பாடம்
—விஸ்தாரமான

சாஸ்திரவேத புராணங்கள் பார்த்தேன்
சம்சயபாவனை மூன்றையுந் [7]தீர்த்தேன்
காத்திரம் உமதென்று தாரையை வார்த்தேன்
கனகசபாபதி யென்றுனைக் காத்தேன் (இனி)

(பா - ம்.) 1 எள்ளளவுங் கிருபையாகிலு மனதினிலிருக்கும். 2 கற்பனையான. 3 விருத்திகள். 4 எப்படியும். 5 ஏகாக்கிரமன உறுதியை. 6 பாடும். 7 தோற்றேன்.

இந்தக் கீர்த்தனத்தைப் பாடிக்கொண்டே யிருக்கையில் அனந்தபாரதியார் அங்கே வந்தார். அவர் விருப்பத்தின்படி இதை முதலிலிருந்தே அவருக்கு இவர் பாடிக்காட்டினார். பாடும்பொழுதே இவருக்கு உள்ளத்தில் உள்ள அநுபவ உணர்ச்சியையும் பக்தியையும் கண்ணீரும் மயிர்க்கூச்செறிதலும் புலப்படுத்தின. சாகித்தியத்தின் அழகும் வர்ணமெட்டிலுள்ள பிராஸங்களும் அனந்தபாரதியார் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. அக்காலம் அவர் உத்தர ராமாயணத்தைக் கீர்த்தனங்களாகச்செய்து கொண்டுவந்த காலமாதலின் இந்த வர்ணமெட்டைப் பின்னும் சிறிது விரித்தமைத்து * "மகிபரி பாலனஞ் செய்தானே ராமன்—அயோத்தி தன்னில்" என்ற பல்லவியையுடைய கீர்த்தனமொன்றை இயற்றிச் சேர்த்தார். பிற்காலத்தில் அரியிலூர்ச் சடகோபையங்கார் இக்கீர்த்தனத்தில் ஈடுபட்டு இதன் மெட்டைப் பின்பற்றி இராமாயணச் சிந்தென்ற ஒரு நூலை இயற்றியிருக்கிறார்; "உனதருள் மகிமையை யாதென்றே சொல்வேன்—உதவாவழி புல்வேன்" என்பது அதன் பல்லவி.

இங்ஙனம் சங்கீத வித்துவான்களும் சாகித்திய வித்துவான்களும் ஒருங்கே வியந்து கொண்டாடும்படி கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் இயற்றிவந்த கீர்த்தனங்கள் விளங்கின. ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி விஷயமாக மனமுருகி இவர் அப்பொழுதப்பொழுது பாடிய கீர்த்தனங்கள் அளவில்லாதன.

---

* ஸ்ரீராமர் அரசுபுரி சருக்கம், 2.

மாயூரவாசம்

இவர் திருவிடைமருதூரில் இங்ஙனம் சில வருஷங்கள் இருந்தபிறகு ஸ்ரீராமதாஸ் முதலியவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு மீண்டும் மாயூரத்திற்கு வந்து தங்குவாராயினர். நாளாக நாளாக இவருடைய சங்கீத சாகித்தியச் சிறப்பை யாவரும் மேன்மேலும் பாராட்டி வந்தார்கள். இவரிடம் ஜனங்களுக்குள்ள நன்மதிப்பும் உயர்ந்து வந்தது. இவரை யாவரும் பாரதிகளென்றே வழங்கலாயினர்.

கீர்த்தனங்கள்

நாளடைவில் இவர் அத்வைதக் கருத்துக்களடங்கிய பலகீர்த்தனங்களை இயற்றினர். அவற்றை மாயூரத்திலும் அதன் அருகிலும் உள்ள வித்துவான்களும் மற்றவர்களும் மனனஞ்செய்து பாடத் தொடங்கினர்கள். எங்கெங்கே வினிகைகள் நடக்குமோ அங்கங்கெல்லாம் இவருடைய கீர்த்தனங்களைப் பாடும்படி சபையினர் விரும்புவதும் பாடகர்கள் அவற்றைப் பாடுவதும் வழக்கமாயின. முன்புகூறியபடி இவர் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி விஷயமாக இயற்றிய பல கீர்த்தனங்களைத் தமிழுலகம் பெரிதும் பாராட்டியது. அவையாவும் புதிய புதிய அமைப்புக்களை உடையனவாக இருந்தன. வித்துவான்கள் தங்கள் தங்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்றவண்ணம் சில சில கீர்த்தனங்களை இயற்றியளிக்கவேண்டுமென்று

இவரைக் கேட்டுக் கொள்வார்கள். இவரும் அங்ஙனமே இயற்றியளிப்பார்.

கலியாண காலங்களிற் பாடுவதற்குரிய நலுங்கு, ஊஞ்சல், லாலி, கும்மி முதலிய வகைகளில் இவர் இயற்றிய பாட்டுக்கள் பல. சிறுபெண்கள் கோலாட்ட ஜோத்ரையிற் பாடுவதற்குரிய பாட்டுக்களையும் இவர் இயற்றியளித்தார். தெலுங்குமுதலிய வேறு பாஷைகளிலுள்ள கலியாணப் பாட்டுக்களையும் கோலாட்டப் பாட்டுக்களையும் முன்பு பாடிவந்த பெண்கள் அப்பால் இவருடைய பாட்டுக்களையே பாட ஆரம்பித்தனர். எல்லாம் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி விஷயமாகவே இருந்தமையால் கேட்பவர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியை அடைந்தார்கள்.

பாரதியாருடைய கோலாட்டப் பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு செல்லும் சிறுமியர்களுக்கு வழக்கத்துக்குமேலே பிரபுக்கள் பொருளுதவி செய்தனர். தங்களுக்கு அதிகப்பணம் சேருவது பாரதியார்பாட்டுக்களாலேயே என்பதை அறிந்த அப்பெண்கள் மீண்டும் மீண்டும் இவர்பால் வந்து புதிய புதிய பாட்டுக்களைக் கற்றுக்கொண்டு போவார்கள். உண்மைஞானமும் பரோபகார எண்ணமும் உடைய பாரதியார் இளங்குழந்தைகள்பாலும் சிறுவர்கள்பாலும் மிக்க அன்பு பூண்டவர்; ஆதலின் அவர்களுடைய ஊக்கத்தை அறிந்து எவ்வாறேனும் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின் புகழ் நன்கு பரவவேண்டுமென்றும் இளம்பிராயத்திலேயே கடவுள் வாழ்த்தாகிய பாடல்களை அவர்கள் பாடிப் பழகுதல் அவர்

களுக்கு எல்லாவித நன்மைகளையும் உண்டாக்கு மென்றும் எண்ணி அவர்கள் விரும்பியபடியே சலிப் பில்லாமல் பாடிக்கொடுத்து வந்தார். இவர் பாடி அளித்தவற்றுள் நலுங்குக்குரிய பாட்டு ஒன்று வருமாறு:—

இராகம்: மத்தியமாவதி

1. நலங்கிட வாரும்நீர் நடராஜ மூர்த்தி -
   சம்போ நடராஜ மூர்த்தி
   நலங்கிட்டே யெனதிஷ்டம் நிறைவேற்ற வருவீர்
   (நலங்கிட)
2. உலகேழு முண்டோனும் உணராத வுந்தம்
   நலமெல்லாந் தானுணர நானுர்குரு நாதா
   (நலங்கிட)
3. முன்னமென் கைதொட்ட முத்தேயென் மணியே
   இன்னமென் றனைத்தொட்டே இன்பமெலாந் தருவீர்
   (நலங்கிட)
4. என்னுவித் துணையேநீர் எழுந்திரும் ஐயா
   என்னதான் கோபமோ எழுந்திரும் ஐயா
   (நலங்கிட)

மாயூரத்தில் காவேரிக்கு வடகரையில் உள்ள வள்ளலார் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியில் இவர் இருந்து தியானம் யோகம் முதலியன செய்துவருவார். இவருடைய கீர்த்தனங்களைக் காலமுறையில் ஆராய்ந்தால் இவர் பாரமார்த்திகத்துறையில் குருவின் திருவருளால் மேன்மேலும் நல்ல அனுபவத்தை அடைந்துவந்தா ரென்பது தெரியவரும். யோகத்தில் இவருக்கு

இருந்த பற்றின் மிகுதியை இவருடைய கீர்த்த னங்களில் அங்கங்கே காணலாம். மாயூரநாதர் கோயிலின் வெளிப்பிராகாரத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் ஸ்ரீ அகத்தீசுவரர் என்னும் மூர்த் திக்கு ஆலயம் ஒன்று உள்ளது. அதனருகில் வில்வ மரங்கள் மிகுதியாக உண்டு. அவ்விடம் ஏகாந்த மாக இருக்கும். அதனால் அங்கே ஒவ்வொரு நாளும் தவறாமல் இவர் சென்று அந்த மூர்த்தியின் சந்நிதி யில் தியானமும் யோகமும் செய்துவந்தார்.

ஸ்ரீ தியாகையரைக் கண்டது

இங்ஙனம் இருந்துவருகையில் திருவையாற்றில் அக்காலத்தில் இருந்த ஸ்ரீ தியாகையருடைய கீர்த் தனங்களும் அவருடைய ராமபக்தியின் சிறப்பும் எங் கும் பரவியிருத்தலை இவர் பலரால் அறிந்துவந்தார். அப்பெரியாரை எவ்வாறேனும் தரிசித்து வரவேண்டு மென்று இவர் எண்ணினார். அதனால் ஒருநாள் இவர் திருவையாறு சென்று ஸ்ரீ தியாகையரை அவர் வீட் டிலேயே தரிசித்தார். அவர் இவரை முன்புபாராதவ ராதலால் இவரை நோக்கியவுடன், "எந்தஊர்?" என்று விசாரித்தார். இவர், "தாஸன் மாயூரம்" என்றார்.

தியாகையர் :— அங்கே கோபாலகிருஷ்ண பார தியாரென்ற ஒரு சங்கீத வித்வான் இருக்கிறாராமே; தெரியுமா? அவர் சௌக்கியமாக இருக்கிறாரா?

பாரதியார் :— தாஸன்தான்.

இங்ஙனம் பணிவுடன் இவர் கூறியதைக்கேட்ட ஸ்ரீ தியாகையர் இவருடைய அடக்கத்தையறிந்து மிக

ஸ்ரீ தியாகையரவர்கள்

வும் வியப்புற்றார். அப்பொழுது அங்கே அவருடைய

மாணக்கர்கள், ஆபோகி யென்னும் ராகத்தில் அவர் இயற்றிய "ஸ்ரீ ராமஸீதா அலங்காரஸ்வரூபா" என்னும் கீர்த்தனத்தைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அதனைப் பாடி முடித்த பிறகு ஸ்ரீ தியாகையர் பாரதியாரை நோக்கி, "நீங்கள் இந்த ராகத்தில் ஏதேனும் கீர்த்தனம் செய்திருக்கிறீர்களா?" என்று வினவினர். இவர் ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் மௌனமாக இருந்தார். பின்பு மாணக்கர்கள் வேறுபல கீர்த்தனங்களைப் பாடினர்கள். முதுமையையுடைய ஸ்ரீ தியாகையர் யாதொரு பற்றுமின்றித் தம்மாணக்கர்களோடு இருந்து ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய புகழைப் பாடுவதிலும் பாடுவித்துக்கேட்பதிலுமே தம் காலத்தையெல்லாம் செலுத்திவருவதை யறிந்து பாரதியார் மனமுருகினர்; அவர் ஒரு சிறிய வீட்டில் இருந்துகொண்டு உண்மையான பக்தியோடு ஸ்ரீ ராமபிரானைப் பிரார்த்தித்துத் துதிக்கும் இன்னிசை இந்த நாடெல்லாம் பரவி முழங்குவது அவருடைய பக்தியின் சிறப்பினலேதானென்பதை இவர் நன்கு உணர்ந்தார். ஞானநெறியிற் செலுத்திய சிந்தையையுடைய இவருக்கு இறைவனுடைய பெரும்புகழைக் கீர்த்தன வடிவமாகச் செய்யும் தொண்டைக் காட்டிலும் சிறந்த தொண்டுவேறில்லை என்றிருந்த எண்ணம் அப்பொழுது வன்மையுற்றது.

அன்று மாலையில் பாரதியார் ஸ்ரீ தியாகையரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு ஆலயஞ்சென்று ஸ்ரீ பிரணதார்த்திஹரரையும் ஸ்ரீ தருமசம்வர்த்தனியையும் தரிசித்து இன்புற்றார். தியாகையர் ஆபோகியில்

ஏதாவது கீர்த்தனம் செய்ததுண்டாவென்று வினவி யது இவருடைய மனத்திலேயே இருந்து வந்தது. ஆதலின் தியாகையர் வீட்டில் அவர் மாணுக்கர்கள் பாடிய கீர்த்தனத்தை அடியொற்றி இவர் அன்றி ரவே ஒரு கீர்த்தனத்தை இயற்றி முடித்தார்.

மறுநாள் பாரதியார் ஸ்ரீ தியாகையருடைய வீடு சென்று பேசிக்கொண்டிருக்கையில், "தாஸன் இயற்றிய கீர்த்தனமொன்றை இப்பொழுது சொல் லிக் காட்டலாமா?" என்று விநயத்தோடு கேட்டார். "அப்படியே; நன்ருகச்சொல்லலாமே. முன்பு சிலர் உங்களுடைய கீர்த்தனங்களைப் பாடக்கேட்டிருக்கி றேன். ஆயினும் உங்களுடைய கீர்த்தனத்தை நீங் களே பாடக்கேட்பது ஒரு விசேஷமல்லவா?" என் ருர்.

உடனே பாரதியார் தாம் புதிதாக இயற்றிய பின்வரும் கீர்த்தனத்தைப் பாடிக்காட்டினர் :—

இராகம் : ஆபோகி ; தாளம் : ரூபகம்.

(பல்லவி)

சபாபதிக்கு வேறுதெய்வம் சமான மாகுமா—தில்லைச்
சபாபதிக்கு வேறுதெய்வம் சமானமாகுமா?

(அநுபல்லவி)

க்ருபாநிதி இவரைப்போலக் கிடைக்குமோஇத் தாரணியில்
(சபாபதிக்கு)

(சரணம்)

ஒருதரம்சிவ சிதம்பர மென்றே உரைத்தாற் போதுமே
பரகதிக்கு வேறுபுண்யம் பண்ண வேண்டுமா
அரிய புலையர் * மூவர்பதம் அடைந்தாரென் றேபுராணம்
பரிந்துசொல்லக் கேட்டோம் கோபாலகிருஷ்ணன் பாடுந்
தில்லைச் (சபாபதி)

இதைக்கேட்ட தியாகையர், "நேற்று நான் கேட்டபொழுது ஒன்றும் சொல்லவில்லையே" என்ருர். இவர், "இதற்கு முன் ஆபோகியில் ஒன்றும் செய்யவில்லை; நேற்று இங்கிருந்து போனபிறகு தான் ராத்திரி யோசித்துச் செய்தேன். எல்லாம் அவ்விடத்து ஆசீர்வாத விசேஷமே; குற்றமிருந் தால் க்ஷமிக்கவேண்டும்" என்ருர். தியாகையர் இவருடைய சாகித்திய சக்தியையும், சங்கீத ஞானத்தையும், நடராஜ பக்தியையும் உணர்ந்து மகிழ்ந்து பாராட்டி ஆசீர்வாதம் செய்தனர். பக்தி மானும் பெரியாருமாகிய அவருடைய ஆசீர்வாதம் இவருக்கு ஒருபுதிய ஊக்கத்தை உண்டாக்கிற்று.

மாயூரம் மீண்டது

அப்பால் அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு இவர் மாயூரம்வந்து சேர்ந்தார். அதுமுதல் கோபால கிருஷ்ணபாரதியார் இயற்றிய கீர்த்தனங்கள் பின்னும் அதிகமாயின. ஸ்ரீ தியாகையருடைய

---

* தில்லை வெட்டியான், பெற்ருன் சாம்பான், நந்தனு ரென்னும் மூவர்.

கீர்த்தனங்களைப் போலவே தமிழில் இயற்றித் தரவேண்டுமென்று சில வித்துவான்கள் வேண்ட அங்ஙனமே இவர் இயற்றித்தந்தார். நாட்டை, வராளி, கௌளை, ஆரபி, ஸ்ரீராகமென்னும் ஐந்து கனராகங்களில் பஞ்சரத்தினம் என ஐந்து கீர்த்தனங்கள் ஸ்ரீ தியாகையர் இயற்றியுள்ளார். அவற்றைப் பின்பற்றிப் பாரதியார் ஐந்து கீர்த்தனங்கள் பாடினார். அவற்றுள் ஒன்று வருமாறு:

இராகம் : நாட்டை.

(பல்லவி)

ஹரஹரசிவ சங்கரகரு ணாகரபர மேச்வர
ஆனந்தத் தாண்டவ ராயா (ஹரஹர)

(அநுபல்லவி)

புரஹரவ்ருஷ பத்வஜபரி பூர்ணகாம (ஹரஹர)

(சரணம்)

பரமானந்த கூபமும் பஞ்சாட்சரப்படியும் கொடியும்
வரமருள் சந்நிதியும் சிவகங்கையும் மதிலும்
பரவிடுங்கோ பாலகிருஷ்ணன் பாடியகுஞ் சிதபதமும்
தரிசனம்பண்ணித் தெளிந்திடாத ஜன்மம் மனித ஜன்ம
மல்ல (ஹரஹர)

இது ஸ்ரீ தியாகையர் இயற்றிய "ஜகதா நந்தகா" என்பதற்குப் பிரதியாக இயற்றியது. இவற்றையன்றி இக்கொத்தைச் சேர்ந்தவற்றுள் கௌளையி

ஹுள்ள, " சரணுகதியென்று நம்பிவந்தேன் " என்னும் கீர்த்தனத்தையும் ஸ்ரீராகத்திலுள்ள, "மறவாமல் எப்படியும் நினைமனமே " என்பதையும் ஆரபியிலுள்ள, "பிறவாத முத்தியைத் தாரும் " என்பதையும் கேட்டிருக்கிறேன். ஸ்ரீ தியாகையர் இயற்றியவை இராமபிரான் விஷயமாக இருப்பவை. அவற்றைப் பாடக் கேட்ட சிவபக்திச் செல்வம் வாய்ந்தவர்களுக்கு இவர் சிவபரமாக இயற்றிய கீர்த்தனங்கள் அளவற்ற மகிழ்ச்சியை அளித்தன. அன்றியும் தமிழில் எளிய நடையில் அமைந்திருந்ததலின் இக்கீர்த்தனங்களை வருத்தமின்றி யாவரும் மனனம் செய்து பாடுவாராயினர்.

மாணுக்கர்கள்

பாரதியாரிடம் சிலர் சங்கீதம் பயிலத்தொடங்கினர். இவருடைய கீர்த்தனங்களை அவர்கள் மனனஞ்செய்து தாம் செல்லுமிடந்தோறும் பாடிக்காட்டினர்; அதனுல் அவர்களுக்கு மதிப்பும் ஜனங்களுடைய ஆதரவும் உண்டாயின. பாரதியாருடைய சிஷ்யர்களில் முக்கியமானவர்கள் : (1) சிதம்பரம் பொன்னுசாமி தீக்ஷிதர், (2) சிதம்பரம் ஸ்ரீ ராஜரத்ன தீக்ஷிதர், (3) மாயூரம் இராமசாமி ஐயர், அவருடைய தம்பிகளாகிய (4) நடேச ஐயர், (5) சுப்பிரமணிய ஐயர்.

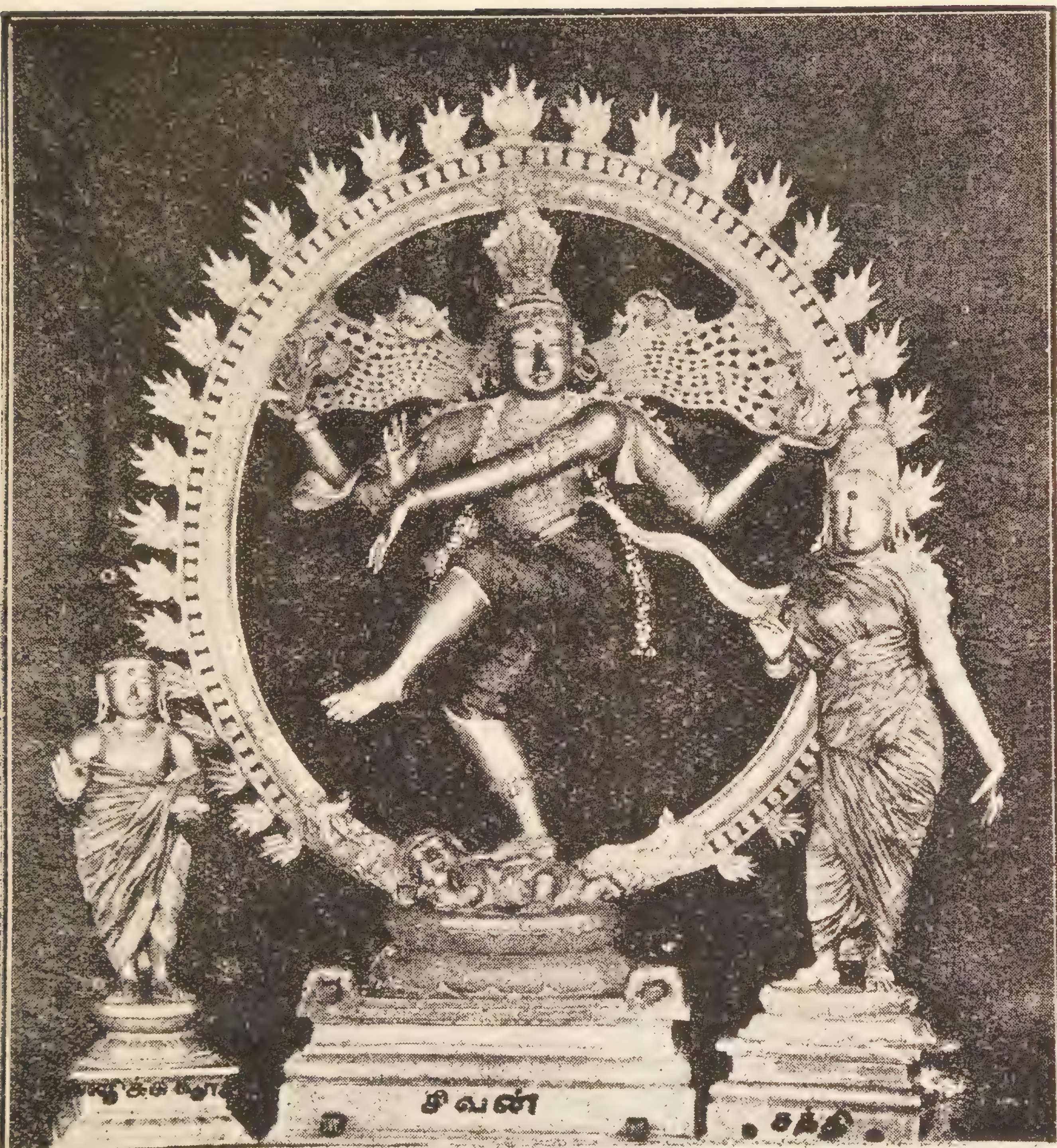
பாரதியார் அடிக்கடி சிதம்பரம் சென்று ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின் திவ்ய தரிசனம் செய்து சில கீர்த்தனங்களை இயற்றி அம்மூர்த்திக்குச் சூட்டி

வருவார்; அப்பழக்கம் இவருக்கு வரவர அதிகரித்தது. சிதம்பரத்திலேயே இவர் சிலமாதங்கள் தங்கியிருப்பதுண்டு. அக்காலங்களில் இவர் அங்கே கீழை வீதியின் கீழ்சிறகிலுள்ள மேற்கூறிய பொன்னுசாமி தீட்சிதருடைய வீட்டில் தங்குவது வழக்கம்.

பொன்னுசாமி தீட்சிதரும் இவரைப் போலவே பிரமசாரியாக இருந்து காலங்கழித்தவர். பிரமசரியநிலை அவருடைய பக்திஞான வைராக்கியத்திற்கு உதவி புரிந்தது. சங்கீதப்பயிற்சி இயல்பாகவே அவருக்கு உண்டு; முத்துத்தாண்டவராயர் கீர்த்தனங்கள்முதலியன அவருக்குப் பாடம். இவரைக்கண்டு பழகியகாலமுதல் அவர் இவர்பால் ஈடுபட்டு இவருடைய கீர்த்தனங்களை முறையே கற்றுக்கொண்டார். அக்கீர்த்தனங்களைப் பாடியதால் அவருடைய இனிய சாரீரம் நற்பயன்பெற்றது. சிதம்பரத்திலுள்ள வேறு பலரும் பாரதியாருடைய கீர்த்தனங்களை அதிக விருப்பத்தோடு கேட்டும் பாடியும் மகிழ்ந்தனர்.

சிவசங்கர தீக்ஷிதர்

அக்காலத்தில் தீக்ஷிதர்களுள் மிக்க சிவபக்திச் செல்வமும் சங்கீதசாகித்திய சக்தியும் உடைய சிவசங்கர தீக்ஷிதர் என்ற பெரியாரொருவர் இருந்தார். அவருக்கும் பாரதியாருக்கும் பழக்கம் உண்டாயிற்று. அவர் தம் தலையில் ருத்ராக்ஷங்களாலாகிய சிவலிங்கத்தை வைத்துக்கொண்டும் வாகுமாலைகளைத் தரித்துக் காலில் கழ்ஜை கட்டிக்கொண்டும்

தோற்றந் துடியதனில் தோயுந் திதியமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமாய்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்றதிரோ தம்முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.

(படைத்தல். காத்தல். அழித்தல். மறைத்தல். அருளல்.)

நாள்தோறும் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின் சந்நிதானத்தில் நடனம் செய்வார். அவர் சபாநாதர்மீது இயற்றிய *கீர்த்தனங்கள் பல உண்டு. அவருடைய பக்திபரவசத்தையும் சங்கீதஞானத்தையும் கண்டு பாரதியார் அவரை விரும்பினர்; பாரதியாருடைய பக்திநிலையையும் சங்கீத சாகித்திய ஆற்றலையும் கண்டு அவர் இவரை விரும்பினர்; அதனால் இருவரும் நெருங்கிப் பழகினர். "சான்றோர் சான்றோர் பால ராப" (புறநானூறு) என்பது உண்மையன்றோ? சிவசங்கர தீக்ஷிதர் பாரதியாருடைய கீர்த்தனங்களில் மிக்க ஈடுபாடுடையவர். எல்லாம் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியையே லக்ஷியமாக உடையனவென்பதை உணர்ந்து அவர் அடைந்தமகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை. சிதம்பரவாசம் பாரதியாருக்குச் சிவலோக வாசத்தை ஒத்திருந்தது. தீக்ஷிதர்களுடைய பழக்கம் சிவகணங்களோடு பழகுதல்போன்ற இன்பத்தை அளித்தது. மனமும் செயலும் ஒத்தவர் சேர்ந்து பழகுவதைவிட இன்பம் வேறு என்ன இருக்கிறது?

நந்தனர் உருவம்

சிதம்பரத்தில் இருக்குங்காலங்களில் இவர் ஆலயம்சென்று, பொன்னம்பலத்துக்குத் தெற்கேயுள்ளதும் கிழக்கு நோக்கி ஊர்த்துவதாண்டவமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருப்பதுமாகிய நிருத்தசபையின் வெளி மண்டபத்தில் ஜபம்செய்வார்; சிலசமயங்களில் அதன் தெற்குச் சுவரோரமாக உள்ள நந்தனர்

* இவை புத்தக உருவில் வெளிவந்துள்ளன.

உருவத்துக்கு அருகில் இருந்து பாடிக்கொண்டிருப்பார். நடராஜமூர்த்திக்கு நேரே அம்மூர்த்தியைத் தரிசித்தவண்ணமாக அத்திருவுருவம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வுருவத்தின் கையில் கடப்பாரையும் தோளில் மண் வெட்டியும் உள்ளன. பாரதியார் நந்தனுருடைய சிறந்த பக்தியை நினைந்து நினைந்து உருகுவதற்கு அந்த உருவம் ஒரு தூண்டுகோலாக இருந்தது. இவர் அடிக்கடி நந்தனுரைப்பற்றி வியந்து பாராட்டி உரைப்பார். ஒருசமயம் இவர் அங்கிருந்து பாடிக்கொண்டிருந்தபோது உடனிருந்த அன்பர்கள் சிலர், " இந்தச் சந்நிதியிலேயே இருந்து தாம் தரிசனம் செய்யவேண்டுமென்று நந்தனுர் பிரார்த்திப்பதாக ஒருகீர்த்தனம் இயற்றித்தரவேண்டும் " என்று வேண்டினுர்கள். அவர்கள் விரும்பியபடியே இவர், * "எந்நேரமும் உன்றன் சந்நிதியில் நான் இருக்கவேண்டுமையா " என்னும் பல்லவியையுடைய கீர்த்தனமொன்றை இயற்றினுர். அக்கீர்த்தனம் ஆரபிராகத்தில் அமைந்துள்ளது.

சிதம்பரக் கும்மி

இங்ஙனமே சில பெண்கள் விரும்பியபடி †சிதம்பரக்கும்மி என்ற ஒன்றை இயற்றினுர். அது சிதம்

---

* இக்கீர்த்தனம் தனியாகவே வழங்கப்பட்டுவந்தது. பாரதியார் இயற்றிய நந்தனுர் சரித்திரக்கீர்த்தனையின் பிற்காலப் பதிப்புக்களிலே இதைச் சேர்த்துப் பதிப்பித்திருக்கிறுர்கள்.

† நந்தனுர் சரித்திரக்கீர்த்தனையின் பின்பு இது பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பர ஆலயத்திலுள்ள விநாயகர் முதலியோருடைய சந்நிதிகளை முறையே தரிசித்து வரும்போது அம்மூர்த்திகளைப் பற்றிப்பாடுவதாக அமைந்திருக்கிறது.

"சாந்துப் பொட்டுத் தளதளென்ன நல்ல
சந்தன வாடை குமுகுமென்ன
கூந்த லழகுக் காரியெல் லாங்காலைக்
குவித்துக் கும்மி யடியுங்கடி"

என்று பெண்கள் ஒருவரை ஒருவர் அழைத்துக் குதூகலமாகக் கும்மியடிப்பதற்குப் பாரதியார் வழி சொல்லுகிறார்.

"தித்தியென் றீச னடனம் புரியமெய்த்
தேவர்கள் பூமழை தான்சொரிய
மத்தளங் கொட்டிய கோபால கிருஷ்ணனை
வாழ்த்திக் கும்மி யடியுங்கடி"

என்பதில் தம்பெயரை அமைத்திருக்கின்றார்.

கோவிந்தராஜப்பெருமாளை வழிபடுவதனால் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும் அத்தலத்தில் தொடர்புடையவர்கள் ; இதை,

"சிதம்பரமென்று சொல்லாம லேயிதைச்
சித்திரகூட மென்றுசொல்லி
நிதங்கொண் டாடு மையங்கார் கள்வந்து
நின்றிருக்கிறார் பாருங்கடி"

என்று விளக்குகிறார்.

ஏகாந்தமாக இருந்து ஈசுவரத் தியானம்புரிந்து சிந்தனையில் ஈடுபட்ட இவர் தம் அனுபவத்தை,

> " ஆகாய லிங்கத்தைக் கண்டேனடியிங்கே
> ஆரு மறியாமல் நின்றேனடி
> ஏகாந்த மாக இருந்தேனடி மன
> தேக்கந் தொலேந்தது பாருங்கடி "

என்று எளிய வார்த்தைகளால் தெரிவிக்கிறார்.

இறைவன் திருவருளையன்றி மற்றவற்றை மதி யாத தன்மையையுடைய பாரதியார் யோகவின்பத் தில் மூழ்கித் தருக்குவதை,

> " விதியி னெழுத்தைக் கிழித்தாச்சு முன்னே
> விட்ட குறைவந்து தொட்டாச்சு
> மதியமிர்தமு முண்டாச்சு தென்று
> வாழ்த்திக் கும்மி யடியுங்கடி "

என்பதிற் காணலாம்.

'பார்த்துக் கடன்கொடுங்கள்'

மாயூரத்தில் ஒருசமயம் ஒருவருடைய வேண்டு கோளின்படி அவருடைய வீட்டிற்குப் பாரதியார் சென்றிருந்தார். காலேயில் ஸ்நானம் முதலியன முடித்துக்கொண்டு ரேழியில் (இடைகழியில்) ஜபம் செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது அவ் வீட் டிற்குரியவரும் வேருெருவரும் இரைந்து பேசிக் கொண்டிருந்தனர். ஏதோ விவாதம் நடப்பது போலத் தோன்றிற்று. அந்தச் சத்தத்தால் பாரதி யாருடைய ஜபத்திற்கு அதிக இடையூறு ஏற்பட் டது. சிறிதுநேரங்கழித்து வீட்டுக்குரியவர் இவ ரிடம் வந்தார். அவரை நோக்கி இவர், "யாருடனே

இரைந்து பேசிக்கொண்டிருந்தீர்களே; என்ன காரணம்?" என்று கேட்டார். அவர், "அவன் ஒருகடன்காரன்; என்னிடம் பணம்வாங்கிக்கொண்டு பல வருஷங்களாகியும் திருப்பிக்கொடுக்கவில்லை. கேட்டபோதெல்லாம் 'ஆகட்டும், இதோ இரண்டு நாளிற் கொடுத்துவிடுகிறேன்' என்கிறான். அவன் வீதிவழியே போனான். அவனைத்தான் அழைத்துப் பணத்தைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். மடையன்: காரணம் இல்லாமல் இரைச்சல்போட்டான்" என்றார். பாரதியார், "ஒருவருக்குப்பணம் கொடுக்கும்போது பரோபகாரமாக அதைத் தருமம்செய்து விடலாம்; கடன்கொடுப்பதாக இருந்தால் சரியானவர்களைப் பார்த்தே கொடுக்கவேண்டும்" என்று சொல்லிவிட்டுச் சிறிதுநேரம் மௌனமாக இருந்தார். பிறகு அவருக்குக் கூறிய அறிவுரையையே விரித்து ஒரு கீர்த்தனமாக இயற்றிப் பாடினார். அது வருமாறு:

இராகம் : காபி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

பார்த்துக் கடன் கொடுங்கள் - மனிதரைப்
பார்த்துக் கடன் கொடுங்கள்

(அநுபல்லவி)

பார்த்துக் கடன்கொடுக் காவிடின் பணம் போகும்
பழுதை போலிருந்து பாம்புபோ லாகும் (பார்த்துக்)

(சரணங்கள்)

1. கொடுத்த கடன் வெறும் அடகுவி சாரம்
கோர்ட்டுக்கச் சேரிக்குப் போவது கோரம்
கடுத்துக்கேட் டாலவர் மனதுவி காரம்
களவு போனல் துன்பம் அதுஒரு வாரம்
(பார்த்துக்)

2. வாது வழக்குகள் பேசக் கொண் டாட்டம்
வாரண்டு வந்தால் காரைக்கா லோட்டம்
பாதக மில்லாமல் குடியிருந் தீட்டம்
பகல்சேர் திருடர் களிலிவர்சி ரேஷ்டம்
(பார்த்துக்)

3. பல்லைக் காட்டிப் பணங்களை வாங்குவர்
பணத்தைத் திருப்பிக் கொடாமலே தூங்குவர்
அல்லும் பகலு மலைந்தாலும் தந்திடார்
அளித்தவர் வாழுந் தெருவிலும் வந்திடார்
(பார்த்துக்)

இதைக் கேட்ட அவ்வீட்டுக்காரர், "உலக அநுபவத்துக்கு இது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறது" என்று கூறி வியந்தார்.

இராமசாமி ஐயர்

நிராசையுள்ளவராதலின் பாரதியார் செல்வர்களிடத்தில் வலியச் சென்று பழகுவதில்லை. அதனல் இவர் அதிக சௌக்கியமான நிலையில் அக்காலத்தில் இருக்க இயலவில்லை. ஏழைகளிடத்தில் இவருக்குக் கருணை அதிகம். அவர்கள்பால் அன்பு

வைத்துப் பழகுவதும் அவர்களுடைய ஆதரவையே பெரிதாக எண்ணுவதும் இவருடைய இயல்பு. ஸ்ரீ மாயூரநாதர் திருக்கோயிலில் வேலையாக இருந்தவர்களுடைய பரம்பரையிற் பிறந்தவராகிய இராமசாமி ஐயரென்னும் மாணுக்கர் இவரைத் தந்தையிலும் அதிகமாக மதித்துத் தொண்டுபூண்டு கவனித்து வந்தார். இவர் கீர்த்தனங்களிற் பெரும்பாலன அவருக்குப் பாடம் உண்டு. அவருடைய வீடு ஸ்ரீ மாயூரநாதர் கோயிலின் தென் மடவளாகத்தில் ஆலயத்தின் தெற்குமதில்வாயிலின் கிழக்கே வடக்கு நோக்கி உள்ளது. பெரும்பாலும் அவ்வீட்டின் கீழ்புறத்துள்ள சிறிய திண்ணையிலேதான் பாரதியார் தங்கியிருப்பார்.

தலயாத்திரை

இவர் சிலசமயங்களில் சிவஸ்தல யாத்திரை செய்துவருவார். அங்கங்கே நிகழும் விழாக்காட்சிகளைக் கண்டு இன்புற்றுத் தாம் கண்டவற்றைக் கண்டவாறே கீர்த்தனங்களாகவும் சிந்துகளாகவும் வேறுவகையாகவும் இவர் இயற்றிவருவார். இங்ஙனம் இவர் பாடியவை பல.

ஒருமுறை சிதம்பரத்தில் திருவீதிக்கு எழுந்தருளிய பிக்ஷாடன மூர்த்தியைத் தரிசித்தபோது, பெண்கள் அம்மூர்த்தியைப் பார்த்துச் சொல்வது போலக் கேளளிபந்து என்னும் ராகத்தில் " பிச்சைக்காரவேஷங் காட்டுகிறீர் " என்று தொடங்கும் கீர்த்தனம் ஒன்றை இயற்றிப் பாடினர். மற்றொருமுறை

திருவண்ணுமலைக்குக் கார்த்திகைத் தீபதரிசனத்துக்காக இவர் சென்றிருந்தார். ஒருமுறை கிரிப்பிரதட்சிணம் செய்தார். அக்காலத்தில் அங்கே உள்ள அன்பர்களின் செயல்களும் பிறகாட்சிகளும் இவர் மனத்திற் பதிந்தன. அவற்றையெல்லாம் அமைத்து இவர் பின்வரும் கீர்த்தனத்தை இயற்றினர்:—

இராகம்: நாதநாமக்கிரியை.

(பல்லவி)

கண்ணுலே கண்டேன்—வேறென்றும்
எண்ணுமலே நின்றேன்.

(அநுபல்லவி)

பண்ணுத புண்ணிய பரிபாக மேதிரு
அண்ணு மலையானை உண்ணு முலையுடன் (கண்)

(சரணங்கள்)

1. காட்டுத் தழைகளைப் பந்தலா யலங்காரம்
 செய்திடும் ஒருபுறம்
கால்கள் கண்க ளில்லாத பேதைகள்
 கைவி ரித்திடும் ஒருபுறம்
மாட்டுக் கிடைகள் மந்தை மந்தையாய்
 வந்து வழங்குவ தொருபுறம்
வாயி லாதவோ ரூமை நாடகம்
 காட்டி மறைந்திடு மொருபுறம்
பாட்டுப் பாடுவார் தாளம் போடுவார்
 பசிக்கு தின்றொரு காசு தாருமென்
றாட்டங் கொள்ளுவார் நின்று வருந்துவார்
 அன்ன தாங்கிரிப் பிரதக்ஷி ணந்தனில் (கண்ணுலே)

* 3

2. ஹரஹ ராசிவ சிதம்ப ராவென்பர்
அம்ப லப்பர தேசிகள்
அருணகிரியின் மகிமை யைக்கொண்
டாடுவார் ஸ்தல வாசிகள்
அரிய தவங்களைப் புரிந்து மூலத்
தழலெ ழுப்புவர் நேசிகள்
ஆனந் தாம்ருதம் கொண்டு தம்மை
அறிவர் ஞானப்ர காசிகள்
பெரிய கோபுர முந்திரு வீதியும்
பிறங்கு சீர்த்திருத் தேருந் தீர்த்தமும்
பிரிய ராங்குகை நமச்சி வாயராம்
பெரிய பக்தர்தம் மடமும் ஜோதியும் (கண்ணுலே)

3. புந்தி மகிழவே உக்காக் குடித்திடும்
புகையி னுலா மோதமும்
புரையில் லாதவவ் வந்தணர் கூடிப்
புகழ்ந்தி டுஞ்சதுர் வேதமும்
பந்தி பந்தியாய்த் தேவ தாசிகள்
பாடி வருஞ்சங் கீதமும்
பார ளந்தகோ பால கிருஷ்ணன்
பணிந்தி டுந்திருப் பாதமும்
அந்தி வேளையும் மண்ட பங்களில்
ஆரத் திகற் பூரம் புகைந்திடச்
சிந்தை மகிழவே மலைமு கட்டினில்
தீப தரிசனம் தாபம் தீரவே. (கண்ணுலே)

இங்ஙனம் பாரதியாருடைய பாட்டுக்கள் பெருகப் பெருகத் தமிழ்நாட்டில் தமிழ்க் கீர்த்தனங்க

ளுக்கு இருந்த பஞ்சம் நீங்கியது. அடுத்தடுத்து இவர் இயற்றிவந்த கீர்த்தனங்கள் ஒவ்வொன்ருக வெளிவரலாயின. இயற்றிய சிலநாட்களுள் அக்கீர்த் தனங்கள் பாகவதர்களாலும் வித்துவான்களாலும் தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவின. வேறு இடங்களி லுள்ள சங்கீத வித்துவான்கள் மாயூரத்திற்கேனும் அதன் அருகிலுள்ள இடங்களுக்கேனும் வரநேர்ந் தால் ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரிடம் வந்து வணங்கி, "ஏதேனும் புதிய கீர்த்தனம் இயற்றி யிருக்கிறீர்களா?" என்று கேட்பார்கள். தாம் இயற்றியவற்றை இவர் பாடிக் காட்டுவார். அவர் கள் அவற்றை மனனம் செய்துகொண்டு உரிய காலத்தில் உபயோகப்படுத்திக் கொள்வார்கள்.

சிவகதை செய்தல்

அங்கங்கேயுள்ள அன்பர்கள் பாரதியாரை அழைத்துச் சென்று சங்கீதவினிகைகள் செய்யச் சொல்லுவார்கள். இவர் சிஷ்யர்களுடன் சென்று அங்ஙனமே சங்கீதவினிகைகள் செய்வதுண்டு; கதைகளும் செய்வார். அவற்றில் ஸ்ரீ ராமதாஸ் என்னும் பெரியாரிடம் கற்றுக்கொண்ட இந்துஸ் தான மார்க்கத்திலுள்ள உருப்படிகளை இவர் பாடுவார்; உபகதைகளையும் சமயத்துக்கு ஏற்ற ஹாஸ்யமான செய்திகளையும் சொல்லி விளக்கு வார். அவற்றைக் கேட்ட பொதுமக்கள் எல்லோரும் இவரது வாக்கில் மிகவும் ஈடுபடுவார்கள்.

இவர்பால் வந்த வித்துவான்களிற் பலர், "சிவ கதையாக ஏதேனும் தங்கள்வாக்கினால் வெளிவந்தால் எங்களுக்கும் தமிழ்நாட்டு ஜனங்களுக்கும் பெரிய உபகாரமாக இருக்கும். தங்களுக்கு மகாராஷ்டிரம் இந்துஸ்தானி முதலியவற்றிலுள்ள பாணியெல்லாம் தெரியுமே. அந்த மார்க்கங்களையெல்லாம் தமிழிற் கொண்டுவந்து அமைக்கத்தக்கவர்கள் தங்களையன்றி வேறு யார் இருக்கிறார்கள்?" என்று பணிவுடன் வேண்டிக்கொண்டார்கள். மாயூரத்திலிருந்த வித்துவான்களும் சிவபக்திச் செல்வர்களும் அங்ஙனம் செய்வது எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததென்று வற்புறுத்தினார்கள். இவர், "நீங்கள் சொல்லுவது நல்ல காரியந்தான். ஒருபக்தருடைய சரித்திரத்தை இயற்றினால் ஜன்மசாபல்யமும் உண்டு. ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியின் திருவருள் கிடைத்தால் அப்படியே செய்யலாமென்று எண்ணியிருக்கிறேன்" என்று கூறினார். அது முதல் சிவகதைகளைப்பற்றி ஆராய்வதில் இவருடைய நோக்கம் செல்லலாயிற்று.

சிவகதைகளைப் பிரசங்கம் செய்வதில் ஈடுபட்ட பாரதியார் நாளடைவில் அதன் மூலமாகச் சிறிது சிறிது பொருள்வருவாயையும் அங்கங்கே பெறலாயினர். ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாக வந்து இவர் செய்யும் சிவகதைகளைக் கேட்டுவந்தார்கள். சில ஊர்களிலுள்ள பிரபுக்கள் தங்கள் வீட்டில் கலியாணம் முதலிய சுபவிசேஷங்கள் நடைபெறும்போது இவரை வருவித்துச் சிவகதைகளைப் பிரசங்கஞ் செய்வித்துக் கேட்டு மகிழ்ந்து ஆதரித்து வந்தார்கள்.

நந்தனர் சரித்திரம் இயற்றத் தொடங்கியது

நாகபட்டினத்திலே கப்பல் வியாபாரியும் சிவ பக்திச்செல்வருமாக இருந்த கந்தப்பசெட்டியாரென் னும் பிரபுவின் வீட்டுக்கல்யாணத்திற்கு அவர் விருப் பத்தின்படி ஒரு சமயம் இவர் போயிருந்தார். அங்கே சில தினம் இவர் சில சிவ கதைகளைப் பிரசங்கம் செய் தார். பிறகு அப்பிரபு இவரிடம், “ஒரு நாயனர் சரித் திரத்தை நீங்கள் கீர்த்தன ரூபமாக இயற்ற வேண் டும்; இந்த விருப்பம் எனக்கு நெடுநாளாக உண்டு; உங்களுடைய புகழைக் கேட்ட காலமுதல் இந்த எண் ணம் எனக்குத் தோன்றி வளர்ந்துவருகிறது; நீங் கள் இங்கே இப்பொழுது செய்து வரும் சிவகதை களைக் கேட்டபிறகு அந்த எண்ணம் பின்னும் அதி கரித்துள்ளது; உங்கள் திருவாக்கால் அப்படி ஒரு சரித்திரம் வெளிவருமாயின் என்னல் இயன்ற உதவி யை நான்செய்கிறேன்; என்னுடைய நண்பர்கள் சில ரிடமும் சொல்லி அந்தச் சரித்திரத்தை எங்கும் பர வும்படி செய்வேன்; சிவபெருமானது புகழையும் சிவ பக்தர்களுடைய சிறப்பையும் அறிந்த நீங்கள் சாதா ரண ஜனங்களும் கேட்டு உருகும் வண்ணம் செய்யக் கூடுமென்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கெல்லாம் உறுதி யாக இருக்கிறது” என்று வேண்டிக்கொண்டனர்.

வேறுபல சங்கீதவித்துவான்களும் பிரபுக்களும் இங்ஙனமே பலமுறை தம்மை முன்னமே வேண்டிக் கொண்டதுண்டாதலால் பாரதியார் அவ்வாறே ஒரு நாயனர் சரித்திரத்தைக் கதை வடிவமாக விரைவில்

இயற்றத் தொடங்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்தார். இறைவன் அருளைத் துணையாகக்கொண்டு ஒருவாறு தொடங்கிவிட்டால் பிறகு எளிதில் நிறைவேறுமென்ற நம்பிக்கை இவருக்கு உண்டாயிற்று. எந்தச் சரித்திரம் இயற்றலாம் என்ற யோசனை பிறகு தோன்றிற்று. சிதம்பரம் சென்ற காலங்களில் ஆலயத்தில் நந்தனர் பிம்பத்துக்கருகில் இருந்து சிவத்தியானுதிகள் செய்துவந்த பழக்கத்தால் இவருக்கு நந்தனருடைய நினைவு வந்தது. அன்றியும், சிதம்பரத்தில் ஈடுபாடுடையவராதலின் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானைப் பலவாறு துதிக்கத் தக்க சந்தர்ப்பங்களை உடையதாக அச்சரித்திரம் இருக்கவேண்டுமென்று எண்ணினுர். 'சிதம்பரம் போகவேண்டும்' என்று ஒருமையுள்ளத்தோடு இருந்து, "நாளைப் போவேன், நாளைப்போவேன்" என்று எப்பொழுதும் மனமுருகிக் கூறிக்கொண்டே இருந்ததனுல், 'திருநாளைப்போவார்' என்னும் காரணப்பெயரையடைந்த நந்தனரது சரித்திரமே தம் மனேபாவங்களை விளக்குவதற்கு ஏற்றதென்று தெளிந்தார். ஒரு நல்லநாள் பார்த்து இவர் தொடங்க எண்ணினுர். அந்த நாளும் வந்தது.

அப்பொழுது கந்தப்ப செட்டியார் இவர் இருந்த விடுதிக்குப் பலவகையான பழங்களையனுப்பினுர். கொணர்ந்த வேலைக்காரன் அப்பழங்களை இவர் முன்னே வைத்தான். இவர் அவற்றைப் பார்த்து, "இது நல்ல சுபசகுனம்" என்று மகிழ்ந்தார். இவர் மனத்தில் பழம் வந்தமை பதிந்தது; 'பழம் நம்மருங்கு

அணையும்' என்று நினைந்தார்; அதையே தாம் இயற்றப்புகுந்த சரித்திரத்தின் தொடக்கமாக வைத்துக் கொண்டு 'பழனமருங்கணையும்' *என்று தொடங்கினர்.

கீர்த்தனங்களாக உள்ள சரித்திரங்களுக்கு முதலிற் பெரும்பாலும் அந்தச் சரித்திரத்தைச் சுருக்கிக் கூறும் ஒரு பகுதி உண்டு. அதற்கு நிரூபணம் என்று பெயர். காப்பியங்களில் முதலில் கதையைச் சுருக்கிச் சொல்லும் பதிகம் என்னும் பகுதி இருத்தலைப்போல அச்சுருக்கம் கீர்த்தனரூபமாக மகாராஷ்டிர முதலிய பாஷைகளில் அமைந்த கதைகளில் இருக்கும்.

பாரதியார் நந்தனர் சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாக மேற்கூறிய பழனமருங்கணையுமென்பதையே முதலாகக் கொண்ட ஒரு சிந்து வடிவத்தில் அமைத்தார். அந்தச் சிந்தை இயற்றியபின் பலர் கூடிய சபையில் பாடிக்காட்டினர். அதில் உள்ள சேரியின் இயற்கை வருணனை முதலியன கேட்டோரை மகிழ்வித்தன. அந்தச் சிந்தில் அமைத்த வரலாற்றையே விரித்துச் சரித்திரமாகச் செய்ய எண்ணியிருப்பதை அன்பர்களிடம் பாரதியார் வெளியிட்டார். கந்தப்ப செட்டியார் முதலியோர் தங்கள் விருப்பம் நிறைவேறும் சமயம் வந்துவிட்டதென்றெண்ணி அளவற்ற மகிழ்ச்சி கொண்டனர்.

பாரதியார் சிலகாலம் நாகபட்டினத்திலேயே இருந்து முறையாக நந்தனர் சரித்திரத்தை இயற்றி

---

* இச்செய்தியை எனக்குச் சொன்னவர் ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ண பாரதியாரே.

வரலானார். அப்பொழுதப்பொழுது இயற்றிய பகுதிகளை அன்பர்களுக்குப் பாடிக்காட்டுவார். கேட்டவர்கள், "இச்சரித்திரம் நிறைவேறினால் தமிழ் நாடுமுழுதும் ஒரு மலர்ச்சியை அடையும்" என்று எண்ணினார்கள். பாரதியார் நாகபட்டினத்தி லுள்ள அன்பர்களிடம் தாம் மாயூரம் சென்று சரித் திரம் முழுவதையும் இயற்றி முடித்துக்கொண்டு வரு வதாகக் கூறி விடைபெற்றுக்கொண்டார். கந்தப்ப செட்டியார் தக்க பொருளுதவி புரிந்து, "நீங்கள் இந்தச் சரித்திரத்தை இயற்றத் தொடங்கியது சிவ பக்தர்கள் செய்த தவப்பயனென்றே சொல்லவேண் டும்; ஸ்ரீசிதம்பர சபாநாயகர் திருவருள் நிரம்ப வாய்க்கப்பெற்ற உங்களுடைய பக்தியும் ஞானமும் இதில் பிரதிபலிக்கின்றன; இதனை விரைவிற் பூர்த்திசெய்துகொண்டு இங்கே வந்து பிரசங்கம் செய்து எங்களை உய்விக்கவேண்டும்; எங்களுடைய அளவற்ற ஆசையால் அடிக்கடி வற்புறுத்திச்சொல் வதை நீங்கள் பிழையாக எண்ணாமல் பொறுத்தருள வேண்டும்; மாயூரத்தில் எவ்வளவோ அன்பர்கள் தங்களுடைய அருமையான கதாப் பிரசங்கங்களைக் கேட்பதற்குக் காத்திருப்பார்கள்; அவர்களுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்வதில் உள்ளத்தைச் செலுத்தி இந்தச் சரித்திரம் இயற்றுவதில் பரா முகமாக இருக்கக்கூடாது; இச்சரித்திரம் முடி யும்வரையில் இங்கேயே இருந்தால் உங்களுக்கு யாதொரு கவலையு மில்லாமல் கவனித்துக் கொள்ளு கிறோம்" என்றார்.

பாரதியார் "உங்களுக்கு இவ்வளவு அன்பும் ஆவலும் இருப்பதற்காகவேனும் நான் ஞாபகத்தைச் செலுத்தி இதனைச் செய்து முடிப்பேன். இதனை இயற்றுவதனால் என்னுடைய மனத்துக்கும் நாவிற்கும் பரிசுத்தமுண்டாகுமே! கரும்புதின்னக் கூலியா? மாயூரத்திற்குப் போனால் தனியே இருந்து சிந்திப்பதற்கும் தியானம்செய்வதற்கும் உரிய இடங்கள் இருக்கின்றன; அன்றியும் இடையிடையே சிதம்பரம் சென்று ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியையும் தரிசித்து வரலாம்; நீங்கள் சிறிதும் கவலைப்படவேண்டாம். நான் விரைவில் இதை முடித்துக்கொண்டு வருவேன்" என்று கூறவே, செட்டியார் பிரிவாற்றாத வருத்தத்தோடு விடை கொடுத்தனுப்பினர்.

அப்பால் பாரதியார் மாயூரம் வந்து சேர்ந்தார். அதுமுதல் நந்தனர் சரித்திரத்தை மிக்க ஊக்கத்தோடு இயற்றிவந்தார். பெரிய புராணத்திலுள்ள வரலாற்றை வைத்துக்கொண்டு தமது மனோபாவத்துக்கும் காலத்துக்கும் வேறு சரித்திரப் போக்குக்கும் ஏற்ப அதை விரிவுபடுத்தி அமைத்துக்கொண்டார். அந்த வரலாற்றுக்கு ஏற்றபடி சமயோசிதமான இராகங்களையும் புதியமெட்டுக்களையும் அமைத்துக்கொண்டு கீர்த்தனங்களை இயற்றினர். இடையிடையே சிதம்பரம் சென்று ஸ்ரீ நடராஜதரிசனம் செய்து மீள்வார். தாம் அவ்வப்பொழுது ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமான்மீது முன்னமே இயற்றிவைத்திருந்த சில தனிக்கீர்த்தனங்களையும் இந்தநூலில் ஏற்ற இடங்களிற் சேர்த்துக்கொண்டார்.

அரங்கேற்றம்

சிலமாதங்களில் நந்தனார்சரித்திரக் கீர்த்தனத்தை இவர் இயற்றி முடித்தார். பலமுறை நினைந்து நினைந்து இயற்றியதாதலின் அச்சரித்திரம் இவருடைய உலக அநுபவத்தையும் சிவபக்திப் பெருக்கத்தையும் யோகானுபவம் முதலியவற்றையும் புலப்படுத்தியது. அது நிறைவேறியதை இவர் நாகபட்டினத்திலுள்ள கந்தப்ப செட்டியாருக்கு அறிவித்தார். அவர் உடனே தக்க மனிதர் ஒருவரை அனுப்பி இவரை அழைத்துவரச் செய்தார்.

பாரதியார் தம் மாணாக்கர்கள் சிலருடன் நாகபட்டினம் சென்றனர். அங்குள்ள அன்பர்கள் யாவரும் அந்தச் சரித்திரம் பூர்த்தியானதை அறிந்து அதன் அரங்கேற்றத்தை எதிர்நோக்கியிருந்தனர். பெருஞ்செல்வராகிய கந்தப்ப செட்டியார் அந்த அரங்கேற்றம் ஒருபெரிய திருவிழாவைப் போல நடைபெறுவதற்கு உரிய முயற்சிகளைச் செய்தார். வெளியூர்களிலுள்ள சங்கீத வித்துவான்களும் பிரபுக்களும் பிறரும் வந்து கூடினர் ; காரைக்கால் முதலிய இடங்களிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் பலரும் வந்தனர்.

நல்லநாளில் அரங்கேற்றம் தொடங்கப்பட்டது. மூன்று தினங்கள் அது நடைபெற்றது. ஒவ்வொரு நாளும் பெருங்கூட்டமாக அன்பர்கள் வந்து கதையைக் கேட்டு இன்புற்றனர். யாவரும், “ இதைப் போன்ற சரித்திரத்தை இதுகாறும் நாங்கள் கேட்டறியோம் !” என்று வியந்தனர்.

அதிற் கூறப்பட்ட சேரிவருணனையை வியந்தார் சிலர்; கதையமைப்பைப் புகழ்ந்தனர் சிலர்; ஹாஸ்யரஸத்தைப் பாராட்டினர் சிலர்; வேதாந்தக் கருத்துக்களைப் போற்றினர் சிலர்; எளியநடையைச் சிறப்பித்தனர் சிலர்; அதுவரையில் இந்நாட்டில் வழங்காத புதிய சங்கீத மெட்டுக்களைக் கேட்டு இன்புற்றனர் சிலர்; இங்ஙனம் அச்சரித்திரமானது பலவகையான உயர்வுகளையுடையதாகிச் சிவபக்தியை ஊட்டுவதற்குரிய இணையற்ற கருவியாக விளங்கியது.

அந்த அரங்கேற்றம் நிறைவேறியவுடன் பாரதியாருக்கு ஸம்மானங்கள் பலவாறு வழங்கப்பட்டன பொது ஜனங்கள் அந்த மூன்றுநாட்களிலும் நந்தனர் சரித்திரத்தை ஒருமுறை கேட்டதோடு திருப்தியடையவில்லை. நாகபட்டினத்திலுள்ள பிரபுக்கள் பலருடைய வீட்டில் தனித்தனியே அவரவர்கள் விருப்பத்தின்படி பாரதியார் நந்தனர் சரித்திரத்தைப் பிரசங்கம் செய்துவந்தார். அதனைக் கேட்கக் கேட்க மேலும் மேலும் கேட்கவேண்டுமென்ற ஆவல் கேட்டவர்களுக்கு உண்டாயிற்று.

நாகபட்டினத்தில் நாள்தோறும் இங்ஙனம் கதை நடைபெற்று வருகையில் காரைக்காலிலிருந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் பலர் நாகைவந்து கதையைக் கேட்டு இன்புற்றுத் தங்கள் ஊர்சென்றனர். இரவெல்லாம் கண்விழித்தமையால் அவர்கள் தங்கள் உத்தியோக நிலயங்களில் தூக்கக்கலக்கத்தால் அவஸ்தைப்பட்டார்கள். காரைக்காலிலுள்ள கலெக்

டராகிய விஸே துரையென்னும் ஒரு கனவான் தம் கீழுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் இங்ஙனம் இருப்ப தற்குக் காரணமென்னவென்று விசாரித்தார்; நாக பட்டினத்திற் பாரதியார் செய்து வந்த கதாப்பிர சங்கமே அதற்குக் காரணமென்று அறிந்து ஆச் சரியமுற்றார். அவர் சிறிது தமிழ்ப்பயிற்சியும் சங் கிதஞானமும் உடையவர்; ஆதலின், 'இந்த உத்தி யோகஸ்தர்களை மயக்கும் சரித்திரமாக இருந்தால் அதை நாம் கேட்கவேண்டாமா?' என்று எண்ணி னார். அதையறிந்த சில தக்க உத்தியோகஸ்தர் கள் பாரதியாரை நாகபட்டினத்திலிருந்து அன் போடு அழைத்துவந்து காரைக்காலில் நந்தனார் சரித்திரப் பிரசங்கத்தை நடத்தச்செய்தனர்.

நந்தனார் சரித்திரப் பதிப்பு

அப்பொழுது விஸே துரையும் வந்து கேட்டு மிகவும் ஈடுபட்டார். அந்தக் கதையைக் கேட்பதற் காகக் கூடிய கூட்டத்தின் மிகுதியை அவர் அதற்கு முன் ஒருபொழுதும் கண்டதில்லை. அவ்வளவு அருமையான சரித்திரத்தை அச்சிட்டு வெளிப் படுத்தினால் உலகுக்கு உபகாரமாக இருக்குமென்று அந்தத்துரை எண்ணினார். பாரதியாரிடம் அக்கருத் தைத் தெரிவிக்கவே, இவர் அச்சரித்திரம் முழு வதையும் நன்றாக எழுதிக்கொடுத்தார். விஸே துரையே அதை முதன்முதலில் அச்சிட்டு வெளிப் படுத்தினார்.

அப்பதிப்பின் முகப்புப்பக்கத்தில்,

'உ சிவமயம். பெரியபுராணம் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் சிதம்பரத்தில் முத்திபெற்றவராகிய திருநாளைப்போவார் சரித்திரக்கீர்த்தனை. இஃது முடிகொண்டான் பாரதி கோபாலகிருஷ்ணையரால் நூதனமாக வியற்றியதைக் காரைக்கால் க்லெக்டர் ஸிஸேதுரையவர்கள் உத்தரவின்படி மேற்படியூர் ஞானப்பிரகாச பிள்ளையவர்களாலும் பிட்டில் அருணசல பிள்ளையவர்களாலும் பரிசோதித்து, புரசை க. குண்ணப்பமூர்த்தி அவர்களால் கல்வி விளக்க அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. துன்மதி ௵ ஐப்பசி௴ உஅ௳'

என்னும் செய்திகள் காணப்படுகின்றன.

காரைக்காலில் பாரதியார் சிலகாலம் இருந்து பின்பு மாயூரம் வந்துசேர்ந்தார். மாயூரம் முதலிய இடங்களிலும் தொடர்ந்து பல நாட்கள் நந்தனார் சரித்திரத்தை இவர் பிரசங்கம் செய்யலானார். அங்கேவந்துகேட்டுச் சென்றவர்களாலே தமிழ்நாடு முழுவதும் நந்தனார் சரித்திரப்பிரஸ்தாபமே நிறைந்திருந்தது. அச்சரித்திரப் புஸ்தகங்கள் எங்கும் பரவின. அதனை யாவரும் வாங்கிப்படித்து மனனம் பண்ணினர். அதைக்கேட்ட பலர் திருப்புன்கூர்சென்று நந்திவிலகிய நிலையையும், திருக்கோயிற்கு மேற்கேயுள்ளதும் நந்தனரால் வெட்டப்பட்டதுமான திருக்குளத்தையும்கண்டு இன்புற்றுவந்தனர்; சிலர் சிதம்பரம்சென்று நந்தனர் நீக்குளித்த இடமாகிய ஓமக்குளத்தைத் தரிசித்து அதில் ஸ்நானம் செய்து வந்தனர்; மற்ற நாயன்மார்களைப்பற்றிக் கேட்டும் அறியாதவர்கள் கூட நந்தனரைப்பற்றி நன்றாக அறிந்து

கொண்டனர். நந்தனர் வரலாற்றுக்கே ஒரு தனி மதிப்பு உண்டாயிற்று. பல ஊர்களில் புதிய பஜனை மடங்களும், பஜனைக்கோஷ்டிகளும் உண்டாயின; நடராஜ பஜனையைத் தமிழ் நாட்டினர் பாரதியாருடைய கீர்த்தனங்களின் உதவியால் நடத்தினர்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும் சிதம்பர நினைவு மலிந்தது.

பாரதியாருக்கு நந்தனர் சரித்திரம் புகழுடம்பை நாட்டியது; கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரை நாமெல்லாம் மறவாமல் நினைக்கப்பண்ணுவது இச்சரித்திரந்தான். இவர் வேறு பலவகையான சிறப்புக்களையுடையவராயினும் நந்தனர் சரித்திர ஆசிரியரென்ற சிறப்பொன்றே தமிழுலகில் இவரை விளங்கச் செய்தது. நந்தனர் சரித்திரமென்று சொல்லும்போதே யாருக்கும் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாருடைய ஞாபகம் உண்டாகாமல் இராது.

இச்சரித்திரம் பலருக்குச் சிவபக்தியையும் தமிழ்க்கீர்த்தனங்களில் சுவையையும் உண்டாக்கியது; சங்கீதவித்துவான்களுக்கு இசையின் வேறுபாடுகளை நன்கு தெரிவித்து நல்ல பயிற்சியை அளித்தது.

ஒரு கவிராயரின் பொறாமை

மாயூரத்தைச் சார்ந்த கூறைநாட்டில் அக் காலத்தில் இருந்த கவிராயர் ஒருவருக்குக் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் அடைந்துவரும் பெருமை பொறாமையை உண்டாக்கிற்று. அவர் நல்ல தமிழ்ப்பயிற்சியும் சங்கீதஞானமும் வாய்ந்தவர்; திருநாவுக்கரசு நாயனர் சரித்திரத்தைக்

கீர்த்தன உருவத்தில் இயற்றியவர். அவர் பெரும்பாலும் தமிழ் இலக்கண விதிகளைக் கவனித்து அந்தச் சரித்திரத்தை இயற்றினார். சங்கீதப் பயிற்சியுடையவர்கள் அதனை மதிக்கவில்லை. அதனால் அந்தச் சரித்திரம் அதிகமாகப் பரவாமல் அந்தக்கவிராயர் பழகும் இடங்களில்மட்டும் அவரால் பிரசங்கம் செய்யப்பட்டு வந்தது. அவர் எவ்வளவோ முயன்றும் அதற்கு மதிப்பு உண்டாகவேயில்லை. காரணம் நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனத்தின் வியாபகமே.

இந்த நிலையில் நந்தனார் சரித்திர வெள்ளத்தில் தமிழ்நாடு முழுவதும் அமிழ்ந்து கிடப்பதைக்கண்ட அக்கவிராயருக்குப் பொறாமை உண்டாவது இயல்பு தானே? அவர் தம்முடைய மனநிலையையும் பாரதியாருடைய மனநிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாரல்லர். அவர் தம்முடைய கல்விப்பெருமையை யாவரும் அறியவேண்டுமென்றும் புகழுடையவேண்டுமென்றுமே எண்ணிச் செய்த சரித்திரம் பாராட்டப் படாமற் போயிற்று; பாரதியார் உள்ளத் தூய்மையோடு சிவகிருபையொன்றையே இலக்காகக் கொண்டு இயற்றிய நந்தனார் சரித்திரமோ மேன் மேலும் விளங்கத் தொடங்கியது.

அதனால் கவிராயருடைய பொறாமைத்தீ கொழுந்துவிட்டெரிந்தது. பாரதியாரைப்பற்றிப் பல குறைகளை அவர் கூறத்தொடங்கினார். இவர்மீது பல வசைக்கவிகளைப் பாடித் தமக்குத் தெரிந்த சிலருக்குப் பாடம் பண்ணுவித்துச் சில இடங்களில் பாடச்

செய்தார். அவர் அப்படி இயற்றிய கண்டனங்களுள் பின்வரும் கீர்த்தனம் ஒன்று :

(பல்லவி)

நந்தன் சரித்திரத்தைக் கேளாதே—நாளும்
வந்த தரித்திரந்தான் மாளாதே

(அனுபல்லவி)

தந்தன மாகக்கொள்வான் தடிப்பிரம்ம சாரி
தையலர் மேற்பெருங் காமவி காரி (நந்தன்)

(சரணம்)

பெரிய புராணத்திலே இருப்பதை விட்டுப்
பேய்த்தன மாகஇவன் சொன்னதைத் தொட்டு
அரிய புலவர்க்கு வந்ததே சொட்டு
ஐயையோ அத்தனை யுங்கதைக் கட்டு (நந்தன்)

இத்தகைய கீர்த்தனங்களிலும் செய்யுட்களிலும் அக்கவிராயருடைய பொறாமையும் குறுகிய நோக்கமும் வெளிப்பட்டனவேயன்றி இவற்றால் பாரதியாருக்கு ஒரு குறைவும் உண்டாகவேயில்லை. இந்த வசைப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு சென்றவர்களைப் பலர் கண்டித்துப் புத்திபுகட்டினார்கள். அதுமுதல் அவர்கள் தம்செய்கையினின்றும் நீங்கினர்.

அன்பர்களிற் சிலர் பாரதியாரிடம் வந்து, "இதற்குக் கண்டனமாக நீங்கள் சில கீர்த்தனங்கள் பாடித்தரவேண்டும்; நம்டர்களுக்கு இடங்

கொடுக்கக்கூடாது; கண்டிக்க வேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்; அவர்களுள் ஒருவர் அந்தத் தமிழ்ப்பண்டிதர் இயற்றிய திருநாவுக்கரசர் சரித்திரத்தைப் பழித்து,

> "அப்பன் சரித்திரத்தைச் சொல்லாதே
> கப்பறையுங் கையுமாய் நில்லாதே"

எனவரும் ஒரு கீர்த்தனத்தை இயற்றிச் சொல்லிக் காட்டினர்; பாரதியார் அவரைப்பார்த்து, "அதை உடனே மறந்து விடுங்கள்; உங்கள் செயலால் எனக்கு அவமதிப்பு அதிகமாகுமேயன்றி நன் மதிப்பு உண்டாகாது" என்று கூறினர்; மற்ற வர்களைப் பார்த்து, "நான் சர்வக்ஞனு? என் னுடைய கீர்த்தனங்களில் பிழையிருப்பதாக அவருக் குத் தோற்றியதனுல் அவர் அங்ஙனம் கூறி வருகிருர். ஆனுல் அநாவசியமாக என்னை அவர் கண்டபடி தூஷிப்பதாக நான் கேள்விப்படு கிறேன். சிவகிருபையையே துணையாக நான் கொண்டு சரித்திரத்தை இயற்றினேன். எனக்கு வரும் இகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் ஸ்ரீநடராஜ மூர்த்தி யையே சார்ந்தவை. இதன் கண்டனமாக நான் கீர்த்தனங்களை இயற்றத் தொடங்கினுல் எனது எண்ணம் பாழ்படும். ஈசுவரனையும் அடியார்களை யும் பாடியதனுல் புனிதமடைந்த என்னுடைய நாவை வேறுவிதமாக உபயோகித்து அழுக் கடையச் செய்யமாட்டேன். கங்கையில் நீராடி விட்டுச் சாக்கடை நீரில் மூழ்க யாராவது விரும்புவார்

களா? அவர் தம்முடைய ஆத்திரத்தை ஒருவிதமாக இந்தப் பாட்டுக்களால் தீர்த்துக்கொள்கிறார். நாமும் அவரைப்போல் செய்ய ஆரம்பித்தால் நமக்கும் அவருக்கும் வித்தியாசம் என்ன? எல்லாம் நடராஜப் பெருமானது திருவருள் என்றெண்ணி அமைதியாக இருப்பதையே விரும்புகிறேன்" என்று உணர்த்தினார். கேட்டவர்கள் பாரதியாருடைய உயர்ந்த பொறுமையை அறிந்து பாராட்டினார்கள்.

நந்தனார் சரித்திர அமைப்பு

நந்தனார் சரித்திரம் பாரதியாருடைய பேராற்றலையும் கற்பனை மிகுதியையும் நன்கு விளக்குகின்றது. பெரியபுராணத்தில் உள்ள சுருக்கமான வரலாற்றை அதில் விரித்து இவர் அமைத்திருக்கின்றார். வேதியரைப்பற்றிய செய்தியேனும் நந்தனாரை அவர் துன்புறுத்திய விஷயமேனும் பெரிய புராணத்தில் காணப்படவில்லை. நந்தனார், பழைய கால வழக்கப்படி தம் குலத்திற்கேற்ப ஒரு பண்ணையாளாகத்தான் இருந்திருக்கவேண்டுமென்று ஊகித்து அவருக்கு ஓர் எஜமானனை இவர் உண்டாக்கிக்கொண்டார். நந்தனாருடைய சிவபக்தியும் துறவுநிலையும் சாந்த உள்ளமும் நிறைந்த குணங்களும் பிரகாசிக்கவேண்டுமென்று நினைந்து, அவருடைய இயல்புகளுக்கு மாறாக உள்ளவைகளை அவ்வாண்டைக்குப் பொருத்தினார். இந்த இருவகை நிலைகளும் ஒன்றுக்கொன்று சுவைபயந்துகொண்டு உலகியலை வெளிப்படுத்துகின்றன. நந்தனார் மிக்க ஏழை,

கூலி வேலை செய்யும் அடிமை; ஆண்டையோ பெருஞ்செல்வர், பல அடிமைகளை உடையவர், இறுமாப்புடையவர். இந்த வேற்றுமைகள் பாரதியாருடைய சரித்திரத்திற்கு அழகைக் கொடுக்கின்றன.

நந்தனாருடைய சிவபக்தி பலவகையில் தடையுறுகின்றது. ஆண்டைக்கே அடிமை யென்னும் எண்ணத்தினாலும் நற்பழக்கமில்லாமையாலும் நந்தனாருடைய சுற்றத்தார் எல்லாவிதத்திலும் தூய்மையையுடைய அவரை வெறுக்கின்றனர். சிலர் அவரோடு சேர்ந்து பஜனை செய்கிறார்கள். இந்த 'அநியாயத்'தைத் தீர்க்கும்பொருட்டு ஒரு பெரிய கிழவன் நந்தனார் சிறு பயல்களுக்கு உபதேசம் செய்து சேரி முழுவதையும் கெடுத்ததாகக் குறை கூறுகிறான். நந்தனார் அவனையும் வசப்படுத்திக் கொள்கிறார். ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானுக்கே அடிமை நாமென்னும் பக்தி வைராக்கியமுடைய அவர் தம் கடமையில் தவறினாரல்லர். ஆண்டையை ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் உத்தரவுகேட்கிறார். "ஆண்டைக் கடிமைக்காரனல்லவே, நான் ஆண்டைக் கடிமைக் காரனல்லவே" என்று தனித்துத் தேம்பிப் புலம்பிய அவர், "காலில் நகமுளைத்த நாள்முதலாய் உமக்கு அடிமைக்காரன் ஐயே" என்று ஆண்டையின் அடியில் வீழ்ந்து கதறுகிறார். இவ்வளவுக்கும் காரணம் தம் பரம்பரையைக் காப்பாற்றிய ஆண்டைக்குத் தாம் அடிமைத்தொழில் செய்வதினின்றும் வேறுபடாதிருப்பது தம் கடமையென்பதைஅவர் உணர்ந்திருந்ததே; இந்தச் செய்ந்நன்றியறிவே அத்தனை

வாக்குவாதங்களுக்கும் காரணமாயிற்று. இல்லையானால் ஆண்டையை விட்டுவிட்டு ஓடிப்போக எவ்வளவு நேரம் செல்லும்?

இந்தச் செய்ந்நன்றியறிவை நந்தனார் கொண்டிருந்தாரென்ற குறிப்பைப் பாரதியார் சில இடங்களில் வெளியிட்டுள்ளார்:

"காசளவு நன்மை செய்தோரை - ஒரு
காலும் மறவாத் தன்மை
தாசனுக் கெப்போது முண்டு"

"அல்லும்பகலுழங்க ளாதரவாலே
ஆளாகினேனையே
அன்புடனே நல்ல கதிபெறுவாயென்
றனுப்பவேணுமையே"

என்று கெஞ்சிக்கேட்கும் நந்தனருடைய விண்ணப்பத்தில் இவ்வுணர்ச்சி விளங்குவதை அறியலாம். அவருடைய தீவிர பக்தியை அந்தணர் உணரவில்லை. சேரியே சிதம்பரமென்று அவ்வாண்டை உபதேசிக்கிறார். கல்லுங் கரையும்படி பலவகையாக நந்தனார் கேட்டுப்பார்க்கிறார். ஆண்டையின் உள்ளம் ஒன்றுக்கும் இரங்கவில்லை.

ஆண்டை வெருட்டுகிறார்; நல்ல வார்த்தை சொல்லுகிறார்; "உன்னைப்போல நல்லவன் இல்லையே; நீ தொட்டதெல்லாம் பொன்னல்லவா?" என்று வரம்புகடந்து புகழ்கிறார்; "உனக்குச் சிதம்பர தரிசனம் எதற்கு? அது முனீந்திரர்களுக்கல்லவா?" என்று சொல்லுகிறார்; 'கண்டாங்கிச் சேலை' முதலியன தருவதாகக் கூறி உத்ஸாகப்

படுத்துகிறார். இவ்வளவுக்கும் நந்தனார் அவர் வழிக்கு வரவில்லை.

நந்தனார், "இனி இந்த ஆண்டையின் மனத்தை வசமாக்க நம்மால் முடியாது" என்று விட்டுவிட்டு, என்றைக்கும் ஆண்டானாகிய ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானை எண்ணி எண்ணி நைகிறார்; "நாற்பது வேலி பூமி நடவுநட்டாகவில்லை" என்ற குறையை ஆண்டைக்குத் தீர்த்துவைத்தால் சிதம்பரம் போக உத்தரவு கிடைக்குமென்று எண்ணுகிறார். இனி இந்த ஜன்மத்தில் சிதம்பர தரிசனமில்லையென்று நிச்சயம் செய்துகொண்டு வருந்துகின்றார்.

இறைவன் திருவருளால் நாற்பதுவேலி பூமியும் உழுது பயிரிடப்பட்டுக் கதிர் ஒரு முழங்காணும் நிலையில் ஓர் இரவிலே அமைகின்றது. அந்தத் தெய்விக சக்தியின் பயனைக் கண்டபிறகே வேதியர் நந்தனாரிடத்தில் பயமும் பக்தியும் கொள்ளுகிறார்.

அவருடைய நெஞ்சம் கழிவிரக்கத்தாற் கரைகிறது;

"குற்றமெத்தனை செய்தபோதிலும் உன்றன்
சித்தத்தில் நினையாதே—சிவ
பத்தனென்றறியாமல் பதறிவார்த்தைகள்சொன்ன
பாவந் தொலையாதே"

என்று அவர் மன்னிப்புக் கேட்கிறார்.

"நந்தா நீ குருவுபதேசம் நவின்றிடவேணும்
நான்கடைத்தேற"

என்று நந்தனாரிடம் கதறி உருகிப் புலம்பும்பொழுது அவருடைய பழைய நிலை அவ்வளவும் மாறிவிடு

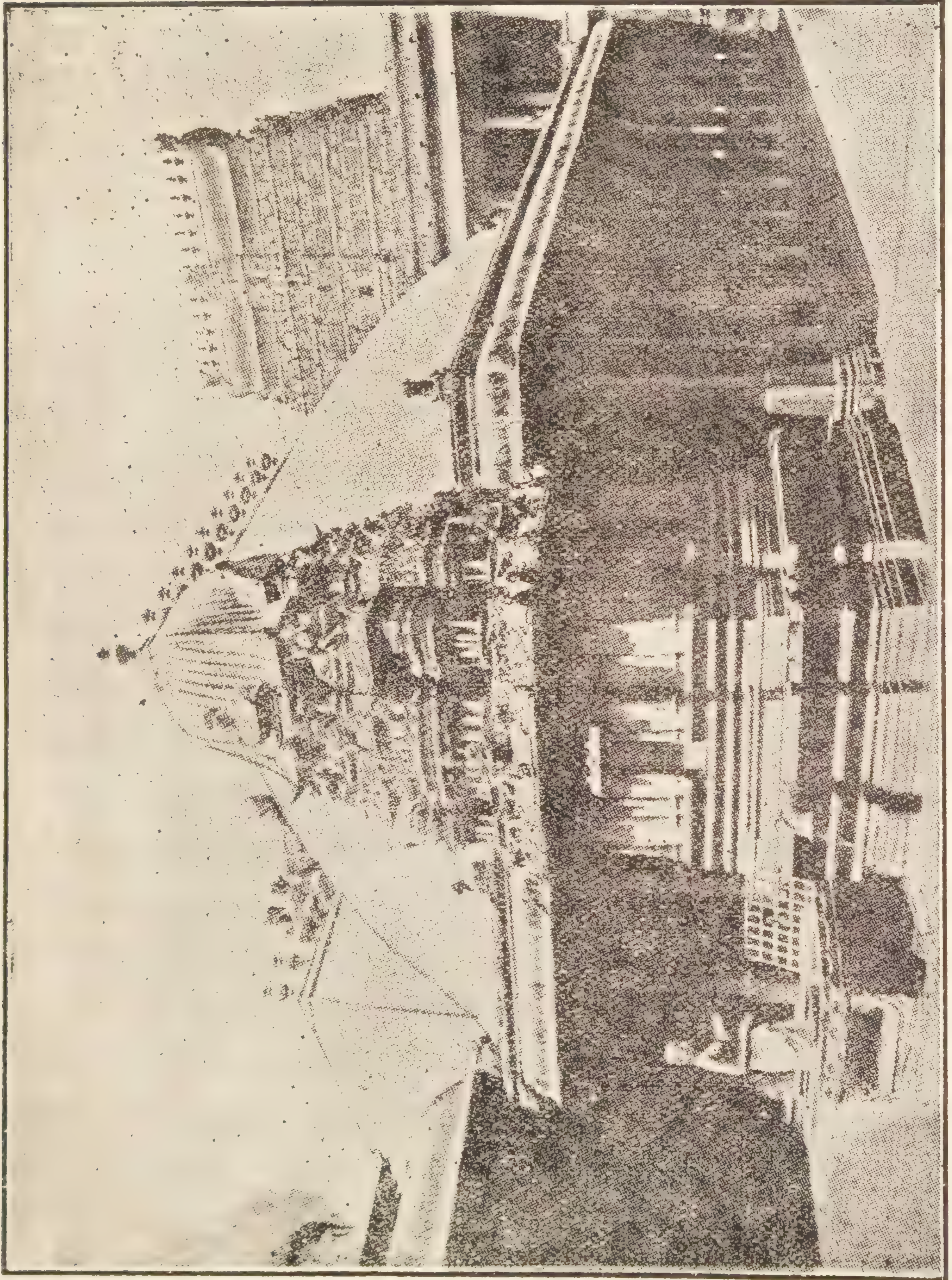
கிறது; 'கல்லை மென்கனியாக்கும் விச்சை' போல நந்தனருடைய பக்தி விசித்திரம் அவரை உருகச் செய்துவிடுகிறது.

யோகதத்துவங்களாகிய சில அரிய மொழிகளை வேதியருக்கு நந்தனர் கூறி விடைபெற்றுச் சிதம்பரத்துக்குப் புறப்படுகிறார். இவ்வரலாறெல்லாம் பாரதியார் தாமே கற்பித்தவை.

சிதம்பரம் சென்று தீயில் மூழ்கி நந்தனர் முனிவரது உருவம் பெற்று ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானுடைய குஞ்சிதபாதத்தை அடைந்த செய்தி பெரிய புராணத்திலே உள்ளது. இவர் அதை விரிவாக்கி அமைத்திருக்கிறார். சிதம்பரம் செல்லும் வழியிலுள்ள காட்சிகளும், சிதம்பரத்தைக் கண்டவுடன் நந்தனருக்கு உண்டாகும் மன எழுச்சியும் படிப்பவர்களைப் பரவசமாக்குகின்றன.

நந்தனருடைய செயல்களை வருணிக்கும் பகுதிகளைப் பார்த்தால் அவர் ஒரு ஜீவன்முக்தரென்றே தோற்றும். வேதாந்த சாஸ்திரப் பயிற்சியுடைய பாரதியார் பக்தியும், யோகமும், ஞானமும் ஒருங்கே வாய்ந்தவராக நந்தனரைக் காட்டுகின்றார். சேரிப்பழக்கமட்டும் உள்ள நந்தனருக்கு 'வாசியாலே மூலக்கனல் வீசியே சுழன்றுவர மாசறக்குண்டலியை விட்டாட்டும்' யோகநிலை தெரிந்திருத்தல் இயல்பென்று தோற்றவில்லை; எனினும் பாரதியார் தாம் எங்ஙனம் இருக்கவேண்டுமென்று நினைத்தாரோ அங்ஙனம் நந்தனரை இருக்கச்செய்தார்; எந்த அநுபவங்கள் உண்மை ஞானி

யின் இலக்கணங்களென்று கருதினரோ அந்த

திம்பார தரிசனம்

இலக்கணங்களை நந்தனருக்கு ஏற்றி உரைத்தனர்.

நந்தனாருடைய கூற்றுக்களிலே யோகநூற் கருத்துக்கள் பல வந்துள்ளன. பாரதியாரே நந்தனாராக இருந்து தம் உள்ளத்தை அங்கங்கே திறந்து காட்டியிருக்கின்றார். தமது சொந்த அநுபவ உணர்ச்சிகளையே நந்தனாருடைய செயல்களாலும் கூற்றுக்களாலும் விளங்கவைத்த பாரதியாருடைய கற்பனையானது தமிழ்நாட்டை உருகச்செய்கின்றது.

ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களது சிறப்புப்பாயிரம் பெற்றது

இலக்கணப் பிழைகள் நந்தனார் சரித்திரத்தில் அங்கங்கே உண்டு. சிலர் அவற்றை எடுத்துக் காட்டிக் குறை கூறும்பொழுது பாரதியாருடைய மாணாக்கர் பலர், "பெரிய வித்துவான் யாரிடமேனும் சென்று சிறப்புப்பாயிரம் வாங்கிவிட்டால் இவர்கள் பேசாமல் இருந்துவிடுவார்கள்" என்று வற்புறுத்தி வேண்டினர்.

அக்காலத்தில் மாயூரத்திலே தமிழில் மகா வித்துவானாகிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் வசித்து வந்தார்கள். பாரதியாருடைய சிவபக்தியையும் ஞானநிலையையும் அறிந்த அவர்களுக்கு இவர் மீது அன்புண்டாயிற்று. இருவரும் அடிக்கடி கண்டு சல்லாபஞ் செய்வதுண்டு. பாரதியார் தம் மாணாக்கர் கருத்தைப் பிள்ளையவர்களிடம் கூறி நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாமென்று எண்ணினார். ஒருநாள் அதனைப் பிள்ளையவர்களிடம் வெளியிட்டனர். பிள்ளையவர்கள் இவர்பால் அன்புடையவர்

களாயினும், நந்தனர் சரித்திரம் பெரியபுராணத்தி லுள்ளவாறே இயற்றப்படாமையாலும், பிழைகள் உடையதாக இருப்பதனாலும் அதற்குச் சிறப்புப் பாயிரங் கொடுப்பதற்கு விரும்பவில்லை; பாரதியா ருடைய விருப்பத்தை மறுப்பதற்கும் மனந்துணிய வில்லை. ஆதலின், "சாம்பவர்களாகிய உங்க ளுடைய கீர்த்தனத்துக்கு எனது சிறப்புப்பாயிரம் எதற்கு? இசை நூலாகிய அதற்கு இசையறிந்தவர் கள் அளித்தால் பொருத்தமாக இருக்கும். அன்றி யும் மிகவும் பிரசித்தமாக வழங்கும் அந்நூலுக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் வேண்டிய அவசியமே இல்லை" என்று கூறினர்கள். பாரதியார், "எவ்வளவோ சிவ புராணங்களைப் பாடியவர்களும் சிவபக்த சிரோமணி களுமாகிய உங்களுக்குத்தான் அச்சரித்திர அமைப் பின் அருமை பெருமை தெரியும். சாதாரண ஜனங் களும் பக்தியில் ஈடுபடும் வண்ணம் அமையவேண்டு மென்று எண்ணிச் செய்த அது நடராஜமூர்த்தி யின் கிருபையால் ஓர் உருவம் பெற்றது. உங்கள் வாக் கினல் அதற்கு ஒரு சிறப்புப்பாயிரம் இருந்தால் இது வரையிலும் இல்லாத பெருமை உண்டாகுமென்று எண்ணுகிறேன்" என்று அடிக்கடி கூறி வற் புறுத்திவந்தார். பிள்ளையவர்களோ ஒவ்வொரு முறையும் ஏதேதோ சமாதானம் கூறிவந்தனர்.

இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் பிற்பகலில் பாரதியார் பிள்ளையவர்களது வீட்டையடைந்தார். அப்போது பிள்ளையவர்கள் ஆகாரம் செய்துவிட்டு வழக்கம்போலவே துயின்று கொண்டிருந்தனர்.

அதனையறிந்த பாரதியார் வீட்டின் வெளித்திண்ணை யிலேயே உட்கார்ந்துகொண்டு பாடத் தொடங் கினர். சங்கீத வித்துவான்கள் தனியே இருக்கையில் இங்ஙனம் தாமே பாடி மகிழ்வது இயல்பு. பாரதி யார் தாம் இயற்றிய நந்தனர் சரித்திரத்திலுள்ள கீர்த்தனங்கள் சிலவற்றைப் பாடினர். இவருடைய இன்னிசை பிள்ளையவர்களை எழுப்பிவிட்டது. அவர் கள் எழுந்து படுக்கையிலேயே உட்கார்ந்துகொண் டார்கள். கீர்த்தனங்களின் இசையும் பொருளும் அவர்கள் மனத்தைக் கவர்ந்தன. உடனே எழுந்து சென்றால் பாரதியார் தாமே அநுபவித்துப் பாடு வதை நிறுத்திவிடுவாரென்று எண்ணி அங்கிருந்த படியே கேட்கலானர்கள். பாரதியார், "கனகசபா பதி தரிசனம் ஒருநாள் கண்டால் கலிதீரும்" என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடினர். பிள்ளையவர்கள் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தியினிடம் உறுதியான பக்திபூண் டவர்கள்; அம்மூர்த்தியின் குஞ்சித சரணத்தை மறவாத உள்ளத்தினர்; தாம் இயற்றும் நூல் களின் இறுதியில் அச்சரணத்தை வாழ்த்தி நிறை வேற்றுவது அவர்களது வழக்கம். ஆதலின் ஸ்ரீ நடராஜமூர்த்தி விஷயமாகவுள்ள அக் கீர்த்தனம் அவர்கள் மனத்தை உருக்கியது. பாரதியார் பின் னும் சில கீர்த்தனங்களைப் பாடினர். பிள்ளையவர் கள் தம்மையே மறந்து அந்த இசைப் பாட்டுக்களில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்; பக்தி மிகுதியினல் அவர்களுக் குக் கண்ணீர் வெளிப்பட்டது. உடனே எழுந்து வெளியே வந்தார்கள். பாரதியார் எழுந்து நின்றர்.

அவர்கள் பாரதியாருக்கு அஞ்சலி செய்தார்கள். பின்பு,

> " கோமேவு திருத்தில்லை நடராசப் பெருமான்றாள்
> கூடி யுய்ந்த
> பூமேவு பேரன்பர் திருநாளைப் போவார்தம்
> புனிதச் சீரைப்
> பாமேவு பலவகைய விசைப்பாட்டா லினிமையுறப்
> பாடி யீந்தான்
> ஏமேவு கோபால கிருட்டினபா ரதியென்னும்
> இசைவல் லோனே "

என்னும் சிறப்புப்பாயிரப் பாடலொன்றை அன்புடன் பாடியளித்தார்கள்; அளித்துவிட்டு, " பல நாளாக நீங்கள் விரும்பியபடி செய்ய இயலாததற்கு வருந்துகிறேன்; பரம சாம்பவர்களாகிய உங்களை இதுவரையில் அலைக்கழித்ததைப் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும் " என்று கூறினார்கள்.

உடனே பாரதியார், " எந்தக்காலத்தில் எது நிறைவேற வேண்டுமோ அந்தக்காலத்திலேதான் அது நிறைவேறும். தாங்கள் இப்பொழுதேனும் அளிக்கும்படி செய்த ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமான் திருவருளை எண்ணிப் போற்றுகின்றேன் " என்று சொல்லி விடைபெற்றுச் சென்றார்.

வேதநாயகம் பிள்ளையின் பழக்கம்

பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், நீதிநூல் முதலியவற்றை இயற்றியவராகிய வேதநாயகம்பிள்ளையென்பவர் சீகாழியில் முன்சீபாக இருந்து மாயூ

ரத்துக்கு மாற்றப்பட்டு வந்தார். அவர் கிறிஸ்தவ மதத்தினராயினும் எல்லா மதத்தினரிடத்தும் அன்புடையவர்; மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடத்திற் சிலகாலம் பாடங் கேட்டவர்; அழகிய இனிய செய்யுட்களை எளிய நடையில் இயற்றும் பழக்கமுடையவர்; தமிழில் கீர்த்தனங்களையும் இயற்றியிருக்கிறார்.

அவருக்கு இயல்பாகச் சங்கீதப்பயிற்சியில்லை. எனினும் யாரேனும் ஒருவர் ஒரு கீர்த்தனத்தைப் பாடக்கேட்டால் அந்த மெட்டை வைத்துக்கொண்டு புதிதாக ஒரு கீர்த்தனம் இயற்றிவிடுவார். அங்ஙனம் அவர் இயற்றிய கீர்த்தனங்கள் பல; அவற்றை அவர் கோர்ட்டில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களிலும் வக்கீல்களிலும் சங்கீத ஞானமுள்ளவர்கள் தாமே மனனம் பண்ணி அன்புடன் பாடுவார்கள்; தங்கள் குழந்தைகளுக்கும் கற்றுக்கொடுத்துப் பாடச்செய்வார்கள். இச்செயல்களாலும், அக்கீர்த்தனங்களின் எளிய நடை, தொடர்ந்த பொருட்சிறப்பு முதலிய அழகிய அமைப்புக்களாலும், அவை மாயூரத்திலும் அதைச் சார்ந்த இடங்களிலும் மிகுதியாக வழங்கலாயின.

வேதநாயகம் பிள்ளை சீகாழியிலிருந்தபோதே பாரதியாரைப்பற்றி அறிந்தவராதலின் மாயூரத்திற்கு வந்தபின்னர் இவரது பழக்கத்தை முயன்று செய்துகொண்டார்; இவர் இயற்றிய கீர்த்தனங்களை, அறிந்தவர்களால் அடிக்கடி சொல்லக்கேட்டு மகிழ்வார்; அவற்றைப் பின்பற்றித் தாம் இயற்றிய கீர்த்தனங்களை இவரிடம் காட்டி, சங்கீத சம்பந்தமாக இவர் கூறும் யோசனைகளைக் கேட்டு அவற்றிற்

கேற்ப அமைப்பார். இங்ஙனம் பழகிவந்ததால் இருவருக்கும் இருந்த அன்பு வளர்ச்சியுற்றது.

தாதுவருஷத்தில் நேர்ந்த கொடிய பஞ்சத்தால் ஜனங்கள் பலவகையான துன்பங்களை அடைந்தனர். அப்பொழுது வேதநாயகம் பிள்ளை தாமே பொருளுதவி செய்தும், பல பிரபுக்களிடம் சொல்லிப் பொருளுதவி செய்வித்தும் கஞ்சித்தொட்டிகளை அமைப்பித்து நாள்தோறும் பலபேர்களுக்குக் கஞ்சி வார்க்கச்செய்தார்; அதனால் பல ஏழைகள் இன்புற்றனர். இந்தத் தர்மச்செயலைக் கண்ட பாரதியார் உள்ளங்குளிர்ந்து வேதநாயகம் பிள்ளையின்மீது, "நீயே புருஷமேரு" எனத் தொடங்கும் ஒரு கீர்த்தனத்தைப் பாடினர். பாரதியார் இயற்றிய கீர்த்தனங்களுள் இவ்வொன்றே நரஸ்துதியாக உள்ளது. வேறு எந்தச் சமயத்திலும் யார்மீதும் பாடியதாகத் தெரியவில்லை.

சில வித்துவான்களின் கூற்று

ஒரு சமயம் மாயூரத்தில் சில தர்க்க வியாகரண வித்துவான்கள் ஒரு பிரபுவின் வீட்டிலே கூடியிருந்தனர். வேறு சிலரும் அங்கே இருந்தனர். அப்பொழுது பாரதியாருடைய அன்பரொருவர், "கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாருடைய கீர்த்தனங்கள் எவ்வளவு அழகாக இருக்கின்றன! அவருடைய ஞானம் ஆச்சரியகரமானது; சம்ஸ்கிருத நூல்களிலுள்ள விஷயங்கள் பல அவற்றில் உள்ளன" என்று பாராட்டினர். அதைக்கேட்ட மேற்கூறிய

வித்துவான்களுட் சிலர், "அவருக்கு என்ன தெரியும்? காயகர்களுக்குப் பாஷா ஞானம் ஏது? சங்கீதம் அர்த்தமில்லாத சப்தஜாலந்தானே!" என்று இழிவாகப் பேசினர். அப்பொழுது அங்கே இருந்த பாரதியாருடைய மாணக்கராகிய இராமசாமி ஐயரென்பவர் அவர்களுடைய அறியாமையையும் பொறாமையையும் உணர்ந்து நந்தனர் சரித்திரத்திலுள்ள,

"வாசியாலே மூலக்கனல் வீசியே சுழன்றுவரப்
பூசைபண்ணிப் பணிந்திடு மாசறக்குண் டலியைவிட்
டாட்டுமே - மனமூட்டுமே - மேலோட்டுமே - வழிகாட்
டுமே"

"முப்பாழுந் தாண்டிவந்து அப்பாலே நின்றவர்க்கு
இப்பார்வை கிடையாது"

"குண்டலி சக்தியைக் கொண்டு
கிளம்பி மண்டலம் புகுந்து
சஞ்சரித்துக் கொண்டார்
குறையா அமிர்தமுண்டார்"

என்னும் கீர்த்தனப் பகுதிகளைச் சொல்லி, "இவைகளெல்லாம் உபயோகமற்றவைகளா? எங்கே: இவைகளுக்கு அர்த்தம் சொல்லுங்கள் பார்ப்போம். உங்கள் வியாகரணத்தையும் தர்க்கத்தையும் கொண்டு இவற்றை அறிய முடியுமா?" என்று கம்பீரமாகப் பேசினர். கேட்டவுடனே அவர்கள் ஒன்றும் பேசாமல் மௌனமாக இருந்துவிட்டார்கள்.

ஆறுமுக நாவலர் அன்பு

பாரதியார் ஒருமுறை சிதம்பரம் சென்றிருந்த காலத்தில் ஆலயத்திற் பாடிக்கொண்டிருக்கையில்

ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள் இவரைக் கவனித்த னர். அப்பொழுது அவர் இவருடைய சிவபக்தியை அறிந்து வியந்தார்; இவருடைய கீர்த்தனங்களைக் கேட்டு அவை சிவபிரான் திருவருட்சிறப்பைப் பல வகையாக எடுத்துப் பாராட்டுவனவாக இருத்தலை யுணர்ந்து இன்புற்றுச் சென்றார்; மறுநாள் ஆல யத்துக்கு வந்த காலத்தில் இவரைக் கண்டு தம்மு டைய ஞாபகத்தின் அறிகுறியாக இருக்கவேண்டு மென்று பத்து ரூபா அளித்தனர்.*

வேறு சரித்திரங்கள்

நந்தனார் சரித்திரம் இயற்றப்பட்ட பிறகும் பாரதியார் அவ்வப்போது சிலசில கீர்த்தனங்களை இயற்றி வந்தார். நாகபட்டினத்திலுள்ள வைசியர் கள், "எங்கள் மரபினராகிய நாயனார் ஒருவரது சரித் திரத்தை இயற்றி யளிக்கவேண்டும்" என்று வேண் டிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் வேண்டியபடியே இயற்பகை நாயனார் சரித்திரத்தை இவர் இயற்றி னார். அதன் பிறகு சிதம்பரத்திலுள்ளார் சிலர் விரும்பியபடி திருநீலகண்ட நாயனார் சரித்திரத்தை யும் இயற்றினார்.

இந்த இரண்டும் தமிழ்நாட்டில் நந்தனார் சரித் திரத்தைப்போல அதிகமாகப் பரவவில்லை. திருப் பழனம் பஞ்சாபகேச சாஸ்திரிகள் இயற்பகை நாயனார் சரித்திரத்தை மிகவும் சிறப்பாகக் கதை பண்ணுவதுண்டு; வேறு பலரும் அவற்றைப் பிரசங்கம் செய்து வந்தார்கள்.

---

* இச் செய்தியைப் பாரதியாரே சொன்னதுண்டு.

இவ்விரண்டு சரித்திரமும் அச்சிடப்படவில்லை. இவற்றைக் கதை பண்ணுவாரும் அரியராயினர். இவை முழு உருவத்தோடு இருக்கின்றனவோ இல்லையோ என்ற சந்தேகங்கூட இப்பொழுது உண்டாகிறது. முதியவர்களான சில சங்கீத வித்துவான்கள் இவ்விரண்டு சரித்திரங்களிலுமுள்ள சில சில கீர்த்தனங்களை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவற்றோடு பாரதியார் காரைக்காலம்மையார் சரித்திரத்தையும் இயற்றியதாகச் சிலர் கூறுகின்றனர்.

நந்தனர் சரித்திரத்தின் பிந்திய பதிப்புக்கள்

நந்தனர் சரித்திரத்தின் பல பதிப்புக்கள் பல வகை உருவங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. துந்துபிவருஷம் ஆவணிமாதம் இரண்டாம் பதிப்பு வெளியாயிற்று. அதன் முகப்புப்பக்கத்தில்,

> "உ பெரிய புராணம் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய நந்தனரென்னும் திருநாளைப்போவார் திவ்ய சரித்திரக் கீர்த்தனையும் சிதம்பரக்கும்மியும். இவை சங்கீத சாஹித்ய வித்வாம்சராகிய ஆனைதாண்டாபுரம்-பாரதி கோபாலகிருஷ்ணையரால் நூதனமாக வியற்றியதைப் புதுவையிலிருக்கும் சேலம் வையாபுரிசெட்டியார் குமாரராகிய காயல் வெல்ல வியாபாரம் வீரப்ப செட்டியார் அச்சிட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபடி, திருவையாறு சாமிநாத தேசிகரால் முன் ரிஜிஸ்டர் செய்தச்சிட்டதுபோல் இரண்டா முறை விவேக விளக்க அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டன. துந்துபி வருஷம் ஆவணி மாதம்"

என்பவை காணப்படுகின்றன. அப் பதிப்பிற்காணப் படாத பல தனிக் கீர்த்தனங்கள் பிற்காலப் பதிப்புக்களிலே சேர்த்து அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

எனது முதற் காட்சி

என் தந்தையாராகிய ஸ்ரீ வேங்கடசுப்பையரவர்கள் சிறந்த சங்கீத வித்துவானாதலின் பாரதியாருடைய பழக்கம் பல நாளாக அவருக்கு இருந்தது. என் ஐந்தாம் பிராயம் முதற்கொண்டே நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனங்களை நான் அறிந்து மனனம் செய்து பாடுவதுண்டு. அச்சரித்திரத்திற்கு நாடெங்கும் இருந்த மதிப்பினை அறிந்த நான் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் ஒரு மகானென்றும் அவரைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்றும் எண்ணினேன். பாரதியார் மாயூரத்திலேயே இருந்துவருவதாக எந்தையார் கூறியிருந்தனர். ஆதலின் மாயூரத்திற்குச் சென்றால் இவரைத் தரிசித்துப் பழகலாமென்னும் ஆவலுடையவனானேன்.

பிரஜோத்பத்தி வருஷம் சித்திரை மாதம் (1871 ஏப்ரலில்), முதன்முதலாக ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரைத் தரிசித்துப் பழகும் பேறு எனக்கு வாய்த்தது. அக்காலத்தில் எனக்குப் பிராயம் பதினேழு.

என் தந்தையாரவர்கள் மாயூரத்திலிருந்த மகா வித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் என்னை ஒப்பித்துத் தமிழ் கற்பிக்கச்

செய்ய எண்ணினர். அதன்பொருட்டு என்னை அழைத்துக்கொண்டு மாயூரம் சென்றனர்.*

நானும் என் தகப்பனாரும் மாயூரத்தில் மகாதான புர அக்கிரகாரத்தில் ஓரன்பருடைய வீட்டுத்திண்ணை யில் இருந்து பேசிக்கொண்டிருந்தோம். பிற்பகல் 3 மணி இருக்கும். வீதி வழியே ஒருவர் நடந்துவந் தார். அவரைக்கண்ட என் தகப்பனார் எழுந்து, "பாரதியாரவர்களா?" என்று கேட்கவே, வீதியிற் சென்ற அவர், "யார் அது? வேங்கடசுப்பைய ரவர்களா? ஏது இவ்வளவு தூரம்?" என்று சொல்லிக்கொண்டே நாங்கள் இருவரும் இருந்த திண்ணைக்கு வந்து அமர்ந்தார். உடனே என் னுடைய தந்தையாரின் கட்டளைப்படி அவரை நான் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தேன்.

வந்தவர் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரென் பதை யறிந்த நான் மிக்க வியப்பை அடைந்தேன். அவருடைய புகழையும் நந்தனார் சரித்திரத்தின் அழகையும் உணர்ந்து ஈடுபட்டிருந்த என் இளைய உள்ளத்துக்குப் பாரதியார் ஓர் அழகிய உருவத்தை யுடையவராக இருப்பாரென்ற காரணமில்லாத தோற்றமொன்று இருந்துவந்தது. நான் கண்ட காட்சியோ அதற்கு நேர்விரோதமாக இருந்தது.

அகலமான புறங்கால்களுக்குமேல் சூம்பின கால்கள்; பருத்த முழங்கால்கள்; கடித்த இடை; முழங்காலுக்குமேல் வஸ்திரம்; கூனல் முதுகு;

---

* இவ்வரலாறுகளை ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம், இரண்டாம் பாகத்திற் காணலாம்.

உத்தமதானபுரம் ஸ்ரீ வேங்கடசுப்பையரவர்கள்

இறுகின கழுத்து; பெருத்த முண்டொன்று முன் வந்திருக்கும் குரல்வளை; அந்தக் கழுத்தில் ஏக (ஒற்றை) ருத்திராட்சம்; மார்பில் வில்வஓட்டு வில்லையோடுள்ள ருத்ராட்சகண்டி; பூனைக்கண்; குறுக்கே நீண்ட தலை; அதன்மேல் நாணற் பூவைப்போலப் பறந்துகொண்டிருக்கும் பத்துமயிர்; இந்தக் கோலத்தோடு பாரதியார் இருப்பாரென்று நான் கனவிலும் நினைத்ததில்லை. அத்தகைய உருவத்திலுல் இவருடைய சங்கீதத்துக்கோ சிவபக்தி வைராக்கியத்துக்கோ இழுக்கு ஒரு சிறிதும் உண்டாகவில்லை. கோணலையுடைய வீணையிலிருந்தல்லவா இனிய இசை எழுகின்றது? ஜடமாகிற அதற்கே அவ்வளவு சக்தி இருக்கும்போது, ஈசுவரசக்தியினுல் உண்டாகிய * சாரீரவீணைக்கு எவ்வளவு கோணல் இருந்தால்தான் என்ன?

பாரதியார் கையில் மூங்கிற் கம்பொன்றை ஊன்றிக்கொண்டு நடந்து வந்தார். அவருக்கு அக்காலத்தில் பிராயம் சற்றேறக்குறைய எழுபதுக்குமேல் இருக்கலாம். ஆயினும் பிரமசரியத்தின் சக்தி அவருடைய பிராயத்தை அடக்கிக்காட்டியது. அறுபதுக்குள்ளே தான் இருக்குமென்று தோற்றியது.

என் தந்தையாரும் பாரதியாரும் ஒருவரையொருவர் க்ஷேமலாபங்களை விசாரித்துக்கொண்டார்கள்.

பாரதியார்:—நீங்கள் இங்கே வந்த விசேஷம் என்ன? இந்தப் பையன் யார்?

---

* உடம்பைச் சாரீரவீணையென்பார் இசைஞானர்.

தகப்பனர் :—இவன் என்னுடைய குமாரன்; தமிழ் படித்து வருகிறான். இங்கேயுள்ள மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் தமிழ் படிக்கச் செய்யலாமென்று எண்ணி அவர்களிடம் ஒப்பிக்க வந்திருக்கிறேன்.

பாரதியார் :—சங்கீதத்தில் அப்பியாசம் பண்ணி வைக்கவில்லையா ? கனம் கிருஷ்ணையருடைய சிஷ்ய பரம்பரை வீணாகப் போகாமல் விளங்கவேண்டாமா ?

தகப்பனர் :—சங்கீதமும் தெரியும். என்னிடமும் என் தம்பி சின்னசாமியிடமும் அப்பியாசம் செய்திருக்கிறான். பல உருப்படிகள் பாடம் உண்டு. இங்கே இருந்தால் உங்களிடமும் சில சமயங்களில் வந்து சொல்லிக் கொள்ளலாமல்லவா ?

பாரதியார் :—பிள்ளையவர்கள் மிகச் சிறந்த வித்துவானே. அவரைப்போன்ற கவிதாசாமர்த்தியமும் பாடஞ்சொல்லும் திறமையும், நற்குணமும், உபகார சிந்தையும் உள்ளவர்களைப் பார்க்கமுடியாது. ஆனாலும், அவர் சங்கீதவிரோதியல்லவா ? அவருக்கும் சங்கீதத்துக்கும் வெகுதூரம். இருக்கட்டும். இவனுக்குக் கனம் கிருஷ்ணையர் கீர்த்தனங்கள் பாடமுண்டா ? * "குஸும குந்த ளாம்பிகையே" என்ற கீர்த்தனம் தெரியுமா ?

உடனே என் தகப்பனாரது கட்டளையின்மேல் அந்தக் கீர்த்தனத்தையும் வேறு சில கீர்த்தனங்

---

* இதனைக் கனம் கிருஷ்ணையர் சரித்திரத்தின்பின் சேர்த்துள்ள கீர்த்தனத் தொகுதியிற் காணலாம்.

களையும் பாடினேன்; நந்தனர் சரித்திரத்திலுள்ள சில கீர்த்தனங்களையும் பாடினேன். அவர் விரும்பியபடி என் தகப்பனரும் பல கீர்த்தனங்களைப் பாடிக் காட்டினர். நானும் உடன் பாடினேன்.

கேட்ட பாரதியார் மகிழ்ந்து, "இவனுக்குச் சாரீரம் இருக்கிறது. உங்களுடைய வழிகளை நன்ருக அப்பியாசம் பண்ணியிருக்கிருன். பழக்கத்தை நிறுத்தாமல் மேலும் மேலும் விருத்தி பண்ணிக் கொண்டுவந்தால் நல்லது" என்ருர்.

தகப்பனர்:—தினந்தோறும் விடியற்காலையில் தங்களிடம் வந்து சிக்ஷைசொல்லிக்கொள்ளும்படி செய்விக்கிறேன். தாங்கள் கிருபைவைத்துச் சொல்லி வைக்கவேண்டும். இவனுக்குத் தெரிந்த கீர்த்தனங்களையும் கேட்டு ஆசீர்வாதம் செய்யவேண்டும். அதனல் இதுவரையில் தெரிந்து கொண்டவற்றை மறவாமல் இருக்கமுடியும். தாங்கள் இருக்கும்போது இவனுக்கு என்ன குறை?

பாரதியார்:—ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் கிருபை பூர்ணமாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். இவன் என்னிடம் அப்பியாசம் பண்ணிவந்தால் எனக்கும் மிகவும் திருப்தியாக இருக்கும். கனம் கிருஷ்ணையர் கீர்த்தனங்களைச் சுத்தமாகப் பாடும்படி சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

நான் சங்கீத சிக்ஷை தொடங்கி நிறுத்தியது

பிறகு பாரதியார் தம் இருப்பிடம் சென்ருர். நான் பிள்ளையவர்களிடம் பாடங் கேட்கத் தொடங்கி

னேன். தினந்தோறும் விடியற்காலையில் எழுந்து பாரதியாரிடம் சென்று இசைப்பயிற்சி செய்து வந்தேன். பாரதியார் எனக்குப் பாடமாயிருந்த கீர்த்தனங்களைக் கேட்டுத் திருத்துவார்; கனம் கிருஷ்ணையர் கீர்த்தனங்களை அடிக்கடி பாடச்செய்து கேட்டு இன்புற்று உருகுவார்; அவற்றின் மெட்டைப் பாராட்டுவார். பாரதியார் இயற்றிய கீர்த்தனங்களையும் வேறு பல பழைய உருப்படிகளையும் அக்காலத்தில் நான் கற்றுக்கொண்டேன். மாலைக் காலங்களில் ஓய்விருந்தால் இவரோடு காவிரி யாற்றுக்குச் சென்று சந்தியாவந்தனம் செய்துவருவேன்.

நாள்தோறும் நான் பாரதியாரிடம் சென்று பயின்று வருவது பிள்ளையவர்களுக்குத் தெரியாது. ஒருநாள் அப்புலவர் பெருமானும் பாரதியாரும் சந்திக்க நேர்ந்தது. அப்பொழுது பிள்ளையவர்கள் பாரதியாரை நோக்கி, "என்னிடம் ஒரு பிராமணச் சிறுவர் பாடங் கேட்கிறார்; செய்யுட்களை இசையோடு படிக்கின்றார்; காதுக்கு இனிமையாக இருக்கிறது. நீங்கள் கேட்டால் உங்களுக்குத் திருப்தியாக இருக்கும்" என்றார்கள்.

பாரதியார்:—எனக்கு அவனைத் தெரியும். அவனுடைய தகப்பனருக்கும் எனக்கும் பல நாளாகப் பழக்கம் உண்டு. அவன் தினந்தோறும் என்னிடமும் வந்து சங்கீத அப்பியாசம் செய்துவருகிறான். சாரீர சம்பத்து இருக்கிறது. தங்களிடம் படித்து வருவதாக அவன் சொன்னான். அவனை

நன்ருகப் படிப்பிக்க வேண்டுமென்று நானும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பிள்ளையவர்கள் இதனைக் கேட்டபிறகு திடீரென்று பாரதியாரிடம் விடைபெற்று நேரே தம் வீட்டுக்குவந்தார். அங்கே அன்பர்களுடன் பாடங்களைச் சிந்தனை செய்துகொண்டிருந்த நான் அவர்களைக் கண்டதும் எழுந்து நின்றேன்; அவர்கள் என்பால் வந்து, " நீர் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரிடம் இசைப்பயிற்சி செய்வதுண்டோ ? " என்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களிடம் அதுகாறும் அச்செய்தியை அறிவியாததை நினைந்து அஞ்சினேன்; மெல்ல, " ஆம் ; அவர்களிடம் சென்று அப்பியாசம் செய்யும்படி என் தகப்பனூர் கட்டளை யிட்டார்கள். இதுவரையில் பயின்றவற்றை மறவாமல் இருக்கும்பொருட்டு அங்ஙனம் செய்துவருகிறேன் " என்றேன். அக்கவிஞர்பிரான், " நீர் அங்ஙனம் செய்து வருவதை நான் இதுவரையில் அறிந்துகொள்ளவில்லை ; இன்றுதான் பாரதியார் சொன்னூர் ; இசையில் அதிகப் பயிற்சியும் ஊக்கமும் வைத்துக்கொண்டால் தமிழ் இலக்கிய இலக்கண நூல்களில் நன்ருகப் புத்திசெல்லாது. நூல்களின் கருத்தை நுணுகி ஆராய்ந்து படிக்கும் வழக்கத்தை அது தடுத்துவிடும் " என்ருர்கள். அவர்களுடைய நோக்கத்தை அறிந்து மறுநாள்முதல் பாரதியாரிடம் இசைபயில்வதை நிறுத்திக்கொண்டேன். வேறென்றும் சொல்லாமல், " இங்கே வருவதற்கு ஓய்வு இல்லை ; படித்தவற்றைச் சிந்திக்கவேண்டும் " என்று

இவரிடம் சொல்லிவிட்டேன். அப்பால், நேர்ந்த காலங்களிலே இவரிடம்சென்று பழகிக்கொண்டுமட் டும் வந்தேன். திருவாவடுதுறை சென்று இருந்த காலங்களில் இடையிடையே மாயூரத்திற்குச் செல் லும்பொழுது இவரைப் பார்த்து இவருடைய ஆசீர் வாதம் பெற்று வருவேன்.

பிள்ளையவர்கள் என்னுடைய இசைப்பயிற்சி யைப்பற்றிச் சொன்னபோது பாரதியார், "அவர் சங்கீத விரோதி" என்று கூறியதன் உண்மை புலப்பட்டது. அதனால் எனக்குப் பிள்ளையவர்களிடத் தில் சிறிதேனும் வெறுப்பு உண்டாகவில்லை. சங்கீ தத்தில் இளமை தொடங்கியே இயல்பாகப் பிரிய மிருந்தும், அக்காலம் முதற்கொண்டு என்னுடைய முக்கியமான நோக்கமும் முயற்சியும் தமிழாகவே இருந்தமையினால், அதன்பொருட்டு எதையும் தியா கம் செய்யும் இயல்பை மேற்கொண்டேன். இல்லை யாயின், அந்தப் புலவர் சிகாமணியின் அன்புக்குப் பாத்திரமாகித் தமிழ்த்தாயின் திருத்தொண்டைச் செய்து இன்புற்றுவரும் நிலைமை மாறியிருக்கலாமல் லவா?

பிற்காலத்தில் பிள்ளையவர்கள் அயர்ச்சியுடன் இருக்கும் காலங்களில் தமிழ்ச் செய்யுட்களையும் கீர்த் தனங்களையும் என்னை இசையுடன் பாடச்செய்து கேட்பார்கள். சில சமயங்களில் நந்தனர் சரித்திரத் திலுள்ள கீர்த்தனங்களையும் நான் பாடுவதுண்டு. அவற்றைக்கேட்டு அத்தமிழ்ப் பெரியார் அவற்றிற்

பொதிந்துள்ள சிவபக்தியுணர்ச்சியைப் பாராட்டுவார்கள்.

அன்பர்கள்

மகாவைத்தியநாதையரும் அவருடைய தமையனாராகிய இராமசாமி ஐயரும் மாயூரம் வருங்காலங்களில் பாரதியாரிடம் வந்து வணங்கிப் பேசியிருந்து மகிழ்வார்கள். பிற்காலத்தில் பாரதியார் மாயூரத்தில் தம் மாணாக்கராகிய இராமசாமி ஐயரென்பவர் வீட்டிலே இருந்துவந்தார். மாயூரத்திற்கு வந்தால் மகாவைத்தியநாதையரும் அங்கேயே தங்குவார். அச்சமயங்களில் அவர் பாரதியாருடைய கீர்த்தனங்களைக் கேட்டு மனனம் செய்துகொள்வார். அவருக்கு இவருடைய கீர்த்தனங்களிற் பல பாடம் உண்டு.

ஒரு சமயம், மகாவைத்தியநாதையருடைய மந்த்ரோபதேச குருவும், அதிவர்ணாச்ரமியும், ஸ்ரீதஸம்ஹிதையை யாவருடைய மனமும் உருகும்படி பிரசங்கம் செய்ய வல்லவரும், சிவஸ்தலத் திருப்பணி செய்வதில் ஈடுபட்டவருமாகிய கோடகநல்லூர் ஸ்ரீ சுந்தரஸ்வாமிகளென்னும் பெரியார் மாயூரம் வந்திருந்தார். பாரதியார் அவருடைய வரவையறிந்து சென்று தரிசனம் செய்தனர். அவர் பாரதியாருடைய கீர்த்தனங்களைக் கேட்டு உருகுபவர்; அவற்றிலுள்ள பொருளமைதியால் இவருடைய பக்தி ஞான வைராக்கிய நிலைகளை உணர்ந்தவராதலின் இவரை, "சிவபக்தியென்னும் பயிர் தமிழ்நாடு முழுவதும் தழைத்தோங்கும்படி உங்களுடைய கீர்த்

தனங்களாகிய மழை செய்கின்றது. உங்கள் ஜன்மமே ஜன்மம். சிவ பக்தர்களுடைய பெருமையை அறிந்து உருகுவது அருமை; பிறரையும் அறியப் பண்ணுவது அதனிலும் அருமை; அந்த அருமையான காரியத்தை நீங்கள் செய்துவருகிறீர்கள்"

ஸ்ரீ மகா வைத்தியநாதையரவர்கள்

என்று பாராட்டி இவர் முதுகைத் தடவிக்கொடுத்தனர். பாரதியார், "எல்லாம் ஸ்ரீ நடராஜ மூர்த்தியின் திருவருளே. தாங்கள் லோகோபகாரமாகச் செய்துவரும் அருட்செயல்களால் பயனடைந்துவரும் நாங்கள் தங்களைப் பின்பற்றி நடப்பதுதானே

முறை?" என்று பணிவாக விடை பகர்ந்தார். பிறகு ஸ்வாமிகள் தாம் அச்சிட்ட வடமொழி வேதாந்த சாஸ்திரங்களாகிய பிரமகீதை, அமிர்தசாகரமென்னும் புஸ்தகங்களை இவருக்கு வழங்கினர்.

பாரதியாரை நான் பார்த்த காலத்தில் அவருடைய சாரீரம் கம்மலாக இருந்தது. இவர் பல காலத்துக்கு முன்பிருந்தே பிடில் வாத்தியத்தைப் பழக்கம் செய்துவந்ததுண்டு; முதுமைப் பிராயத்தில் தனியே இருக்கும்பொழுது அதை வாசித்துப் பொழுதுபோக்கி மகிழ்ந்து இன்புற்றிருப்பார்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் பழக்கம்

திருவாவடுதுறையாதீனத்தில் 16-ஆம் பட்டத்தில் தலைவராக வீற்றிருந்த மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குப் பாரதியாரிடம் மிக்க அன்பு உண்டு. அவருடைய கல்வியறிவையும் சங்கீத அபிமானத்தையும் தர்மசிந்தனையையும் அறிந்த பாரதியாருக்கும் அவர்பால் நன்மதிப்பு இருந்தது. சுப்பிரமணிய தேசிகர் மாயூரம் வந்த காலங்களில் இவர் அவரைச் சென்று காண்பார். அவர் மிக்க பிரியத்தோடு இவருடன் சல்லாபம் செய்து மகிழ்வார்.

இவர் கதைபண்ணுவதனால் உண்டான வருவாயைச் சேமித்துவைத்திருந்தார். ஆடம்பரமில்லாத வாழ்வுடையவராதலின் இவருக்குப் பொருட்செலவு மிகவும் சுருக்கமாகவே இருக்கும். ஆதலின் இவருடைய முதிய பிராயத்தில் மூவாயிரத்தைந்நூறு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகை இவரிடம் இருந்தது.

அதில் தமது செலவுக்கு ஒருசிறு தொகையை வைத்துக்கொண்டு, தம்மைப் போற்றிப் பாதுகாத்த இராமசாமி ஐயருக்கும் பிறருக்கும் உபகாரநிதியாக ஒரு தொகையை வழங்கினர். எஞ்சிய மூவாயிர ரூபா

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்கள்

யைக் கொண்டு ஏதேனும் ஒரு சிவதர்மம் செய்ய எண்ணினர். அத்தர்மத்தைச் செய்யும் கடமையை ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் ஒப்பித்தால் அது முட்டின்றி நடைபெறுமென்பது இவரது நம்பிக்கை.

ஆதலின் ஒருநாள் இவர் திருவாவடுதுறைக்குப் புறப் பட்டார். அப்பொழுது இவருடன் மாயூரத்திலேயே ஸ்தலவாஸம் செய்துவந்த சஞ்சீவி சிவராமையர் என்பவர் சென்றார்.

சஞ்சீவி சிவராமையர் என்பவர் தஞ்சாவூரிலே பழைய சங்கீத வித்துவான்களின் சமூகத்திலுள்ள ஒருவர். அவருக்கு ஸுப்பராயர் என்ற ஒரு குமாரர் இருந்தார்; அவர் மகாவைத்தியநாதையர் பாடும் காலங்களில் உடன் இருந்து பிடில் வாசித்துவந்தவர்; அகாலத்தில் இறந்துபோய்விட்டார். அதனால் புத்திர சோகத்தையடைந்த சிவராமையர் தம்முடைய மனச் சாந்தியை உத்தேசித்து, தஞ்சையை நீங்கி மாயூ ரத்தையடைந்து சிவதரிசனம் செய்துகொண்டு காலங்கழித்து வந்தார். அக்காலத்தில் பாரதியா ருடைய பழக்கம் அவருக்கு ஆறுதலை அளித்தது.

பாரதியாரும் சிவராமையரும் திருவாவடுதுறை சேர்ந்தனர். பாரதியார் சுப்பிரமணிய தேசிகரிடம் தம் உள்ளக்கருத்தை வெளியிட்டார். தம்மிடம் இருந்த ரூபாய் மூவாயிரத்தையும் கொடுத்து மாயூரம் சிவாலயத்தில் தாம் யோகம் செய்யும் இடத்திலெழுந் தருளியுள்ள ஸ்ரீ அகஸ்தீசுவரருக்கு நாள்தோறும் அர்த்தசாமத்தில் தயிரன்னமாவது சம்பா அன்னமா வது நிவேதனம்செய்து அந்த அன்னத்தைத் தேங் காய்த் துவையலுடன் தேசாந்திரிகள் ஆறுபேர் களுக்குக் கொடுக்கும்படி செய்விக்கவேண்டுமென்று விரும்பினார். அன்றியும் சிதம்பரத்திலும் சில கட் டளைகளை நடத்திவர வேண்டுமென்று கூறினார்.

சுப்பிரமணிய தேசிகர் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அத் தொகையை ஏற்றுக்கொண்டு இவருடைய கருத்தின் படியே குறைவின்றி நடத்திவந்தார்.

பாரதியார் பார்க்கவந்தகாலத்தில் திருநெல் வேலி ஜில்லாவிலிருந்து ஒரு பெரிய பிரபு மடத்திற்கு வந்திருந்தார்; அப்பிரபு சங்கீத அபிமானம்உடையவ ராதலின் அவரை மகிழ்விக்கவிரும்பிய சுப்பிரமணிய தேசிகர் பல சங்கீத வித்துவான்களை வருவித்திருந் தார். அவர்களுள், சிவகங்கைப் பெரிய வைத்திய நாதையருடைய பக்கவாத்தியக்காரர்களாக இருந்த சாத்தனூர்ப் பஞ்சுவையர், பிடில் வாத்தியக்கார ராகிய கூத்தனூர்ச் சாமுவையர், கடவாத்தியத்தில் வல்ல போலகம் சிதம்பரையர், கிஞ்சிரா ராதாகிருஷ் ணையர் என்பவர்கள் முக்கியமானவர்கள். சுப்பிர மணிய தேசிகருடைய ஸம்ஸ்கிருத வித்யாகுருவும், சங்கீதத்தில் வல்லவருமாகிய திருவாலங்காட்டுத் தியாகராஜ சாஸ்திரிகளும் இருந்தார்.

பாரதியாருக்கும் உவப்பாக இருக்குமென்றெண் ணிய சுப்பிரமணிய தேசிகர் மேற்கூறிய வித்துவான் களைக்கொண்டு ஒருநாள் சங்கீத வினிகை நடை பெறச்செய்தார். அப்பொழுது தியாகராஜ சாஸ்திரி கள் பாடினர். மற்ற வாத்தியக்காரர்களாகிய வித்து வான்கள் தங்கள் தங்கள் திறமையைக்காட்டினர்கள். அன்று சங்கீதத்தைக் கேட்ட பாரதியார் மகிழ்ந்து, அத்தகைய வித்துவான்களின் அருமையை யறிந்து ஆதரித்துவந்த சுப்பிரமணியதேசிகரின் இயல்பைப் பாராட்டினர். வினிகை முடிந்தபிறகு, அதுகாறும்

அதன் இனிமையில் ஈடுபட்டிருந்த சிவராமையர், "தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்தபிறகு நல்ல சங்கீதத்தைக் கேட்கவே இல்லை; இன்றுதான் சுத்தமான சங்கீதத்தையும் சுத்தமான வாத்தியங்களையும் கேட்டேன். இத்தகைய சங்கீதத்தை இக்காலத்தில் இங்கேதான் கேட்க முடியும்; வேறு எங்கும் கேட்க இயலாது" என்று சொல்லி மகிழ்ந்தார்.

பிறகு தம் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதாகச் சுப்பிரமணிய தேசிகர் ஏற்றுக்கொண்டதனால் பாரதியார் தமக்குண்டான நன்றியறிவை வெளிப்படுத்தினர்; அப்பால் விடைபெற்று இவர் சிவராமையருடன் மாயூரம் வந்து சேர்ந்தார்.

இந்துஸ்தானி மார்க்கம்

ஒருநாள் மாயூரத்தில் நான் பாரதியாருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது ஒருவர் இவரைப் பார்க்க வந்தார். சிலநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்த பிறகு, வந்தவர் இவருடைய விருப்பத்தின்படி சில கீர்த்தனங்களைப் பாடினர்; அவற்றை நான் முன்பு கேட்டிராமையால் பாரதியாரைநோக்கி, "இவை யாருடைய கீர்த்தனங்கள்?" என்று கேட்டேன். பாரதியார், "இவைகளிற் சில என்னுடைய சங்கீத குருவாகிய ஸ்ரீ ராமதாஸ் அவர்கள் இயற்றியவை; மற்றவை அவர்கள் பாடி வந்த உருப்படிகள். இவைகளை இவர் அவர்களிடத்திற் கற்றுக்கொண்டவர். அவர்களுடைய சிஷ்யர்களுள் இவரும் ஒருவர். கும்பகோணத்தில் தமிழ் வக்கீலாக இருக்கிறார்" என்று

கூறிவிட்டு ராமதாஸிடம் தாம் சங்கீதப்பயிற்சி செய்ததைப்பற்றி விரிவாக என்னிடம் கூறினர்.

பிறகு அந்த வக்கீல் சில ராகங்களைப் பாடினர். அவை நான் அதுவரையிற் கேட்டிராத முறையில் இருந்தன. பின்பு சாவேரிராகம் பாடும்படி அவரை நான் கேட்டுக்கொள்ள அவர் பாடினர். எனக்கு அது வேறு ராகம்போலவே தோற்றியது; "இது வேறு ராகம்போல இருக்கிறதே; இவர் பாடிய கீர்த்தனங்களும் ராகங்களும் புது முறையாகத் தோற்றுகின்றனவே!" என்று பாரதியாரைக் கேட்டேன். "உமக்குக் கர்நாடக பாணியிற் கேட்ட வழக்க மட்டும் இருக்கிறது. அதனால்தான் இவை நூதனமாகத் தோற்றுகின்றன. இவர் பாடிய ராகத்தைக் கர்நாடக ரீதியிற் பாடினல் தெளிவாக உமக்குப் புலப்படும். இந்த நாட்டிற்கு இந்துஸ்தானி மார்க்கம் புதியது. ஸ்ரீ ராமதாஸ் அவர்களே அந்த மார்க்கத்தை இங்கே விருத்தி செய்தார்கள். என்னுடைய நந்தனர் சரித்திரத்திலும் இப்படிப்பட்ட ராகவழிகளில் கீர்த்தனங்களை இயற்றி அமைத்திருக்கிறேன்" என்றார்.

நந்தனர் சரித்திரத்தில் இந்துஸ்தானி மார்க்கத்திலுள்ள கீர்த்தனங்களையும் பாரதியார் சேர்த்திருப்பது ஒரு புதிய அமைப்பென்று பின்பு எனக்கு விளக்கமாயிற்று.

முதுமைப் பருவம்

பாரதியாருடைய முதுமைப்பருவத்தில் நெருங்கிப் பழகும் பாக்கியம் எனக்கு நேரவில்லை. ஆயினும்

எப்பொழுதேனும் சந்திக்கும்போது அன்புடன் க்ஷேமத்தைப்பற்றி இவர் என்னை விசாரிப்பார். கும்பகோணத்திற்கு நான் சென்ற பிறகும் இவர் மாயூரத்தில் இருந்துவந்தார்.

இவர் தொண்ணூற்றைந்து பிராயம் வரையில் வாழ்ந்து வந்ததாக இவருடைய மாணாக்கர்களில் ஒருவராகிய சிதம்பரம் பிருஹ்மஸ்ரீ இராஜரத்தின தீக்ஷிதரவர்கள் சொன்னார்கள்; சிலர் அவ்வள வில்லையென்று கூறுவதும் உண்டு. இவருடைய பிரமசரிய விரதமே இவரது தீர்க்காயுளுக்குக் காரண மாகும். இவர் சிவபெருமான் திருவடி நீழலிற் கலந்த காலம் ஒரு சிவராத்திரி என்பர். சிவயோகச் செல்வ ராகிய இவருக்கு அத்தகைய வியோகம் நேர்ந்தது பொருத்தமுடையதேயாகும். இறைவனுடைய புகழை இசையிற் கரைத்துத் தமிழ்நாட்டிற் புகட்டிய இம்மகானுடைய பிறப்பும் வாழ்க்கையும் தேக வியோகமும் சிவபிரானுடைய தொடர்புடையனவா கவே இருப்பதில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை.

இயல்புகள்

பாரதியார் எப்பொழுதும் சந்தோஷமாக இருப்பவர். ஹாஸ்யச்சுவை இவருடைய பேச்சில் நிரம்பியிருக்கும். தம்மோடு பழகுபவர்களிடம் வேடிக்கையாக இவர் பேசும்போது இடையிடையே பழமொழிகளும் உபமானங்களும் விரவி வரும். நொடி பேசுவதில் இவர் மிகவும் சமர்த்தர்.

ஏதாவது ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லச் சொல்லி அந்த வார்த்தையை வைத்துக்கொண்டு ஒரு புராண கதையை ஆரம்பித்து முடிப்பார். ஒரு சமயம், கனைத்தானென்று நான் சொன்னேன். உடனே, "யமன் கனைத்தான். எதற்குத் தெரியுமா? பரீக்ஷித்து மகாராஜன் தனக்கு இன்ன நாளில் மரணம் நேருமென்பதை யறிந்து அதிலிருந்து தப்பும் பொருட்டுச் சமுத்திரத்தின் மத்தியில் பெரிய பாதுகாப்பில் இருந்தான். அப்பொழுது அதனையறிந்த யமன், 'நமக்கு, இவன் தப்பிப் போய்விடுவானா? பார்ப்போம்' என்று கனைத்தான்" என்று சொல்லி அந்த வரலாற்றை விரிவாகவும் ரஸமாகவும் சொல்லி முடித்தார். இவ்வாறு நான் பல கதைகளை இவரிடம் கேட்டிருக்கிறேன்.

இவருடைய கற்பனாசக்தி நந்தனார் சரித்திரத்தில் வளர்ச்சியுற்றிருப்பதை முன்பு ஒருவாறு எடுத்துக் காட்டினேன். இவருடைய மற்ற இயல்புகளும் இவருடைய கீர்த்தனங்களிற் பிரதிபலிக்கின்றன.

நந்தனார் சரித்திர ஆராய்ச்சி

பாரதியார் நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனத்தை யாவரும் கதை பண்ணும் முறையில் அமைத்திருக்கிறார். அதற்கேற்றவாறு இடையிடையே கதை பண்ணுவோர் கூற்றாகச் சில வசனப் பகுதிகளையும் சேர்த்திருக்கிறார். நந்தனார் முதலியோர் கூற்றுக்களாக அமைத்த ஏசல், வாக்குவாதம் முதலியன இச் சரித்திரத்திற்கண்ட புது அமைப்புக்கள்.

நந்தனர் சரித்திரத்தை இயற்றும்பொருட்டு இவர் பெரிய புராணத்தையும் உபமன்யு பக்த விலாசத்தையும் படித்து அவற்றிலுள்ள செய்திகளை மனத்திற்கொண்டு மேலே கற்பனை செய்திருக்கின்றார். ஸ்காந்த புராணம் முதலிய நூல்களில் உள்ள பல உண்மைகள் இவருடைய கீர்த்தனைகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இது, பாரதியாரே நந்தனர் சரித்திரத்தின் இடையிடையே சேர்த்தமைத்துள்ள வசன பாகங்களாகிய,

“இவ்வுலகில் பெரிதாகிய வேத சாஸ்திரங்களுக்குள்ளே மிகவும் சாரமாகிய பரமசிவ பக்தியை உண்டுபண்ணுகிற பக்தவிலாசத்தை உபமன்யு பகவானனவர் அநேகம் ரிஷிகள் கேட்கச் சொல்லுகிறார். பெரியபுராணமென்று சொல்லப்பட்ட நூல் சேக்கிழார் சுவாமிகளாலே செய்யப்பட்டது. ஸ்காந்தபுராணத்திலும் பின்னும் அநேக புராணங்களிலும் சொல்லப்பட்ட பக்தி மார்க்கங்களாகிற கடலிலே நீரைக் கையாலள்ளிக் குடித்ததுபோலச் சில கீர்த்தனங்களினலும் விருத்தங்களினலும் சிவபக்தர்கள் சரித்திரங்களைக் கொண்டாடுவதுபோல உளறினேனென்று **சிதம்பர கோபால கிருஷ்ணையன்** பெரியோர் அடிவணங்கி, ஆனந்தம் பெருகிச் சொல்லிய திருநாளைப் போவார் சரித்திரத்தை யாவரும் கேட்கும்படி சிரம் வணங்கி விஞவினேன்”

என்பதனலும்,

“சைவ புராணமாகிய பெரிய புராணத்தில் திருநாளைப் போவார் நாயனரென்னும் இவர் பெயர் சேக்கிழார் சுவாமிகள் சொல்லியிருப்பதால் இடையில் நந்தமாமுனி யென்று வழங்குகின்ற நாளைப்போவார் தில்லை மூவாயிரமுனிவர்க

ளோடே கூடப் பொன்னம்பலம் வந்தார். அதற்கப்பால் அவரைக்கண்டபேர்கள் இல்லையென்று பெரிய புராணம் பாடியருளிய சேக்கிழார் சுவாமிகள் சொன்னது. அந்தத் திருநாளைப் போவாரென்னுமுனியானவர் புரட்டாசி மாதம் உரோகிணி நட்சத்திரத்தில் கனகசபையில் வந்து கற்பூர ஜோதியைப்போல் தோன்றிச் சிவ சாயுஜ்யத்தை யடைந்தா ரென்று உபமன்யு மகாரிஷி பண்ணிய பக்தவிலாசத்திலே யும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது"

என்பதனாலும் தெரிகின்றது. பெரிய புராணச் செய் யுட்களை இச்சரித்திரத்தின் இடையிடையே காண லாம்.

இவருக்கு நந்தனார் சரித்திரத்திலே மனம் சென்றதற்கு முக்கிய காரணம் சிதம்பர ஆலயத்தி லுள்ள நந்தனாருடைய பிம்பமென்று முன்பு தெரிவித் தேன். சிதம்பர க்ஷேத்திரத்தில் நந்தனாரைப்போல் வேறு இருவர் முக்தி பெற்றனரென்ற செய்தி பாரதி யாருடைய மனத்திலேயே இருந்துவந்தது. ஸ்ரீ நட ராஜப் பெருமானுடைய சுலபத்தன்மையை அனு பவித்து உருகுவதற்கு இந்த நினைவு காரணமாயிற்று. அந்த மூவர்களைப்பற்றி இவர் பல இடங்களிற் கூறி யிருக்கின்றார்:—

"இப்படியே பக்தி செய்தால் போதும், மற்றச் சாதி வர் ணாசிரமங்களினாலே ஒன்றும் பிரயோசன மில்லையென்று ஓர் இதிகாசத்தைச் சொல்லுகிறார்; பூர்வத்திலே தில்லை வெட்டியானென்றும், பெற்றான்சாம்பானென்றும், ஆதனார் நந்தன் சாம்பானென்கிற திருநாளைப்போவானென்றும் பேறுபெற்ற இம் மூன்று பேர்களில்"

என்ற வசனத்தையும், இவர் இயற்றிய பஞ்சரத்னக் கீர்த்தனங்களில் ஒன்றாகிய, "பிறவாத முத்தியைத் தாரும்" என்பதில் உள்ள,

"ஈன சாதியான புலையர் மூவர்க்குப்
பேரின்பம் அளித்ததில்லையா"

என்ற பகுதியையும், "சபாபதிக்கு வேறு தெய்வம்" என்ற கீர்த்தனத்திலுள்ள,

"அரிய புலையர் மூவர்பதம்
அடைந்தாரென் றேபுராணம்
பரிந்து சொல்லக் கேட்டோம்"

என்ற பகுதியையும் காண்க.

பழைய தமிழ் நாடகக் கீர்த்தனைகளிற் காணப்படாத கட்கா, த்விபதை, த்ரிபதை, தண்டகம், முதலியன இவரது நந்தனார் சரித்திரத்திற் காணப்படும். இவை மகாராஷ்டிரம் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள சரித்திரங்களைப் பின்பற்றி அமைக்கப்பட்டவை.

"நீசனாய்ப் பிறந்தாலும் போதும்—ஐயா—ஆசையுடனம்பலவன் அடியிலிருந்தேத்தும், நீசனாய்ப் பிறந்தாலும் போதும்" என்பது நந்தனார் சரித்திரத்தினால் அறியப்படும் நீதியாகும். இது நந்தனார் வரலாற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறும் சிந்தின் பின்பு அமைக்கப்பட்ட கீர்த்தனத்தால் அறியப்படும்.

இந்தச் சரித்திரம் இன்பத்தை அளிப்பது, பக்திச் சுவையை ஊட்டுவது, கேட்டவர்களுடைய பவ பந்தத்தை நீக்குதற்குக் காரணமாவதென்பவற்றை,

(பல்லவி)

நந்தன் சரித்ர மானந்தம்—ஆனாலும் அத்தி
யந்தம் பக்திரச கந்தஞ்—சொல்லச் சொல்ல (நந்தன்)

(அநுபல்லவி)

நந்தன் சரித்ரம்வெகு—அந்தம்—சிவனாருக்குச்
சொந்தம்—தொலையும்பவ—பந்தம்—கேட்டபேர்க்கு
(நந்தன்)

என்ற கீர்த்தனத்தால் இவர் புலப்படுத்துகின்றார்.

இங்ஙனமே திருநீலகண்ட நாயனார் சரித்திரத்தில்,

இராகம்—தேவகாந்தாரி

(பல்லவி)

திருநீலகண்டர் சரித்ரம்—அதிவிசித்ரம்
மிகப் பவித்ரம் (திருநீல)

என வரும் கீர்த்தனமொன்று உண்டு.

சில கீர்த்தனங்களில் பழமொழிகள் விரவி வரும்:—

“ கப்பலோட்டிய கடன் கொட்டை நூற்றால் தீராதென்றார் ”
“ குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடாலிக் காம்பென்றார் ”
“ கரும்பு தின்னக் கூலி கையில் கொடுப்பதுண்டோ ”
“ கதறினாலூர்க்குருவி கருடன்போ லாகுமோ—அதி—வேகமோ ”
“ காய்க்காத மரத்தில் கல்லெறி யாரே ”
“ சலசலப்புக் கஞ்சி நரியோட மாட்டாதே ”
“ இலவு காத்த கிள்ளை யாச்சே ”
“ ஏழை சொல் அம்பல மாச்சே ”

"விழலுக் கிறைத்தாற் போலாச்சே"
"வேம்புக்குயர்ந்த மதுரங்கள் ஊட்டினும்
வீறு மதன்குணம் மாறாதெந் நாட்டினும்."

கதைப்போக்கிலே பல அரிய விஷயங்களை இடத்துக்கேற்ற உவமைகளால் விளக்கிச் சொல்லும் முறை பாரதியாருடைய ஞானத்தை வெளிப்படுத்து கின்றது :—

"கள்ளமனக் குரங்கதனுல் விஷய மாச்சு
கட்டியிருந் தாலிருந்த ப்ரவ்ருத்தி போச்சு"

"இந்தவிஷய சுகத்தை நாடுமோ
பாவி மனக்குரங்கும்
இருப்பிடங் காணும லோடுமோ"

என்றவிடங்களில் மனத்துக்குக் குரங்கை உவமையாகக் கூறினர். இப்பகுதிகள்,

"பாவிமனக் குரங்காட்டம் பார்க்க முடியாதே"

என்ற தாயுமானவர் பாடலை நினைவுறுத்துகின்றன.

"வித்துக் குள்ளே விருட்சம் விளங்கிய வாறுபோல்
சத்துக்குள் ளண்ட சராசரம்"

என்பதன் நயம் அறியத்தக்கது.

"பெண்டு பிள்ளைகள் வெறுங் கூட்டம்—அது
பேய்ச்சுரைக்காய்த் தோட்டம்"

என்ற உவமை எவ்வளவு நன்ருகப் பெண்டு பிள்ளைகளின் வெறுமையை விளக்குகின்றது !

நந்தனருடைய நிலையைப்பற்றி ஆண்டையிடம் முறையிடும் சேரியார்,

" தூண்டில் மீனது போலே துள்ளித் துள்ளித்
துடிப்பான் பற்களைக் கடிப்பானே "

என்று தமக்குத் தெரிந்த உவமையைக் கூறுகின்றனர்.

" கட்டழகி [1] ஜாரனிடங் காதலது போலே
கடுகிவருங் கன்றருகிற் [2] கபிலையது போலே
கட்டவரைத் துணிகிடையாக் கசடனுருக் காலே
காவலனார் பதம்வருகில் களிப்பதனைப் போலே "

பக்திபண்ணிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று கூறும்பொழுது அவ்வுவமைகள் பல அரிய பொதுத் தன்மைகளை விளக்குகின்றன.

பிராரப்த வினையின் பயனுகப் பலவகையான துன்பங்களை இறைவன் கூட்டுவித்தாலும் அவனடிக்கு அன்பு பூண்டால் இன்பம் வருமென்பதை உவமை வாயிலாக,

" தாயடிக்கில் பால்குடிக்கத் தழுவுதல் த்ருஷ்டாந்தம்
சடலம்பொறுக் காமல்துயர் தருகிலும் ஏகாந்த
மாயிருந்து வழுத்திலிந்த மாயை உபசாந்தம்
ஆகுமென்று சாதனங்கள் வழங்குது வேதாந்தம்"

என்று குறிப்பிக்கின்றார்.

நந்தனர் தம் குலத்திலில்லாத வழக்கத்தை மேற்கொண்டதனுல் வெறுத்துப் பேசிய யஜமானர் நந்தனருக்கு விளங்குகிற உவமையைக் கூறி,

---

1 ஜாரன் - கள்ள நட்புடையவன். 2 கபிலை - பசு.

"குலத்திலில்லாத வழக்கம்—நீயதைக்
கொண்டாடுகிறது முழக்கம்
வெளுத்தத னாலென்ன எருமைச் சாணியது
மேனியி லணிவாரோ—வையகந்தனில்"

என்று தம் கருத்தை வெளியிடுகிறார். பின்பு நந்தனா ருடைய பக்தியில் ஈடுபட்ட அந்தணர் அவரைக் கொண்டாடும்போது நந்தனார் தம்முடைய பணிவைப் புலப்படுத்துவதாக உள்ள,

"மேவுங் கீரைத்தண்டு மேருவைத் தாங்குமா
வீசுங் கதிர்முன் மின்னும்பூச்சி யோங்குமா
ஆவ தழிவ தெல்லா மையன் றன்னாலே
ஆச்சுதென் றாலென்ன வாச்சுது என்னாலே"

என்னும் பகுதியில் அவருடைய விநயத்தை நயமாக வெளிப்படுத்தும் உவமைகள் காணப்படுகின்றன.

'உள்ளன்பிலாதார் எவ்வளவு உயர்ந்த கல்வி யறிவுடையவர்களாயினும் அவர்களுக்கு இறைவன் அரியன்; கருதுவார்க்கு மிகவும் எளியன்' என்ற சிறந்த கருத்து,

"ஈசன் கருணை லேச மிலாதவன்
எத்தனை வேதங் கற்றாலும்
எட்டாப் பெருங்கொம்பு—நெருங்கித்
தொட்டால் செங்கரும்பு"

என்ற உவமைகளால் தெளிய விளங்குகின்றதன்றோ?

ஒவ்வொருவருடைய கூற்றிலும் அவரவர்களு டைய உள்ளக் கருத்து விளங்குவதற்குரிய சொற் களை அமைத்திருத்தலால் இச்சரித்திரத்தைக் கேட்

கும்போதே கேட்போருக்கு அந்த மனேபாவம் புலனு கின்றது:—

"நாளைப்போகாம லிருப்பேனே—இந்த
நாற்ற நரம்பையின்னஞ் சுமப்பேனே—நான்
நாளைப் போகாம லிருப் பேனே—இந்த
நாறு முடலைக் கண்டு களிப்பேனே"

என்று நந்தனர் கூறும் பகுதியில் அவர் இந்த உடலை வெறுத்துநின்ற நிலை புலப்படுகிறது.

"மானிட ஜன்மமடா—கிழவா
மாண்டால் வருமோடா"

என்று நந்தனர் பெரிய கிழவனுருக்கு உபதேசம் செய்வதில் இரக்கக் குறிப்பு நன்ருகக் காணப்படு கின்றது.

"அண்ணேவா வென்று சொல்லிக்
கிண்ணாரங் கொட்டிக்
குதிப்பா னொருவேளை"

என்பதில் சாதிக்கேற்ற சொற்கள் அமைந்துள்ளன.

"சொல்லியே தொலைக்க வேணும்"

என்றவர்கள் கூற்றில் சினம் தொனிக்கின்றது.

"பல்லை யொடித்து விடுகிறேன் பாரடா தகடி
பஞ்சைப் பயலே சமர்த்துப் பார்ப்பேனடா"

"விட்டு விட்டு விட்டு விட்டு விடுவிடு
கெட்டுக் கெட்டுக் கெட்டுக் கெட்டுப் போகாதே"

"நட—ராயன் ராயன் ராயன் ராயன் சாட்சியாய்
தீயன் தீயன் தீயன் தீயன் உனைவிடேன்"

என்ற அந்தணருடைய பேச்சுக்களில் அவருடைய சினத்தைத் தெளிவுறுத்தும் சொற்கள் மிகுந்துள்ளன.

அந்தணருடைய அனுமதி கிடையாமல் நைந்துருகும் நந்தனருடைய மனவுருக்கத்தை,

"ஐயோ தெய்வமே இந்த ஐயர்க்கடிமையானேன்
செய்யாவினை செய்தல்லவோ
உள்ளங் கரைந்துருகி யுய்யும் படிகேட்கில்
கல்லுங் கரையுமல்லவோ"

என்ற சொற்களும் அவற்றிற்கேற்ற யதுகுல காம்போதி ராகமும் வெளியிடுகின்றன.

நந்தனர் 'நல்ல பிள்ளை' யாய்விட்டாரென்று எண்ணிய அந்தணருடைய சந்தோஷத்தை,

"சட்டம் சட்டம்—நல்லது நல்லது—
மெத்த மெத்த ஸந்தோஷம்"

"ஓகோ பலே பலே சபாசு கண்டு கொண்டாய்"

என்ற பகுதிகள் எவ்வளவு நன்றாக விளக்குகின்றன!

நந்தனர் ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானுடைய கருணைத்திறத்தை நினைந்து,

"ஆத னூரிலொரு புலையனுக் காக
அம்பல நாடக மாடுவரோ
அருந்தவம் புரிந்தேனோ—கனவினில்
வருந்தியு மிருந்தேனோ"

என்று உருகுகையில் படிப்போர் நெஞ்சமும் உருகு மன்றோ ?

“ தஞ்சமென் றடைந்தேனிந்தச்
சடலத்தால் நொந்தேன் இனி என்னை
அஞ்ச வேண்டாமென் றொருதரஞ் சொல்லி
அழைத்தா லாகாதோ
அப்பாவுன் சரணந் தில்லைக்
கரசேயுன் சரணம்
ஒப்பா ரில்லா நாடகம் பயிலும்
ஒளியே நின்சரணம் ”

என்ற பகுதியில் நந்தனாருடைய சிவபக்திப் பெருக் கானது பொங்கி வழிகின்றது.

“ அறிந்தறியாமலே செய்ததபராதமையா—என்னை
ஆண்டவனே தில்லைத் தாண்டவராயா
அடிமையுன் சரணம் ”

என்றதில் அவருடைய அடிமைத்திறம் புலப்படுகின் றது.

“ கோத்துநெளியும் புழு ஊத்தை நரம்புகளும்
நாத்த மலங்க ளூறு மூத்திரக் கும்பியும்
போதும் போதுமையா—எடுத்த ஜன்மம்
போதும் போதுமையா ”

என்ற பகுதியால் அவருடைய விரக்தி வெளியாகும்.

“ இரக்கம் வராமற் போன தென்ன காரணம் ஸ்வாமி
கருணைக் கடலென்றுன்னைக் காதில்கேட்டு நம்பி
வந்தேன் ”

என்பதில் அவருடைய ஏசறவு நிலையும்,

"எப்படிக் கெட்டாலு முன்றன்
பொற்பதமறவே ஞானையா"

என்பதில் அவருடைய முறுகிய பக்தியும் புலனாகின்றனவல்லவா ?

பாரதியார் சிதம்பரத்தில் வாசஞ்செய்து அங்குள்ள ஆலயச் சிறப்புக்களை நன்குணர்ந்தவராதலின் அவற்றைப்பற்றி அங்கங்கே சொல்லி வருகிறார்; கோபுர தரிசனம், கண்டாமணியோசை, பஞ்சாக்ஷரப்படி, பரமானந்தகூபம், தேவசபை, அர்த்தஜாமதரிசனம் முதலியவற்றைச் சிறப்பித்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீநடராஜப்பெருமான் தைப்பூசத்தில் நடனம் புரிந்தருளுவதைப் பல இடங்களில் கூறியிருக்கிறார்.

நந்தனர் மூழ்குதற்குரிய ஓமகுண்டத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமான் கனவிலே கட்டளையிடப்பெற்ற தீக்ஷிதர்கள் அந்த ஆச்சரியத்தைத் தம்முள் ஒருவருக்கொருவர் கூறிக்கொள்வதாகவுள்ள கண்ணிகளில் ஒன்றாகிய,

"என்றாரங்குச் சிவ சங்கர தீக்ஷிதர்
இன்னமுந் தாமச மேதோ—நீசன்
ஒன்றுந் திருச் சந்நிதிக்கு வருவதற்
கொருகால் உங்கட்குத்த காதோ
சொல்லு மென்றார்"

என்பதில் சிவசங்கர தீக்ஷிதரென்று ஒருவர்பெயரை அமைக்கின்றார். இப்பகுதி பாரதியார் தம் நண்ப

ராகிய சிதம்பரம் சிவசங்கரதீக்ஷிதரை நினைந்து அமைத்ததென்றே தோற்றுகின்றது.

பாரதியாருடைய வாக்கில் பல வேதாந்தக் கருத்துக்கள் மலிந்து விளங்கும். இவர் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையைக் கற்பிதமென்பர் :

"கற்பிதமான ப்ரபஞ்ச மீதைக்
    கானல் ஜலம் போலே யெண்ணி"
"அநாதி மாயா கற்பித மிந்த
    நாம ரூபாதி ப்ரபஞ்ச மெல்லாம்"
"விலாச கற்பித மிந்த ஜகம்"
"சொப்பன மென்றிவ் வுலகந் தோன்றிவரும்."

அந்தக்கரண விருத்திகள் ஒழியவேண்டுமென்றும், விஷயசுகங்களில் நாட்டம் நீங்கவேண்டுமென்றும், இந்தத் தேகம் அநிருத சடதுக்க காரணமென்றும், ஞானம்பெற்றால் சஞ்சிதவினைகள் வறுத்த விதைகளைப் போலாகுமென்றும், தேகாத்ம பாவம் போய் நிஷ்டையிலிருந்து சிவோகம்பாவனை செய்வது இன்பத்தைத் தருமென்றும் உள்ள பல அரிய கருத்துக்களைப் பாரதியார் தம் கீர்த்தனங்களில் அங்கங்கே பதித்திருக்கிறார்.

யோக சம்பந்தமான செய்திகள் பலவற்றை இவர் வாக்கிலே காணலாம். மூலக்கனலை வாசி யோகத்தால் எழுப்பிக் குண்டலிசக்தியைத் தூண்டி ஆறாதார தரிசனம் செய்து பிரமரந்திரத்திலேயுள்ள சந்திர மண்டலத்தில் தாக்கச்செய்து அங்கிருந்து பொங்கிவரும் அமுதத்தை உண்டு இன்புறும் யோக

தத்துவங்களையும், நாசிமுனையில் பார்வையை நிறுத்தித் தியானம்செய்யும் முறையையும், யோகிகள் பல வகை நாதங்களைக் கேட்கும் செய்தியையும் பல இடங்களிற் புலப்படுத்தி யுள்ளார் :—

"மையத்தி லாடி மனக்கயிறு பூட்டி
வையத்தி லிருப்பார் மதசம்ப்ரதாயம்"

"மூலக் கனல்தாண்டி மேலைக் கரைவந்து
பாலைக்குடி"

"உருவில்லாத குருவொன்றிருக்குதாம்—அது மூலக்
ஊதியெழுப்பிக் காண உருக்குதாம்" [கனலை

"பாச மறுத்துடல் வாசி யொடுக்கி"

"முப்பாழுந் தாண்டி மூலத்தீ மூட்டிக்கொண்
டப்பாலே நின்றால் ஆனந்தங் காணலாம்"

"நாசி நடுவிருந்து நாதனே தானென்று
பேசாமற் பேசிய பெருமையை"

"மூட்டுவார் மூலக் கனன்மதி மண்டல முகட்டில்"

"ஓராறு தாண்டியே யுண்மணிக் கோட்டைகள்
சீராறுங் காணுத சிதம்பர ரகசியம்"

"காலால் வீசிக் கனல் மூட்டிக்
கலைமதி மண்டல மேலோட்டிப்
பாலாறு பெருகவே யெனைக்கூட்டிப்
பார்த்தது மில்லை நான்தோட்டி"

"மண்டலத்தோ ராசை தீர்ந்து
மண்டபமணி யோசை நேர்ந்து"

" வாசி யடங்கிநடு வணைவழி கண்டால்
தேசிக வடிவுடன் தெரிசனம் தந்திடும் "

—நந்தனார் சரித்திரம்.

" மூலத்துக் குண்டலியை முத்தீயை மூள எழுப்பிக்
கோலத்தைக் கண்டதில்லையோ "

" நட்ட நடுவணைச் சுழியிலே தச
நாத முழங்கிய முனையிலே."

—தனிக் கீர்த்தனங்கள்.

நகைச்சுவை யமைந்த சில பகுதிகள் வருமாறு :—

நந்தனார் : சற்றேயாகிலும் சிவனை த்யானம் பண் என்றார்.

புலையர் : நத்தையோடு பாலைப் பானம் பண் என்றார்.

நந்தனார் : திருச்சிற்றம்பலமென்று ஜபிக்கச் சொன்னார்.

புலையர் : விரிச்ச கம்பளமென்று உரக்கச் சொன்னார்.

நந்தனார் : கொண்டாடித் தெய்வத்தைக் கொள்ளுவீரென்றார்.

புலையர் : பெண்டாட்டித் தெய்வமே பெருந்தெய்வமென்றார்.

உலக வழக்கச் சொற்களாகிய சேரி மொழிகளையும் மரூஉச் சொற்களையும் இவர் விரவ வைத்துப் பாடுவார் :—

" அண்ணே நீ போகாதே "

" பாசம் வருகலாச்சே "

" சிவனென்று மூன்று வாட்டி—நாங்களும்
செப்ப வேணும் "

"போய் வருகவுத்தாரந் தாருமையே"

"சிடுசிடு மூஞ்சி காட்டிச் சில்விடம் போலே நெஞ்சம்
துடிதுடித் திடவே ஞாயந் தோசியும் பேசு வாரே"

"சார்ந்தா லல்லோ நல்ல சாபல்யமாம்"

"சண்டாளமாந் துட்டு."

இவற்றிலுள்ள அண்ணே, வருகலாச்சே, வாட்டி, வருக, உத்தாரம், சிடுசிடு மூஞ்சி, தோசி, அல்லோ, துட்டு என்னும் சொற்களும் சொற்றொடர்களும் உலக வழக்காதல் காண்க. இவற்றைப்போல நூற்றுக்கணக்கான சொற்களும் தொடர்களும் இவர் வாக்கில் வந்துள்ளன.

நந்தன் சரித்திரத்தில் இடையிடையே உள்ள வசனப்பகுதிகளிற் சில, எதுகை மோனை நயங்களுடன் விளங்கும்:—

'வீச்சுடன் சேற்றில் விழுந்தாலும் பிள்ளைப் பூச்சி மேலொட்டாது. அத்தன்மைபோல் எத்தனை காரியமிருக்கினும் முத்தியளிக்குங் கத்தனாகிய அத்தனைத் தனது சுத்தமாகிய சித்தத்தில் நித்தமும் வைத்து உத்தம பக்தி பெற்றிருந்தார்';

'அவ்வீதியில் மட்டை பூறுங் குட்டையைக் குளமாய் வெட்ட வேணுமென்று விசாரமுற்றார். சுவாமி இதையறிந்து நாளைப் போவாராலே குளம் வெட்டத் தாளப் போகாதென்று நம் பிள்ளையை ஆளாய்ப் போகச் சொன்னார்';

'சித்தந் தெளிந்து சிவமாய் நிறைந்து உற்ற துணர்ந்து ஒருவனுயிருந்து அத்தனடியாரருளிது வென்று பக்தி மிகுந்து பரவசங் கொண்டு பேசத் தெரியாமற் பேசுவார்.'

இவருடைய கீர்த்தனைகளிலே கோபாலகிருஷ்ணன், பாலகிருஷ்ணன் என்னும் இரண்டும் முத்திரையாக வந்துள்ளன. இவை பெரும்பாலும் திருமாலென்னும் பொருள்பட்டு அங்கங்கே உள்ள சரணப் பொருளோடு பொருத்தமுடையனவாக அமைந்து இருக்கும்.

நந்தனார் சரித்திரத்தின் சிறப்பு

நந்தனார் சரித்திரத்தை முதலில் திருப்பழனம் சாமி ஐயரென்பவரும், பிறகு வேறு சிலரும், தஞ்சைக் கிருஷ்ண பாகவதரும், திருப்பழனம் பஞ்சாபகேச சாஸ்திரிகள் முதலியவர்களும் கதைபண்ணி வந்தார்கள்.

பாரதியார் முதல் முதலில் அமைத்திருந்த ராகங்களிற் பல பிற்காலத்திற் சிலரால் மாற்றப் பட்டன; கிருஷ்ண பாகவதரும் அங்ஙனம் மாற்றி யிருப்பதுண்டு.

இச்சரித்திரத்தின் முதற்பதிப்பு, சென்ற துன்மதி வருஷத்துக்கு முந்திய துன்மதி (1861—2)ஆல் பதிப்பிக்கப்பெற்றது; அடுத்த வருஷமாகிய துந்துபி (1862—3)யிலேயே இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்தது. அந்தக் காலத்தில் இவ்வளவு விரைவில் இரண்டு

தஞ்சாவூர்க் கிருஷ்ண பாகவதர்

பதிப்புக்கள் வெளிவந்தமையே இப்புஸ்தகமானது பலரால் வாங்கப்பட்டதென்பதையும், பலர் இதைப் படித்து ஈடுபட்டனரென்பதையும் உணர்த்தும்.

'தில்லை, தில்லை'

திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலுள்ள மறவனத்த மென்னும் ஊரில் சிதம்பரவுடையாரென்ற பெருஞ் செல்வரொருவர் இருந்தார். அவருடைய அன்பை மிகுதியாகப்பெற்ற என் தந்தையார் அடிக்கடி நல்ல கீர்த்தனங்களை அவரிடம் பாடிக் காட்டுவ துண்டு. ஒருநாள் நந்தனர் சரித்திரத்திலுள்ள, "தில்லை தில்லை யென்ருற் பிறவி யில்லை யில்லை யென்று மறைமொழியும்" என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடிக்காட்டினர். கேட்ட அவர் அதில் மிகவும் ஈடுபட்டு மனமுருகி நந்தனர் சரித்திரக் கீர்த்தனங் களை அடிக்கடி கேட்பவரானர். கேட்கக் கேட்கச் சிதம்பர ஸ்தலத்தில் அவருக்குப் பேரன்பு உண்டா யிற்று. பிறகு சிதம்பரஞ் சென்று தரிசனம் செய்து அங்கே சோமவாரக் கட்டளை முதலிய கைங்கரியங்க ளைச் செய்து வரலானர். "தில்லை தில்லை" என்ற கீர்த்தனமே அவருக்கு ஜப மந்திரமாக இருந்தது. எவரேனும், "யார்?" என்று கேட்டால் தம் பெயரை அவர் "தில்லை" என்றே சொல்வார்.

நான் கேட்ட முதற் கீர்த்தனம்

என்னுடைய ஏழாவது பிராயம் முதற் கொண்டே எனக்கு நந்தன் சரித்திரக் கீர்த்தனங்

களில் அளவற்ற பற்று உண்டாயிற்று. ஒரு சமயம், உடையார்பாளையம் தாலூகாவைச் சேர்ந்த பெரிய திருக்குன்றம் என்ற கிராமத்தில் நெருங்கிய பந்து ஒருவர் வீட்டில் நிகழ்ந்த ஒரு விசேஷத்திற்கு நான் போயிருந்தேன். அப்பொழுது அங்கே வந்திருந்த ஒருவர் சில கீர்த்தனங்களைப் பாடிவிட்டு நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனங்களையும் பாடினார். அவற்றுள் கானடா ராகத்தில் அமைந்த,

(பல்லவி)

*தீயினில் முழுகினார்—திருநாளைப்போவார்
தீயினில் முழுகினார்

(அநுபல்லவி)

நாயினுங் கடையென்று நயந்து துணிந்திடும்
மாயச் சடலம் போக்கி மறைமுனி யாகவே (தீயினில்)

(சரணங்கள்)

பாழும் நரகத்திற் படிந்திடும் பாவியான
ஏழையின் இடத்தினில் இரக்கமுற்ற தேவென்று
(தீயினில்)

அரகர சங்கர அம்பல வாவென்று
பரிவுடன் குண்டத்தைப் பிரதக்ஷிண மாய்வந்து (தீயினில்)

என்ற கீர்த்தனத்தை அவர் சொன்னவுடன் எனக்கு அது பாடமாயிற்று; அதனை இடைவிடா

* இந்தக் கீர்த்தனம் முதற்பதிப்பில் மட்டும் காணப்படுகின்றது.

மல் நான் பாடிக்கொண்டிருந்ததை என் தந்தையார் கேட்டு, "உனக்கு இந்தக் கீர்த்தனத்தை யார் சொல்லிக்கொடுத்தார்?" என்று கேட்டனர். நான் நடந்ததைச் சொன்னேன். அதுமுதல் எனக்கு அவர் சங்கீதப் பயிற்சியையும் செய்வித்து வரலானர்.

எனவே, எனக்குச் சங்கீத சம்பந்தத்தை உண்டாக்கி வைப்பதற்கு முதற்காரணம் நந்தனர் சரித்திரக் கீர்த்தனமென்றே சொல்லவேண்டும்.

இப்போது நந்தனர் சரித்திரம் தமிழ்நாட்டின் இசைச் செல்வங்களில் ஒன்ருக நிலவுகின்றது. எவ்வளவு புதிய கீர்த்தனங்கள் வந்தாலும் அதன் ஒளி மங்காது. அதற்குக் காரணம் அச்சரித்திரத்தில் அமைந்துள்ள பக்திச்சுவையும் சங்கீத அமைப்பின் சிறப்புமேயாகும்.

இந்த அரிய இசை யிலக்கியத்தைத் தந்த ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாருடைய புகழ் என்றும் நின்று நிலவுமென்பதில் ஐயமில்லை. இவரை முற்றப் புகழ்வதென்பது இயல்வதன்று;

"பத்தியிற்கரை கண்டவன்
பார்த்துப் பார்த்து உண்டவன்"

என்று இவர் நந்தனரைப்பற்றிக் கூறுவதையே இவருக்கும் கூறி வாழ்த்துவோமாக!

(கட்டளைக் கலிப்பா)

கோல மார்ந்தபோன் மன்றுள் நடித்தருள்
குஞ்சி தப்பதம் நெஞ்சிற் றியானித்தே
சீல மார்ந்த குணக்குன் றமேபல
கீர்த்தி மேவிய கீர்த்தன மாகிய
சாலு நல்லனு பானத்தி லேசிவ
சரண வன்பு மருந்தை யளித்தகோ
பால கிருஷ்ணமா பாரதி யேநின்றன்
பத்தி யாற்றலெம் சித்தம் உருக்குமே.

கீர்த்தனங்கள்

க. தனிக் கீர்த்தனங்கள்

1. இராகம் : ஆகிரி

(பல்லவி)

அற்புத நடனம் ஆடிஞனையா
அம்பலந்தனில் (அற்புத)

(அநுபல்லவி)

தற்பரத்துப் பொருள் ஆனவி லாஸன்
தரணி எழும் தழைக்குமுல் லாஸன்
கற்பித ப்ரபஞ்சா தீதப்ர காசன்
கருணை பொழிந்திடும் கனகச பேசன் (அற்புத)

(சரணங்கள்)

க. தத்தக தித்திமி மத்தள மடிக்க - மலரயனும்
தாளம் விளம்ப அறிந்து பயந்து பிடிக்க - அவரவர்கள்
கற்றிடும் வித்தைகள் முற்றிலும் கண்டு படிக்க - கந்தரு [வாதி
கனநய தேசிக மோதுவிதந் தடிக்க - பார்த்தபேரெல்லாம்
சித்திரப் பிரதிமைகள் போலத் துலங்கச்
சிந்தை மறந்து பரத்துள் ஒடுங்கப்
பக்த ஜனங்கள் ப்ரமித்து நடுங்கப்
பாதச் சிலம்புக ளதிர்ந்து உலுங்க (அற்புத)

உ. பந்த மயக்க மறந்து வேறண்டத் தோட - அநேகஜன்ம
பாக்கிய பரம்பரை யார்க்குமிதுவென்று ஓட - பதஞ்சலியும்
சந்ததம் சனக மகாமுனி வோரும் கொண் டாட - வண்
[டெனவேதம்
சந்தைசொல் குவிந்து விழைந்தவர் பாட - தேவலோகத்தில்
இந்திர பதவி இகழ்ந்தவர் மாற
எங்குநிறைந்து புலன்தொழில் மாற
சந்திர சூரிய ருங்குறை ஆறச்
சாமி பராக்கென்று கட்டியம் கூற (அற்புத)

ரு. தில்லைமூ வாயிரம் பேர்கள் தவம் பலிக்க -
[கோபால கிருஷ்ணன்
செந்தமி ழாலே புகழ்ந்துபுகழ்ந்து துதிக்க-லபித்ததென்று
சொல்லுல கந்தனில் மானிட ஜன்ம மெடுக்கச் -
[சபலமென்று
சோகமோ காதிகள் ஆறும் அழிக்க
வல்லவன் டமருகம் ஓங்கி முழக்க
வானவர் மண்டலம் இழிந்து திறக்க
அல்ல லொழிந்திற வாமல் இருக்க
ஆனந்த சாகர மாடிச் சுகிக்க (அற்புத)

2. இராகம்: எதுகுல காம்போதி

(பல்லவி)

ஆடிய பாத தரிசனம் கண்டால்
ஆனந்தம் பெண்ணே (ஆடிய)

(அநுபல்லவி)

தேடிய பொருளும் கூட வராது
தெரிந்து பாரடி கண்ணே (ஆடிய)

(சரணங்கள்)

௧. மந்திர தந்திரம் மழலையும் சேரும்
வாரும் சில காலம் தங்கள்
அந்தக் கரணத் திருக லடங்கி
ஆற்ற லொழிந்தால் இந்திர ஜாலம் * (ஆடிய)

3. இராகம் : அசாவேரி

(பல்லவி)

ஆடிய பாதமே கதியென் றெங்கும்
தேடியும் காண்கிலேன் பதி அவன் (ஆடிய)

(அநுபல்லவி)

நாடு புகழ்ந்திடும் தில்லைச் சிதம்பர
நாதன் சபை துலங்க வேதகீதம் முழங்க (ஆடிய)

(சரணங்கள்)

௧. நட்ட நடுவணைச் சுழியிலே தச
நாத முழங்கிய முனையிலே மறைக்
கெட்டொணுச்சிறு வழியிலே திரை
மறைவிலே வெட்ட வெளியிலே நின்று (ஆடிய)

௨. திக்குத் திசையொன்றுந் தெரியாது - ஆதி
தேவன் நர்த்தன மாடிய போது
நெக்கு நெக்குருகியே வரை மாது வெகு
நேர்த்தியென் றுலிதற்கிணை யேது
தக்க புவனங்க ளேழும் அகன்றிடச்
சப்த சாகர நீர்கள் பெருகிட
மிக்குச் சேடன் தலைகள் நெரிந்திட
வீர வெண்டய ஒலியும் பொலிந்திட (ஆடிய)

---

* மற்றச் சரணங்கள் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை.

௩. அண்டர் மாமுனிகள்ஈ டேறப் - பரம
ஆனந்தம் பொங்கிக் குறை யாறச்
சந்திர சூரியர் தடு மாற
தன்மய மாகி வந்தவர் குறை யாற
நந்தி மத்தளமும் போட
நாரதர் தும்புருவும் பாட
சிந்தை மறந்தெல் லோரும் கூடச்
சித்சபேச னென்று கொண் டாட (ஆடிய)

௪. பக்தியே யருளென்று வரும் தாசன் - கோ
பாலகிருஷ்ணன் தொழும் நட ராசன்
சக்திசிவகாமி மகிழ் நேசன் - சர்வ
சாட்சியாய் நிறைந்திடும் ஜகதீசன்
வெற்றி பெருகிய மதனை வென்றவன்
வேட னெச்சிலை வாரி யுண்டவன்
அத்தி மாலையை மார்பிற் கொண்டவன்
அஞ்செழுத்துரு வாகி நின்றவன் (ஆடிய)

4. இராகம்: தேவகாந்தாரி

(பல்லவி)

எங்கே தேடிப் பிடித்தா யடி மானே
இந்த வடிவோனை (எங்கே)

(அநுபல்லவி)

பங்கமாகவுடல் முழுதிலும் எலும்பணி வாண்டி
பாம்பைத் தூக்கும் சிற்றம் பலத் தாண்டி (எங்கே)

(சரணங்கள்)

௧. மெய்யி லெங்கும் வெண்ணீறு பூசி
வீதியிலெங்கும் வருவான் பர தேசி

துய்ய வேணிதனி லேயொரு வேசி
சுமக்குந் தலைவனே யென்று பேசி (எங்கே)

* * *

ரு. பாலகிருஷ்ணனைக் கேட்டுநீ தானம்
பண்ண வேணுமவன் கால்ஒரு ஊனம்
ஆலகால விஷ மேயதி பானம்
அடுத்துச் சொல்லக்கூ டாதபி மானம் (எங்கே)

5. இராகம் : கௌளிபந்து

(பல்லவி)

கண்ணே உனக்கு நமஸ்காரம்-பிற
மாதரைப் பாராதே (கண்ணே)

(அநுபல்லவி)

உன்னைத் தெய்வமென் றடிக்கடி போற்றுவேன்
என்னைக்கரை யேற்றிடுவை துன்றன் பாரம் (கண்ணே)

(சரணம்)

இந்திரன் சந்திரன் விச்வா மித்திரன்
இலங்கை யரசன் இருடிக ளனைவரும்
தந்திர மான தவங்கள் குறைந்தது
தரணியில்அப கீர்த்தியு முண்டாச்சுது † (கண்ணே)

6. இராகம் : அடாணா

(பல்லவி)

கனக சபாபதி நமஸ்காரம் பண்ணடி கண்ணே (கனக)

---

* உ - ஆம் சரணம் கிடைக்கவில்லை.

† மேற்பாகம் கிடைக்கவில்லை.

(அநுபல்லவி)

சனக மகாமுனி சொல் போற்றும் சந்நிதியடி கண்ணே
(கனக)

(சரணம்)

வீதிவலம் வந்து மேலக்கோபுர வாசல் நுழைந்து
காதலுடன் சிவ காமிகளிக்கு மண்டபம் வந்து
மாதவன் கோபாலகிருஷ்ணன் பணியுமம்பல மறிந்து
நாதனே நீயே யடைக்கலமென்று மனமகிழ்ந்து
(கனக)

7. இராகம்: மலகரி

(பல்லவி)

கைவிட லாகாது காமதேனு அல்லவோ (கைவிட)

(அநுபல்லவி)

மெய்விடும் பொழுதந் நேரம் வந்து தில்லை
வெளியைக் காட்டி நல்ல வழியைச் சேருமுன் (கைவிட)

(சரணம்)

ஆதியந்த மில்லாத உன் மகிமை
ஆரறிந்து துதி செய்ய வல்லவர்
சோதிமா மறையும் கண்டதில்லையென்று
சொல்லக் கேட்டதில்லையா
நாதனே உனது பாத கமலங்களை
நம்பிவந்தவர் பந்தந் தீரவே
காத லோடும் கோபாலகிருஷ்ணன்
கவிக்கருள் புரிந்த நடராஜனே என்னைக் (கைவிட)

8. இராகம் : ....

(பல்லவி)

சம்போ கங் காதரா
சந்த்ர சேக ராஹரா (சம்போ)

(அநுபல்லவி)

அம்பல வாணனே ஆதிரை நாளனே
அடைக்கல மென்று நம்பி வந்தேன்
ஆதரிப்பதுன் பாரம் சொன்னேன் (சம்போ)

(சரணம்)

காயமெடுத்த தெத்தனையோ என்
கணக்குன் பால் இருக்குது
மாயவலைக்குள் மாட்டிக் கொண்டு
மயங்குகிறேன் தய வில்லையா - பெற்ற
தாயுந் தந்தையும் நீயே உன்னைத்
தவிர வேறொருவரு மில்லை
மாயன் **கோபாலகிருஷ்ணன்** தொழுதேத்தும்
மலரடிபணிந்தேன் பிறவியைத் தீரும் (சம்போ)

9. இராகம் : கௌளை

(பல்லவி)

சரணாகதி யென்று நம்பிவந்தேன் - இரு
சரணங்களையுந் தா (சரணா)

(அநுபல்லவி)

கருணா கடாட்சம் பண்ணவேண்டும்
கனகசபையி லாடும் பிரபு அல்லவோ (சரணா)

(சரணம்)

ஜனனாதி பயங்கள் அணுகாமல் உன்றன் சிவ
சாயுஜ்யபதங்களைத் தரவேணும்

மனஞதிக ளறியேன் தவம் புரியேன்
மாயன்கோ பாலகிருஷ்ணன் தொழுதேத்திய (சரண)

10. இராகம் : நவ்ரோஜ்

(பல்லவி)

சிவ சம்போ மகா தேவா
தேவி மனோ ஹரா (சிவசம்போ)

(அநுபல்லவி)

சாதுஜன பரிபாலா சாம்பசிவ மூர்த்தே (சிவ)

(சரணம்)

மங்கை நல்லாள் மேனை மாது
வான நதி கொண்டு சிவ
சங்கரர்க்குப் பார்வதியைத்
தானம் பண்ணிக் கொடுத்தாள் * (சிவ)

11. இராகம் : காம்போதி ; தாளம் : ஆதி.

(பல்லவி)

திருவடி சரணமென் றுனைநான் நம்பிவந்தேன்
தேவாதி தேவா உன் (திருவடி)

(அநுபல்லவி)

மறுபடியும் கருவடையுங் குழியில் தள்ளி
வருத்தப் படுத்த வேண்டாம் பொன்னம்பலவா
(திருவடி)

* பிற்பகுதி கிடைக்கவில்லை.

(சரணம்)

எடுத்த ஜனனம் கணக் கெழுதத் தொலையாது
இரங்கி மகிழ்ந்து தேவரீர் வேணு மென்று
கொடுத்த மானிட ஜன்மம் வீணாகிப் போகுது
குறை தீர்ந்த பாடில்லையே
அடுத்து வந்தவென்னைத் தள்ளலா காது
அரகரா வென்று சொன்னாலும் போதாதோ
தடுத்துவந்தருளச் சமயம் **கோபாலகிருஷ்ணன்**
சந்ததம் மகிழ்ந்து பணிந்து போற்றும் (திருவடி)

12. இராகம்: நாதநாமக்கிரியை

(பல்லவி)

தேடியலைகிறாயே பாவி மனதே (தேடி)

(அநுபல்லவி)

தேடி யலைகிறாயே தில்லைபுரி ஈசனைக்
கூடிக் கலந்த தில்லையோ - பாவிமனதே (தேடி)

(சரணங்கள்)

க. நாடுபுகழுந் தில்லை நல்ல அம்பலத்தானைப்
பாடிப் படித்த தில்லையோ-பாவிமனதே (தேடி)

உ. அகர முதலெழுத்தாம் ஐம்பத் தோரக்ஷரமாம்
தகரவித்தை கொள்ளவோ-பாவிமனதே (தேடி)

ந. மூலத்துக் குண்டலியை முத்தியை மூளஎழுப்பிக்
கோலத்தைக் கண்ட தில்லையோ - பாவிமனதே (தேடி)

ச. ஆமை யிருப்பது போல ஆணவ மலநீத்தே
ஊமை எழுத்தைச் சொல்லவோ - பாவிமனதே (தேடி)

ரு. வார்த்தைமேல் வார்த்தையாய் மாயன் **கோபாலகிருஷ்ணன்**
கீர்த்தனங் கேட்ட தில்லையோ - பாவிமனதே (தேடி)

13. இராகம் : கௌளிபந்து

(பல்லவி)

பிச்சைக் கார வேஷம் காட்டுறீர் - அம்பலப்
பொரட்டெல்லாம் நிலை நாட்டுறீர் (பிச்சைக்)

(அநுபல்லவி)

இச்சை யானமட்டும் அளிக்கும்படிக்குத்தனம்
இருக்குது மனம் உருக்குதொன்றறியேன் (பிச்சைக்)

(சரணங்கள்)

க. கையில் உடுக்கெடுத்துப் பாடுறீர் - புண்ய
கதைகளைச் சொல்லிக்கூத் தாடுறீர்
வைய முழுதும்படி யளக்க வேணுமே - தில்லை
வனம் இருக்குது சொந்த ஜனம் இருக்குது போம் போம் (பிச்சைக்)

உ. மலைமகள் அருமைப் பெண் அல்லவோ - முத்து
மாணிக்கங்களை யெண்ணிச் சொல்லவோ
பலநிதிக் குடையவன் பாதகாணிக்கை கொண்டு
பார்த்திருக்கிறான் அவன் காத்திருக்கிறான் போம் போம் (பிச்சைக்)

ங. பாலகிருஷ்ணன் தேடி வருகிறான் - வெண்
பாற்கடல் உமக்கொன்று தருகிறான்
காலில் சிலம்பிருக்கக் கதித்தமார்பினில்
வச்ரப்பதக்கம் ஒன்றிருக் கையில் (பிச்சைக்)

14. இராகம் : ஆரபி ; தாளம் : ஆதி

(பல்லவி)

பிறவாத முக்தியைத் தாரும் - இன்னும்
பிறவாத முத்தியைத் தாரும்.

(அநுபல்லவி)

பிறந்திறந்து துன்பம் தொலையாது
பிரமாவா லும் சொல்லி முடியாது (பிறவாத)

(சரணம்)

ஆனி உத்தரம் மார்கழிதிரு வாதிரைக்கு
அன்புடன் வந்த தில்லையா - நின் அடியார்
வானத்தோர் போற்றும்உன் கனகசபையை
மனமகிழ்ந்து கண்ட தில்லையா
ஈனசாதி யான புலையர் மூவர்க்குப்பே
ரின்பம் அளித்த தில்லையா - ஆனாலும்
தீன னை எனக்குக் கருணைசெய் தல்உன்
சித்தம் **பால கிருஷ்ணன்** போற்றும் சிவனே (பிறவாத)

15. இராகம் : சாரங்கா

(பல்லவி)

பேயாண்டி தனைக்கண்டு நீயேண்டி மையல்கொண்டாய்
பெண்களுக் கழகாகுமோ (பேயாண்டி)

(அநுபல்லவி)

மாயாண்டி சுடலையில் வாழ்வாண்டி காளியுடன்
வாதாடிச் சூதாடி வழக்காடுவாண்டி (பேயாண்டி)

(சரணங்கள்)

க. பாரில்முப் புரந்தன்னில் பல்லை யிளித்தாண்டி
பஞ்சபா ணனைக் கண்டு பரக்க விழித்தாண்டி
ஊரூராய்ப் பிச்சை யெடுத்துத் திரிந்தாண்டி
உற்றார் பெற்றார் ஒருவரையும் அற்றாண்டி (பேயாண்டி)

உ. கண்ணப்பன் எச்சிலை உகந்து தின்றாண்டி
காலனைக் காலால் உதைத்துக் கொன்றாண்டி
பெண்ணைச் சடை மீதினில் வைத்துக் கொண்டாண்டி
பிட்டாசையினால் பிரம்படி பட்டாண்டி (பேயாண்டி)

ந. சுந்தரர்க்குத் தூது நடந்தவன் இவன்றாண்டி
தும்புரு நாரதர்பாட்டைக் கேட்டவன் இவன்றாண்டி
சந்தோஷம்தான் வந்தாலுன்னைச் சேர்வாண்டி
சமயம்வந் தாலொற்றைக் காலைத்தூக்கிக் கொள்வாண்டி
(பேயாண்டி)

16. இராகம் : ஸ்ரீராகம்

(பல்லவி)

மறவாமல் எப்படியும் நினைமனமே (மறவாமல்)

(அநுபல்லவி)

பிறவாமல் எப்படியும் வரந்தருவான்
பேணித் தொழுது எப்பொழுதும் (மறவாமல்)

(சரணம்)

விரிவாகியமறை யோதின போதிலும் இந்த
விஷயஸம்சாரவலை பொல்லாது
மருவாமல் விடாது பிடி படாது
மாய மயக்கம் தெளியாது
திருவாதிரைத் திருநாளில் மகிழ்ந்து
வீதிவலம்வந்து தேவசபை நின்று - உள்ளம்
பரிவாகிய கனகசபை நின்று
பாடிக் கோபாலகிருஷ்ணன் பணிந்திடுந் திருவடியை
(மறவாமல்)

17. இராகம் : கௌளிபந்து

(பல்லவி)

மனது அடங்குவதால் முத்தி
மார்க்கம் பெற லாகும் (மனது)

(அநுபல்லவி)

அனநடையாள் உமை பாகன் திருச்சிற்
றம்பல வாணன் பாதார விந்தங்களில் (மனது)

(சரணங்கள்)

க. சொற்பனம் போல்விஷ யாதிகள் மட்டி
சுகமிது வென்பது நோயரி கட்டி
பற்பல வாதம் அடங்கும் பெட்டி
பாம்புபோல் அடங்கிட லோலம் பட்டி (மனது)

உ. மாதரைக் கண்டபின் ஓடுவதொ ழித்து
வாங்குவ தேதுஜன் மாதிகள் வித்து
சாதனம் பெருகிய கல்விகள் கற்றுச்
சந்திர மண்டல ஸ்தானத்தை யொத்து (மனது)

ங. எங்கள் **கோபாலகிருஷ்ணன்**பதம் பாடி
இயமநியம வாசனை பொருந்திய தோடிப்
புங்க மானபல சாத்திரம் தேடிப்
போவது மில்லை இருந்தது வாடி (மனது)

18. இராகம் : ஆனந்தபைரவி

(பல்லவி)

மனதே உனக் கிதமாயொரு
வார்த்தை சொல்கிறேன் கேட்டுக்கொள் (மனதே)

(அநுபல்லவி)

கனக சபையில் நடனம் புரியும்
கமல பதத்தைக் காத்துக்கொள்
காய மனித்த ஜடமறிந்து
காரியங்களைப் பார்த்துக்கொள் (மனதே)

(சரணங்கள்)

௧. மனிதரிடம் மயக்க மொழிந்து
மாதவங்களைச் சேர்த்துக்கொள்
மாய வலையைப் போக்கி முத்தி
மாணிக்கம் வெட்டிப் பேர்த்துக்கொள் (மனதே)

௨. விரிந்து நின்ற விஷய விருத்தி
வேரறுபடத் தேற்றிக்கொள்
வேத சாஸ்த்ர சம்ப்ர தாய
விகித மென்று ஏற்றுக்கொள் (மனதே)

௩. சுருதி மறையி லிருக்கு முதல்
சகல விஷயம் படித்துக் கொள்
காம க்ரோத லோப மோக
கள்வ ரகல அடித்துக்கொள் (மனதே)

௪. பருவ வயதிற் குள்ளே உனது
பாவம் தொலைய ஆற்றிக்கொள்
பாரடங்கினும் சின்மயமென்று
பாவனை கொண்டு போற்றிக்கொள் (மனதே)

௫. இரவுபகலும் இடைவி டாமல்
இருக்கும் மதியைச் சுருக்கிடு
எங்கும் நிறைந்த பூரண மென்று
ஹ்ருதய க்ரந்தியை நெருக்கிடு (மனதே)

௬. நிருவிகற்ப நிஷ்டை யாலே
நிலையிற் சென்று நெருக்கிடு

நீடுகெற்ப க்யாதியாக
நிச்சயத்தைப் பெருக்கிடு (மனதே)

௭. பாட்டுக் கிசைந்த படிக்குத் தினமும்
பணமஞ்சு கொடுத் தாண்டவன்
பாலகிருஷ்ண தாசன் தனக்குப்
பவத்தை யொழித்து மீண்டவன் (மனதே)

௮. நாட்ட முடனே பரம சிவத்தை
நம்பிக்கை யென்று நாடிக்கொள்
நன்மை தீமை யொழிந்து வரும்
ஞானக் கலையைத் தேடிக்கொள் (மனதே)

௯. தேட்ட மாகித் துரியத்தி லிருந்து
தெளிந்து தெந்தனம் பாடிக்கொள்
சீரொளியை வெட்ட வெளியில்
சிறக்கக் கலந்து கூடிக்கொள் (மனதே)

௨. திருநீலகண்டர் சரித்திரம்

1. இராகம்: தேவகாந்தாரி

(பல்லவி)

திருநீல கண்டர் சரித்ரம் - அதி விசித்ரம்
மிகப் பவித்ரம் (திரு)

(அநுபல்லவி)

தாதிவீட்டிற் புகுந்ததும் அந்தச் சேதிமனையாளறிந்ததும் [என்னைத்
தீண்டாதேயு மென்று இகழ்ந்ததும் (திரு)

(சரணங்கள்)

க. தில்லை நாயகர் தொடர்ந்ததும் ஒரு
  தீரா வழக்கு நடந்ததும் பல
  நாளும் யௌவனம் அடைந்ததும் (திரு)

உ. பரதேசிக் கோட ளிப்பதும்
  நடராஜர் பதத்தைத் துதிப்பதும்
  பக்திவிடா துள்ளங் களிப்பதும் (திரு)

2. * * * *

வாரும் வாருமென்று மலரடி பணிந்து
  வருந்தி வருந்தியவ ளுள் அழைத்தாள்
மாரியி னனைந்திடும் பெரியவ ருடம்பை
  மலர்ப் பீதாம் பரத்தால் துடைத்தாள்

* * * *

3. இராகம் : சாமா ராகம்

(பல்லவி)

மாதவமே ஒருருவாய் வந்ததுகாண் வழிவசமாய்
(மாதவமே)

(அநுபல்லவி)

ஆதவனைக் கண்ட பனி போலே
ஆச்சு தேளன் பாவந் தொலைய (மாதவமே)

(சரணங்கள்)

க. எத்தனையோ ஜன்மங்களை எடுத்தலுத்தேன் விதிவசமாய்
பெற்றபிறவி நீக்கவன்றோ பெரியவர் தரிசனம் கிடைத்தது
(மாதவமே)

உ. * * * *

ந. பாதிரா வேளைதன்னில் வலியவந்த பாக்கியமே
பாலகிருஷ்ணன் பணியப் பாலிக்கவருந்திவந்த என் சாமி
(மாதவமே)

4. இராகம் : தேவகாந்தாரி

(பல்லவி)

இந்த ஓடுஉம தடைக்கல மாகவைத்
திருக்க வேணு மையா (இந்த)

(அநுபல்லவி)

அந்த ரங்கமுள்ள தொண்ட ரென்றிங்
கண்டி வந்தே னிந்த நன்றி மறந்திடேன் (இந்த)

(சரணங்கள்)

க. பொன்னும் மணியும் இதற் குவமையா காது
பூதலத்தில் இது போற்கிடை யாது
அன்ன மெடுத்துப் புசித்தாலுமா ளாது
ஆசை கொள்வார்க் கிதுலபி யாது (இந்த)

உ. இருந்த விடங்களில் எங்கும்ப்ர காசம்
இந்த ஓடுதரு மேகயி லாசம்
அருந்தவம்புரி வார்க்குவிசு வாசம்
அஷ்ட சித்திபெற லாம்இது நேசம் (இந்த)

௩. பார்த்த பேர்க்குப்பழி பாவங்கள் போக்கும்
பாதை காட்டிப் பரமானந்தம் தேக்கும்
கீர்த்தி யோங்கப் பெரு வாழ்வையுண் டாக்கும்
கேட்ட போதுதரு வீர்திரு வாக்கும் (இந்த)

5. இராகம் : கல்யாணி

(பல்லவி)

நான் மூழ்கித் தருகிறேன்
நங்கை கைதொடாமல் (நான்)

(அநுபல்லவி)

தேன் பொழிந்திடும் தில்லைச் சிதம்பர
தீக்ஷிதர்களைக் கொண்டு சாக்ஷி யாகவைத்து (நான்)

*   *   *   *

க. இயற்பகை நாயனார் சரித்திரம்

1. இராகம் : வீரவசந்தா

(பல்லவி)

பயமாயிருக்குது காண் இயற்
பகையா னென் செய்வேன் (பயமா)

(அநுபல்லவி)

நயகுண சீலா உதாரகம் பீரா
தயவுள்ள தீரா வீரா சூரா (பயமா)

(சரணம்)

கேட்டது கொடுப்பீர் கீர்த்தியும் பெறுவீர்
வாட்டமில் லாமல் வாயிற் கேட்கப் (பயமா)

2. இராகம் : தேவமனோகரி

(பல்லவி)

தருகிறோ மென்று சொன்னால்
தாரு மென்று கேட்பேன் நான் (தருகி)

(அநுபல்லவி)

அரிதுதான் காணும் தேகியென் றும்மை
அடுத்துக் கேட்பது வருத்த மல்லவோ (தருகி)

(சரணம்)

மாநிலந் தன்னிற் கேட்ட தளிக்கின்ற
வள்ளலென் றும்மைநான் கேட்ட துண்டு
நானுமோ ரற்ப காரியத் தால்
நாடிவந் தேன் காணும் கோடி கொடுப்பினும் (தருகி)

3. இராகம்: அமீர்கல்யாணி

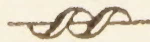
(பல்லவி)

ஏழைப் பார்ப்பா னடி
இச்சைப்பட லாமோடி இவன் (ஏழைப்)

* * * *

மாசி லாதகன வேஷதாரிப்பர தேசி யென்று சொன்
[னேன் நீ
நம்ப வேண்டாமடி கண்ணே இவன் (ஏழைப்)

* * * *

கீர்த்தனங்களின் முதற்குறிப் பகராதி

[எண் : பக்க எண்]

கேசரி அச்சுக்கூடம், சென்னை

ஸ்ரீ மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்

எழுதிய வசன நூல்கள்

		ரூ.	அ.	பை.
1.	மணிமேகலைக்கதைச்சுருக்கம்	0	10	0
2.	புத்த சரித்திரம், பௌத்த தருமம், பௌத்த சங்கம் ...	0	12	0
3.	பெருங்கதையின் கதாநாயகனாகிய உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம் ...	1	0	0
4.	மகாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம் - முதற் பாகம்	2	0	0
5.	ஷை - இரண்டாம்பாகம்	2	0	0
6.	நான் கண்டதும் கேட்டதும் (12 சிறு வரலாறுகள் அடங்கியது)	0	6	0
7.	கனம் கிருஷ்ணையர் (அவர் இயற்றிய கீர்த்தனங்களுடன்)	0	8	0

கிடைக்குமிடம் :

'தியாகராஜ விலாசம்'

பிள்ளையார் கோயில் தெரு,

திருவேட்டீசுவரன்பேட்டை,

சென்னை.